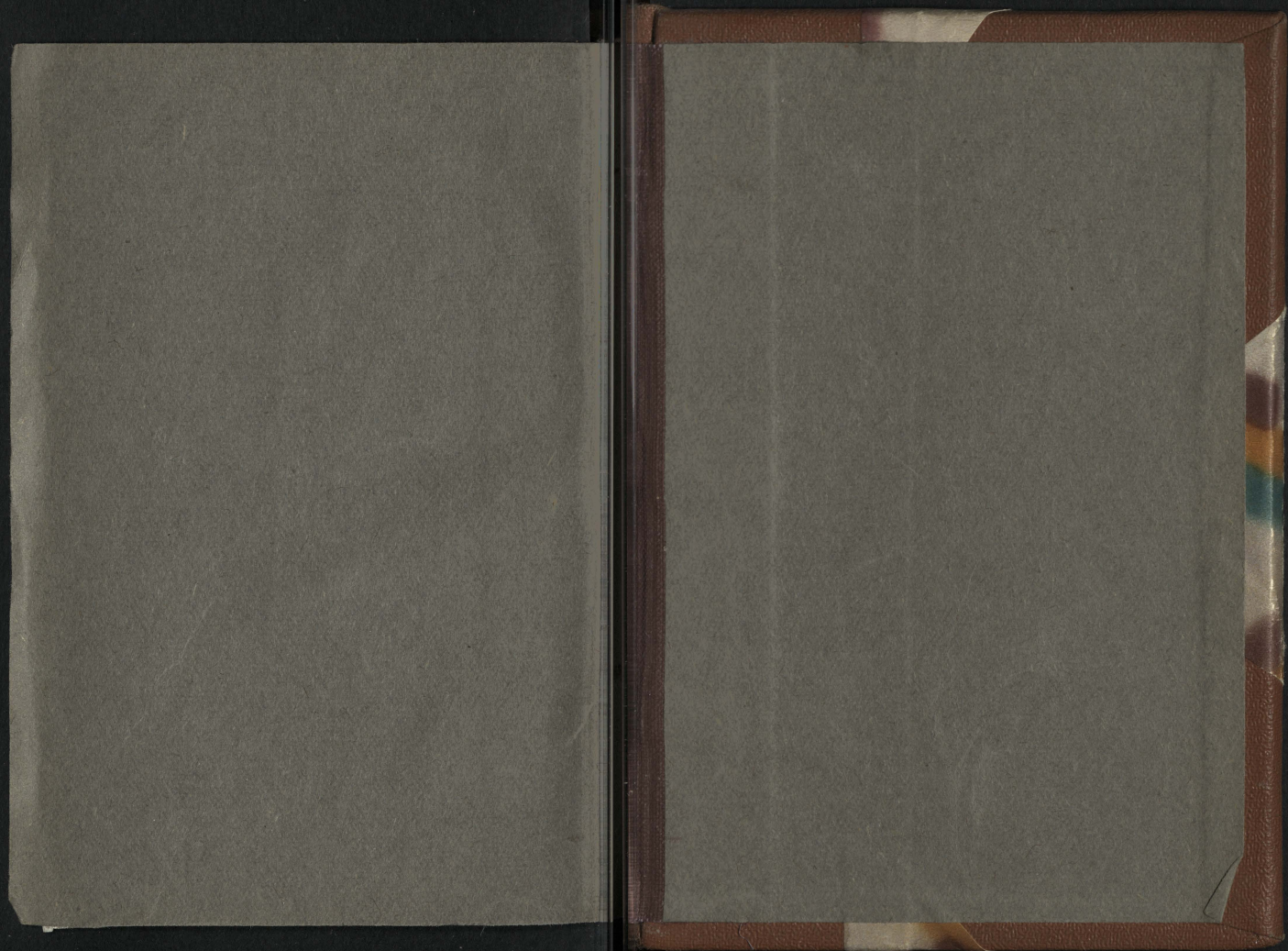

יחזקאל אלהים אלהי אלהי מלכות נפלים
 כתיב הכא תעלה בטוב וכתב הקדש וידע
 ויחזקאל ימיה ללדת **וידע** אלהי לעזרה
 על הגדה זו ידוע שאין כתיב או סכר
 בעולם חושב כי משפט נדונה המטה בין
 צפון לדרום יוכה אדם להיות לו בנים זר
 זכרים ושלם תהיה אשתו מכלת נפלים
 כל שכן 4 טעמיו עמודי עולם אנשים
 חכמים ועבדים כל דברים כלל אמנם
 הם קשירו הדברים כדמיון מנעם
 האוב בכל מקום והנני מבאר **ידוע**
הקור החוק לפת צפון והחוס הבין
 לפת דרום וחכמי האמת יודעים כי ה
 הרחקת הקצות אינו מדין האוב והישר
 אבל המדות הביטולות הן נבחרות ועל

זה אמר שלמה עה אתה צדיק הרבה ואל
 תתחכם יותר אלתו שע הרבה ואל תרד
 סכל **ולפי** טעמן ודרוש הם שטע הפכים
 לחוס ולקוד והם כשרי כשרי הכלות ה
 הקטירו רבותי דבריהם הם ודמיון ה
 בהם ואמרו כי המטעם כשרי בהיורד
 מזה גופו בינו ממוצע **ידוע**
 אז יוכלו טעמו **לפי**
 אבל יוכל לטעם **ידוע**
 למדוע תל
 החומר **ידוע**
 כדמיון הדרוש **ידוע**
וזקן פה אמר
 זכר וזה **ידוע**
 שמשקין הקדש **ידוע**

להם בעם זכרים שטחיה הנה נחלת יי. ח
 בעם זכרי כרי הבטן אלם כן בחיות
 מבין כל כך הבין **סל הנהן משהו** בין
 צפון לדרום הויין בעם זכרים כי נמצא
 זה בחצ' העלה בכר טקט הגוף מרתחת
 טבע המזון שכל ומזג הגוף עומד צר
 ונקר ומה שומרו בין צפון לדרום וכן ה
 הקור לחם **דוע** כי כל איש שטולד מעטה
 קרה יקרה לעולם פתי וסכל משולח יומי
 שטולד ה חממה יהיה בעל כעס ור
 וחממה יתלד מאמה ממנו נשת
 כן חכם מיושב
 ומה שומרו בין צפון לדרום וכן ה
 הקור לחם **דוע** כי כל איש שטולד מעטה
 קרה יקרה לעולם פתי וסכל משולח יומי
 שטולד ה חממה יהיה בעל כעס ור
 וחממה יתלד מאמה ממנו נשת
 כן חכם מיושב

ומה שדרשו בגז' ברכות לא אובד ולא
 חוור לא חכים ולא טפש לא ארוך ולא גויץ
 כי כל לו המלות הוות בלדס בהיות מזון
 בין החום לקור שזהו קוד בין צפון לדרום
 וזהו קוד בעם זכרים שאמרנו **אבל**
 מה שאמרנו אין אמתו מפלת נפלי י
 בדבר עקר גמור והנני כותב לך שערי
 אורה בזה כבד ידעת מה שאמרנו חז"ל
 במסכת יומא בענין הקיץ עובדה דארי
 דאריה כו' לחישו לה ולחישו שזהו קוד
 בין צפון לדרום קרא עליה במדס אצריך
 בגמ' ידעתיך וקרא עליה עופיה דאריה
 ולחישו לה ולא לחישו שזהו נשמה נשמה
 צפון קרא עליה זורו רשעים מרים
ידוע כי קבת ומפלת נפלים היא בדר

בהתעורר הרחם אל אחת הקצוות אם
 לרעבון או תאוק מופלגת אם לחום או
 לקור כי בהיות הרחם ממוצע לעולם
 לא תפיל כאשר בקויות הפלג בעין מר
 משפט שלא יטו המזנים לאחד הצדדי
 ואם כן נמצא זה דלחישו לה ולא לחיש ח
 יוטה מן הקצה האמצעי והוא קרוב
 להיות נפל אם לא יאכל מדבר איסור
 שהריח ואם תאמ הנה בשם הצדיק
 הריחה מעט שהריחה חזרה לפלג ח
 האמצעי אבל אם הרשע שהריחה לא
 חזרה לפלג האמצעי אמנם שאתה לצד
 הבהמות שבה ולא יכלה להתאפק ח
 בקצה האמצעי ואם כן והתבונן ח
 בזמן שהיו לו לאדם לשמש מאתו ור

והיה זוכה לנעים ראויים להורא
 והנה כללם בפרק זה שלשה זמני לעונה
 מצד הימים ומצד השעות ומצד המזון
 ודלך

פרק רביעי

הדרך השלישי

במזון הראוי

לחבור ידוע כי כפי מזון כל דבר יהיה
 הגוף הטון ובדרך המחקר נודע כי ח
 החיה שהמור נמשך ממנה מאכלה
 קטנה והנה השם יל ויתעלה כל דבר
 דרכיו משפט וצדק לשמו בהמות למח
 למאכלטו ומה לו לה והלא טוב להיותו
 מנוטע במיע פירות ומגיש ומה לו ח
 להפקיד דם בהמות וחיות ולצערם ח
 צער גדול דע כי אלן הן מוסדות עולם

שהטט ית' יעטיב לכל בריה וקוץ מחס
 על ברייתו ועל זה נאמר טוב יא לכל
 ורחמי על כל מעשיו הודיע בשקוק
 כי שמיית בעל חיים ואכילתם על ידי
 בנ אדם לאוכת בעל חיים הוא וחמלה
 גדולה ורחמים עליהם **והנה תבאר**
ידוע כי כלמון שאדם אוכל נאמן ה
 באצטומכא ומן האצטומכא יורד
 למעים העלונים למטה מן האצטומכא
 ומאותו המעים הכבד מוכץ המושב
 והמזכר והטמן והדק והנקי שאותו
 טבאותו המזון והטאר דוחק אורכו
 למעים התחתונים ויוצא דרך הרע
 ואותו הדבר שהכבד מוכץ חוזר ה
 ומטלל ומחזיר דם ומטק אותו ה

ומטלל

ומטלל ללב והלב מטלל לכל האברים
 וכשמגיע הדם לאברים חוזר בכל
 אבר ואבר ממין האבר בפשוטלשטי
 וחוזר בבשר בשר ובטומן טומן ובעצם
 עצם ובעורקים עורקים ובעדים ה
 בדים כי ממנו הגוף טזון **ואם כן**
 נמצאת בהמה זו שנשחטה כי לאוכתה
 היה טעלתה ממדרגת בהמה למדרגת
 גוף אדם **וזהו** דרך ארבע מרכבות
 עולם התחתון שהם מקורות וצמחים
 ובעל חיים שאינם מדברים ובעל ח
 חיים המדברים **כי התקורות** שאינם
 ונזעם מארבע יסודות **והצמחים**
 מארבע יסודות ומן המקורות **ובעל**
חיים שאינם מדברים מזון מן הצמ

הצמחים והמקורות וארבע יסודות ויהי
המדבר בשמים מדברים וצמחי ובמקורות
 וכן הדבר הולך מעלי לעלי עד שגלגל
 חוזר פעם ואחר ועלוק נחל טוב יגלגל
 ורחמיו על כל מעשיו כי מן היסודו עולה
 למדרגה למעלה מהן וכן המקורות ה
 והמקורות עולות למעלה גדולה מהן והם
 הצמחים שצמחים ומן הצמחי שצמחים
 עולות למעלה גדולה מהן והם בעלי חיים
 שאינם מדברים שיש בהם כח תנועה
 וכח צמיחה וכח הרכבה מארבע יסודות
 ומבעלי חיים שאינם מדברים עולים ה
 למעלה גדולה מהן והם בעלי חיים הח
 המדברים שיש בהם כח דבור וכח
 תנועה וכח צמיחה וכח הרכבה מארבע

יסודות ואם כן נמצאו כל הדברים נעשי
 למזון לנולתם כדי להעלותם לעלי גדול
 ממדרגתם ואחר הקדמה זו **דע כי צהיות**
 הדם מזון הגוף ונהפך לגוף והדם הוא
 כפי טבע המזון שנעשה ממנו ראוי לך
 למעשה כי בהיות המזון עב ועכור יהיה
 הדם הנעשה ממנו עב ועכור ואם ה
 המזון זך ונקי וטהור יהיה הדם כמותו
 ולפיכך הבדילנו השם ית בתורתו הקדוש
 מזה מאכלות אסורות שאסר אותם ה
 עליו קצתם שממטמין את הלב כחלב
 ודם וקצתם שמעוין את הפנים בחיות
 ובהיותם ועופות הדורסים וקצתם שקר
 שסוגרים דרכי הקבנה והחכמה לאיגרת
 ושפן וחזיר ודומיהם וקצתם שמולדים

כמה מיני חליים קשים ורעים כשרצו ח
הארץ והמים בכלל **סוף דבר** על כלם ו
אלו אל תשקצו את נפשתיכם בבחירת
ובעוף ובכל דמש האדמה אשר הבדלתי
לכם לאתם הרי הודיע שכל לו הדברים
נתעבים ונמאסים מולדים דם רעמוכן
לכמה מיני פורענות **ואם כן** כשאמר
אל שצריך אדם לקדש עצמו בטענת תשמיש
הנה גם המון כלל בקדושה זו כי ראוי לו
לדש לאכול יאכלים הנאסם ממנו צנעם ד
בין הקוד לחוס ויהיו מן הדברים המולדי
דם זך ונקי וטהור מאחר טאוות הדם
עתיד להיות נחשך לטיפת הזרע והוא
עתיד להיות יסוד ובטן לולד הנולד מה
מאותו החבור כי לו יהיה המזון טוב

ונקי וממוצע תהיה הנפח נקייה וממו
וממוצעת ולו יהיה המזון דע ועבור
ועב תהיה הטיפה גם כן עבה ומנומסת
ועבורה ואם כן נמצא המזון גורם להיות
הולד כמו כן חכם לו פתי צדיק או רשע
והנה מוקד בידך מפתח גדול **דע** כי
בחיות הדבר כמו שאנו אומרים סמך
השם ית בתורתו פרשת אשה כי תזריע
למאכלות אסורות ואם להבדיל בין המאכל
ובין המהור ובין החיה הנאכלת ובין ח
החיה אשר לא תאכל וסמך לו אשה כי ז
תזריע כן וסמך מצד האחד פרשת
בנעים ולו השלש פרשיות לשויות ח
נפלאים הן סמוכות ופרשת אשה כי
תזריע באמצע להודיע טאו יבדל אדם

מן המאכלות הרעים הויין לו בנש הבוטס
 קדושים וטהורים ואם לאו הרי נגעים ה'
 גדולים וקשים מתחדשים עליהם מצד
 טפת הזרע שהיתה מאותן מאכלות אסור
 ומטוקצים ואם כן הנה סמך מאכלות
 אסורות לפרשת אשה כי תזריע להודיע
 כי צריך אדם לקדש עצמו גם במאכלות
 הגונות סמוך לתשמיש כדי שיהיה הזרע
 זך ונקי וטהור וכינוי בין צפון לדרום
 כאשר אמרנו **והנה** כבר הודענוך כי
 בפי המזון יהיה הדם הטולד וכפי הזרע
 יהיה הולד הטולד ממנו יוכבר ידעת מה
 שאמרנו שלא יולד מן הסוס נשר ולא
 מן החמקה עדשים וכן טמא כי לא יולד
 מן הזריע העכור והרע כי אם אדם משו

משוקץ ונעבב כאמרו זורו דשעים מרחם
 והנה הודענוך בפרק זה המזון הראוי
וראוי לזכו לומר לך עוד כי גם מן המזון
 הראוי אין צריך לנחת ממנו כדי מלני
 הקוף רק דבר כי טעם שיכול האדם לנחון
 אותו וימקור להתקדש דם נקי וטהור כי
 בהיות המאכל מתרבה באצמו מכא אעפ
 שהוא מן הדברים ההבוטס הנה רבניו
 יהיה בורס טלא יהיה נאמן ויפסד ה'
 באצמו מכא ויהיה חוזר רע ואמאן ויתר
 מושי יהיה מן הדברים העכורים הבסיס
 והרעים **ולפיכך** ראוי לזהר גם בשיעור
 המזון כאשר יזהר בבוק המזון ממשי
 אם כן שמור העקר הגדול
 הזה שהודענוך

פרק חמישי הלך הרביעי

בכונת חבורי

צריך אתה לרעת סוד גדול שאל רבותי אל
היהודי עבירה קשים מעבירה והנה ד
תאיר עיטך בדברים ששם ככסותו שר
עולם וקם נס תריס במה הדריס פטמים
דע כי השם יתעל דעות והתקין פעולתו
במחנה תמימה ונתן בכל טבע וטבע ח
מטבע פעולת כח מיוחד פועל הדבר
טנת לו במשמרת מכל שנוי דק בדרך
נס והנה טנן כח בדמיון האדם להוליד
כיוצא ברבי שחול מיתה: ודבר זה
נלמדו גם מצד הטבע והנה בהתחבר
האדם אל אשתו אדם דמיון ומחשבותיו
עוסקין ביברי חמה ובינה ומדות טוב

17

זוכות והבונות: הנה אותן הדמיון אשר
במחשבותיו יש לו כח לעיד הצורה באיפת
הזרע כפי מה שיתק מיתה בשער
החבור בל ספק **וזהו סוד** ויחל לו יעקב
מקל לבנה לח ולזו ועדמוז ויסל בהן ד
פעלות לבנות בן ויחמו הצאן א המקלות
ותלנה הצאן עקודים טודים וטלויס
כדמיון הצור הנדמה במקלות והנה ד
דבותי אל עוררונן על זה בגור בדבור
ר' יוחנן קוק אמר ויתב משערי טבלה
חלכי סלקן וארתינ בנות ישראל מנהגיה
ליסתכלן ב' כי היכי דהני להו זרעיה
דשפיר בותי וכו' **התבונן** המראה הגדול
הזה כי זה החסיד הודיע כי בהיות ח
האשה מחשבת בזכו בעלתה ינן ה

הטבילה ומתחברת לבעלה אז אותה המה
המחשבה אשר בדמיונה תציר צורת הולד
כפי הדמיון שהוא מדמה ואם כן נמצא
הדמיון סבה גרילה וההרהור והמחשבה
לצורת הולד ומדותיו כאשר בארנו **ואחר**
שהדבר כן הטעם ההרהור והמחשבה
גורמים להיות הולד צדיק או רשע כאשר
המזון גורם כל זה **ואם כן** צריך כל אדם
לשנות מחשבותיו והרהוריו ולכוננם בשע
הטמא ולא יהיה מחשב בדברי עבירה
ומה **וא** חשוב דק בדברים הקדושים
והטהורים ויפנה מחשבותיו מכל הרהור
רע ויטהרם ויהיה מחשב בדברים
הטהורים והקדושים אשר מדע וקטנה
וחכמה כי אותן המחשבות יחולו על ה

הזרע

הזרע ויצירקו בצורתם בעת התשמיש
וכן ראוי לו שיהיה מיטב דעת אשתו ו
ומטובה ומכונה ומסעדה בדברים ה
המשמחים את הלב כדי שתהיה גם היא
מוסכמת לנחשבות טהורות וזכות ה
ויהיו שניהם אחדים בדבר המצוי כי
אז תתקשר מחשבתם כאחד וההרהור
שכונה טרויה ביניהם ויולדו כן כפי
הטרה הטובה שיצירו **ואל תתמה**
על דבר זה כי מבעפשוט הוא אפי' לעני
חבמי המחקר כי כפי המחשבה וההרהור
וההרהור שיעבור על לב האדם ואשרו
בעת חבורם יהיה הולד מוכן ומטיב
אם טוב ואם רע **וכבר הביאו מעשה**
מההיא מערונתא שילדה בן שחור ור

והיתה היא והמלך לבנים ימים עד מאד
 וחשב המלך להרעה עד שבא חכם ואמר
 שאלה הרהרה בשעת תשמיש בלדס
 שחור ובדקו ומצאו צרות שחורות
 במשכיות באורח חדר ששמש בן וא
 ואמרה כי היתה מסתכלת באותן הצדו
 ומהרהרת בהן בשעת החבור וחדו
 כענין המכלות חמט **ואל התלמה** כי גדול
 מזק נודע מצד האבע כי האדס שטל
 טעשכו כלב שטח ונחלה חול הידוע
 לאותה הנשיכה הנה מתוך אותו הדי
 הדמיון שהיא מדמה ברעיונו לא יוכל
 להקריב לטעו מים כי מיד ידמה לו ה
 שהוא רואה בהם כלבים שואים ונס
 בשתן שטל ראו דמיון כלבים דקיס ה

רבים עד מאד כי מפני רוב ההרחוק
 והתרחוק אשר כלבו מצויירין בשתן
 צורות הרקודין והתקועו והבן עד
 מאלד וראה עד הכן יגיע כח ההרחוק
 בשעת תשמיש **סוף דבר** אדס מהרהר
 בדברים טובים ונקיים וטהורים הנה
 אותו ההרחוק חל על אפסת הזדע ויה
 ויהיה הולד מטייר בצורת אותו ההרחק
 ועתיד להיות צדיק גמור ושכיר עמו
 ועליו נאמר באדס אצרך כבשן ידעתיך
ובאמת כי קודם הצורה של יתיה ד
 ההרחק האוב מוכן לצירוף וא שכינה
 משתתפת עב הממשלה הנקודת
 באדס ול מחשבה אובק הנה מנסה
 למעשה **ואם אדס** מחשב בדברי נה

עבירה וכיעור הנה הולך מיוסד על יסוד
 רשע וכיעור ועתה להיות רשע מקונן
 ועליו נאמר וזרו רשעים מרחם **ואע**
 צריך לעוררך על סוד גדול בא בתורה
 ובדברי רבותי זל כאמרם להיט מושיב
 יחידים ביתה כלום בהיות אדם ואשר
 בכונה עורר וטעה מתכוין לדבר
 אחד הטעם משתתף עמהם שכל להיט
 מושיב יחידים ביתה כן ואמר חזק
 כל הנשוא אשה לשם יופי חדש נכנס
 וחדש יצא וחרב אוכלתו שכל בן בן
 בעם זרים ילדו עתה יאכל חדש ארץ
 כן **והסוד הגדול** הזה הוא כי בהיותו
 נשוא אשה לשם יופי חרי חבורו אינו
 לשם שמים אמנם הוא מהרהר בעצרת

בדרך הגופנית ואינו מחשב במחשבה
 עורר עליונה והנה הכן הולך מאותו
 ההורר הוא בן נכדי נזר ועליו נאמר כי
 בעם זרים ילדו ואין לשם חלקו ונמצא
 בוגדים בטעם ית כלול שכינה משתלקת
 מביטתם אחר שנתחממו שניהם ור
 ונמצא **אש אש** ואין **יה** שרף ביטתם
 והוא סוד ביטל בגדו כי בעם זרים ילדו
 כן **וכדי לקודשך** עקר הגדול חזרה
דע כי לך נמכה בתורה פרשת בן
 סורר ומורד ופרשת תלוי לפרשת יפת
 תואר להודיע כי מאשה יפת תואר רח
 לקוחה בשביה לא יצא אדם צדיק רח
 מאחר שאין הכונה רק ליופי כי יצאו
 ממנה בעם סוררים ומורדים בטעם ר

ראויים לארבע מיתות בד' **ידע** כי לא
 לחסד אירע לרוד ענין חסלוש ותמר
 כי שניקס בט' יסת תאר היו ומכיוצא
 באותו השרש יולדו כיוצא באותן הענפי
 ומאותו האילן יצאו פירות כיוצא בהם
 כי כלזה הקרהור גורם להולד כיוצא
 באותה הצורה **ואם כן** במה שעוררנו
 בפירוק זה בענין כוונת החבור והמחשבה
 והקרהור די **אבל אע"פ רוצה לעורר**
 על עקר גדול ואמסור לך מתנה גדולה
 בסוד המחשבה היאך היא מעלתה
 הצורה בדבר שהוא נקצת לה הנד
 הבות זל אמרו הקהור עבירה קשים
 מעבירה ובמקום אחר אמרו מחשבה
 רעה אין הנק מצרפה לעשה חוץ

מען שנה למען תפוש את בית ישראל
 בלבם **והנני** מאיר עיניך בדברים באו
 סתומים בתלמוד הנה אמרו חז"ל היד
 בן עזאי יושב ושוטק והיתה האש מלקטת
 סביבותיו וזל לעור יושב ודורש וקח
 וקרטותיו יוצאות בקרטותיו של משנה
 רבינו עזי ותבטרך לדעת כל לו הדברי
 כי כונה אחת להן והנני מבאר **דע כי**
מנין הנני בהיותו נמשך ממקום גבוה
 למקום נמוך יש כח להעלות אותן המים
 אל המקום גבוה אחר כנגד גובה המקום
 שיוצאין ממנו וכן ידוע לפעול הקבלה
 כי מחשבות האדם הם ממקור העליון
 השפלות שנמשכת מן העליונים ויש
 כח במחשבה להתפשט ולעלות ולהגיע

עד מקום מוצאך ובהנעה אל המקור
 אז היא נדבחת באור העליון שמש נמשכה
 ונעשין היא והוא דבר אחד וכשהמחשבה
 חוזרת להמשך ממעלה למטה נעשה
 הכל כדמיון קו אחד ואותו האור העליון
 נמשך למטה ככה המחשבה שמושכת
 אותו למטה ונמצאת שכינה למטה ואז
 האור הבהיר נמשך ומתפשט באותו
 המקום שבעל המחשבה יושב שם
וכך היו החסידים הראשונים מדביקים
 המחשבה בעליונים ומנשין האור העליון
 למטה ומתוך כך היו הדברים מתוספין
 ומתברכין כפי כח המחשבה **וזהו סוד**
צפחת השנין של אשע וכד הקמח כגון
 כן **ואחר** שהדבר כן הוצרכו רבות ז"ל

למ"כ בהתחבר האדם אל אשטן ומחשבתו
 נדבחת בעליונים הרי אותה המחשבה
 מושכת אור העליון למטה והיא שוררת
 על אותה מפה שהוא מתכוין עליה ורח'
 ומהרהר בה כענין צפחת השנין ונמצאת
 אותה מפה נקשרת לעולם באור הבהיר
וזהו סוד כאשר אצרך בבאן ידעתך ג'
 מפני שכבר נקשר האור הבהיר באשת
 אותו הצדיק בעת החבור לנ"י שהמחשב
 נקשרה בעליונים ונמשך האור הבהיר
 למטה י"הבן זה עד מאד ותבין מצינו
 סוד גדול בענין **אלי אברהם אלי יצחק**
ואלי יעקב כי זהו סוד שלם היו עשרות
 מחשבות אפילו שעה אחת מן האור
 העליון ונמצאו האבות כעבדים הנקטן

למדון קטן עולם ולכרך אמר אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויש נחל וכו' ה
 בשעה שהיו עסוקים במאכל ובמשתה
 ומשגל ושאר עסקי הגוף כלכונתם היתה
 לשמים ולא היתה מחשבתם נפרדת מן
 האור העליון אפי' שעה אחת ואפי' רגע
 אחד **ומתוך כך** וכה יעקב להולד שנים
 עשר שבאים כי כלם היו צדיקים תמימים
 ואין בהם נפול ועקש וכלם ראויים לחיות
 בדמיון קדמי עולם נשאי כל ביאת ילד
 לפי שכל היתה מחשבתו נפרדת מן האור
 והדבוק העליון אפי' בעת החבור והתש
 והתשמים והכן זה עד מאד **ולכך אמר**
שלמה במשלו המרמז בכל דרכיו
 דעו והוא ישר אורחותיו ואמרו בכל

דרכיו אפי' כל צרכי הגוף קטן וגדול
 ומה שאמל דעו כבר ידעת מהו לשון
 ידיעה שהוא חבור הנפש השכלית וה
 הדבוקה באור העליון כאשר חבור האדם
 באשה נקרא ידיעה כן דבוק הנפש בעל
 השכל נקראת ידיעה **ולכך ידעת** שלא
 נקרא האדם יודע דבר פלע עד שנדבק
 המשכיל במושכל והכן זה מאד ואם כן
 התבונן שוד אמרו בכל דרכיו דעו
 ואמר בסוף והוא ישר אורחותיו כי רח
 האור העליון יהיה נדבק במעשיו ויקיו
 כלם בקדד נכון וקיים וזהו אמרם אל
 וכל מעשיו יהיו לשום שמים **ואמר**
 שהודענו זה התבונן בהיות הדבורי
 עבירה קשים מעבירה כי בהיות האדם

החשב בדברי רשע ואנוף מחשבתו וד
 עבדות בענוסה בעליונים והרי נפשו
 בחיובת לשמים שהרי היא בנשוא המא
 מחמאה אבל לא עשה עבירה למאה לא
 נעבד השמים משפאה אז יקל מעליו
 יותר מן ההקדור הרע שהיא נדבק
 בעליונים והוא קרוב לקצץ בגמיעות
וינצל תבין עוד המהרהר בעבירה בשע
 תשמיש כי אותה המחשבה המנוגדת
 חלה על האטה וינסדת ממנה יסוד ה
 רשע ונעל ויניק וקראת וזה והבן עד
 מאד אם בעל נפש אתה והנה נין המפתח
 הזה שיסדרנו בדרך תוכל להבין **מעשה**
 של אותו חסיד שהיה יושב בשערי מבלה
 כדי שתהיינה מחשבות עבדות בטרותו

וצדקתו עבדות בעליונים והתבונן עד היכן
 הצע כח אותו חסיד וינעלנו **ואחר**
 שאנו יתעסקין בענין המחשבה נודע
 לך ענין אחר ואעפ שאינו מכוונת חסד
 עם כל זה מועיל למסר זה ולולתו והוא
 כי בהיות החסידים הקדושים ינדבין
 מחשבות בעליונים כל דבר שהם מחשבים
 בו וינכחונו עליו באותה השעה הירד
 מתקיים אם טוב ואם רע וזהו שאמרו
 עתן עשנו בו ונעשה גל של עצמות וענין
 שאמרו במפסת תעצת בהקיה ברתא
 טובי לעשריך וכן נהגו שאמרו זל כל ינקו
 שנתנו חסד: כי בעיטתם או מיתת או עונ
וימן הענין הזה בא עוד ההפלה והקדמנו
 שהוא עוד הדבוק בעליונים וימן הענין ה

הזה כח אותו האור של כללם הרשע
שהיו אומרים עליו את אשר תבדק ונבדק
ואשר תאור ואר ולפיכך היה למצא לעיני
כשרל עיון שלם כדי שיוכל להדביק מ
מחשבתו בעלונם ויתעורר עליהם מחשבת
רעה ולפיכך אינו יושא בעצם את עינו
וירא את ישראל בן ולפיכך הוצרך לקדק
לבה נא אקדק א נקום אחד אשר רח
תראנו ממש אכס קצתו תראה ולכן לא
תראה כי הרשע היה צריך לעיין בתי
סכונתו עליו לאוב או לרעה והיה מדביק
מחשבתו למעלה והיה מושך כח עליון
א לוי שקרא ותכין ומעין וזהו ענין
אשר תחזק שדי יחזה נופל וגלי עינים
כ גלי עינים ותחזק היה צריך ולפיכך

תבון הרשע לעיין המצבות שבעה
ופר ואיל בכל אחת כדי להקדים אין כל
הכחות ולהקדישם א מחשבתו כדי לקיים
חפצו הרע ככל אשר יאמר ומה אתר
עליו ויקחמו שדה צופים שדה הרשע
צופה בהם כדי להיטיף עליהם מחשבתו
הרעה **אבל** השם ית הוא יודע ומבין
כל המחשבות ודאק שיצור מחשבתו
וקללה ולא העמק לרצון בעצם הרשע
כי אם לרצונו ית ונאל השם יתעלה
דמותו וכו' ולא העמ דבר וכו' לוי דאמן
הרע כי אם לרצונו יתע וזהו זק עד
מאד ותראה עד היכן יגיע כח ההקדק
והמחשבה אם לאוב אם לרע ואיננו
שאין זה מכוונת הספר תועיל בן תועלת

שליה בדיוק יודע שיעור ההדקוד עד
היכן הוא תבוע ותדע שוד המעשה מה
היא פועלת בשעת החבר **ואחר** ש
שהודענוך שודות לו החתומים והעלמי
העת לנו לעמוד בדרך זה ונחיל לה
להעריך שוד הדרך החינוך לה כפי ו
הראוי בעזרת הא

פרק שישי הדרך החינשי

באופות החבר
כבר חודענוך בדרך יס או דברים רבי
שיש לה לבנות אותם עם נהג שם בדרך
זה ושימש כחותם על לבך והנני נחיל
ואולי ידוע כי כל איש צדיק וחסידי וצד
וצמוע ששהוא מדבר אינו מדבר כי אם
כלשון רפה ובטחה רפה ובטח רוח וא

ואינו מדבר גדולות ופסוקים מנהלך והלך
בקויה כפופה ודאשו נעוך ועינו למענה
וכן בשאר כל מנהגיו והרשע כל דרכיו
בהסך זה **ואחר** יש לך לעיין אם יש לך
עצם לדאות כי מאחר שבדרכים שאין
בהם גיות אבר אצל בט אדם יש בהן
גיות מעשה ועל כן כל זמן שאתה יח
מתחבר לאטה א תהי גוף בקל רכ
אש ובדברי שוא והעתוע ולא תקל את
ראשך כנגד האטה וא תרבה ענינה
שיחה במלה **וכבר** ידעת מה שאמר
כפסוק ומבד לאדם מה שיחן אפי שיחה
קלה שבין אדם לאשתו בשעת השמיש
עתיד לתת עליה את הדין ולבסך יש
לך להפסח תחלה בדברים מושכין את

לבה ויניחין דעתה ומשתחין אותה
 כדי לקטור לשמה בדעתך וכוונתך
 כוונתך ולתת לה דברים קצתם מכנסין
 אותה במשקל וכוונתך ואהבה ורצון ועח
 ועצבים וקצתם מושכין אותה לראות
 שמים וחסידות ודרך צעקות ומספר
 עמה בדברי נשים חסידות וצוועות
 היאך יצא מהן בטעם הקטע כשרים
 ויהיה רים ראויים לבתר עליון בעל ה
 תורה וצוועות וירא שמים ובעל ה
 קוראה **כעשה קדמית** שזכתה לעבד
 בטעם ששמשו ככהונה גדולה ובאו חכמי
 ושלחו ממנה במה זכתה ואמרה להם
 אפי' קודם ביתי לא ראו שערות ראשי
 כל ימי וכל זה הפלגה לשאר צעקות

וחסידות ויותר מעשים ויכנסנה בוי
 בדברים מהם אהבים ומהם עגבים
 ומהם יראת שמים וצוועות ואוהה
 מחשבה ויספר עמה בלי לנגד הלל
 או סתם לשטט האחרון כענין שאמר חז"ל
 בגמרת בדרכות משירה טעמית תנוק
 יונק משדי אמו ואשה מקפחת עם בעל
ובטהוה כוונתו לא יבעלה בעל כרחיה
 ולא יאנוס אותה מפני שאותו החבור
 אין השכינה שורה בו מפני שכוונתה
 בהפך מכוונתך ואין דעת אשתך מור
 אוסרת לך ערך ולא תריבנה ולא תבד
 אותה על התענוש והנה אמרו אל בנים
 יוצא מה ארי דורם ואוכל ואין לו כשת
 טעם אף עם הארץ יבנה וכוונתו ואין לו

בשה פנים אבל הוי מוסך לבה בדברי
 חן וסתר ושאד דברים הנעם ומיושב
 ואל תהי בעל אמות והיא שנה יפת
 שאין כונת שנים אחרית ואין יחשבת
 מסכנת א יחשבתך אבל הוי מעורר
 אותה ומכניסה בדברים **סוף דבר**
 אחר שתהיה בודק בעצמך ותראה ש
 שאתה ראוי לשמש עשר בענין שיהא
 דעת אשתך מוסס לדעתך וכשתה
 מתחבר איה א תהיה לעורר כח התאזה
 כדי שתתעב דעת האשה ותכעס בדרך
 אהבה ותתחיל היא להזריע כדי שיה
 שיהיה זרע שלה כחומר זרע שלך
 כערה כערה כמו שאמרנו בענין אמת
 חסיד ואל דומה כמי שכפאו שד כלות

שלא היה מתכוין להטות החבור אהנם
 היה משתמש התשמיש בענין כמי שח
 שמתעסק בדבר שאינו נמלאסתו והיה
 חוב עליו לגמרו משום מצות עונה ה
 אומרה במורה **והלבנון** המראה הגדול
 הזה ותראה היאך היה זה חסיד מר
 מתכוין כונה עלונה והיה מעשהו כדו
 לשם שמים ולמצאה במורה ואם כן תכל
 הדברים שקודעמך בפדקיס הקודמים
 ובפדק זה יס לך לקיים כמה דברים שלא
 זכרנו מן הדברים שזכרנו והיו כולל
 הדברים כלם והנה מדעתך תבין דרך
 ההנהגה שאדם ראוי להתנהג בה דו
 בשעת תשמיש יותר על כל צעעות ש
 שאתה צריך להיות צנוע בשאר גדויותך

במאכל ובמשקה ובדרך ארץ כי כפי הלצה
הצטננות והתחשבה שאינה נוחה בשערת
החבור קר תחול הצורה על אפסת קורנה
וזהו סוד תולדות יצחק בן אברהם אהרן
אברהם הולד את יצחק בלול אחר שאר
לו השם ית שרי אשתך לא תקרא את שר
שינה שרי בן ואלו לו אחר כך אבל שרי
אשתך יולדת לך בן והקיימות את בייתי
אתו כן נתכוון אברהם בשעת החבור
כוונה יתירה על כל יצדותיו הטובות ה
בתיות הדבוק מחשבתו בעלונם ובקיותו
מתכוין להוליד בן שיהיה ראוי ולדיק
גמור כמנהו **וזהו** אמרו ואלה תולדות
יצחק בן אברהם בן ואלו לו צדיק בן
צדיק ראה עד היכן הגיע צדקותו

עד שהעיד הבה על יצחק שאין בו יגוס
לא בפנים ולא בחוץ **וזהו סוד** והעלהו
שם לעולם וכבר ידענו שלא היה יגוס
בדבר הקרב על גבי המזבח הבן והאיה
הגדול הזה וכבר ידענו כי העולה קדש
קדשים והיה כזה על ההקדשי הלבוח
ועל מאמדות המורגשות ולפיכך צריכה
הקשט ועתה ונקרא יצחק עולה ותימנה
וכמה גרס אותו אברהם ענה בשערת
החבור שנתכוון לשום שנים מאת
הדבר נוח בכל שאר החסידים אנשי
לבב כי בהתכוונם לשם מצוח ובהדבוקם
אחשבתם כעלונם בשעת חבור וולדו
בשם ראויים לקדושה ולתורה ולחסידות
ולפיכך הוצרכה משהתחלת רות ברא

באחרונה למה לא תגדלו סרץ סרץ הולד
את חציון כאשר חרץ צדיק גמור נמנון
גם הוא להולד בן חיותו צדיק והוא סוד
סרץ הולד את חציון וגם חציון נמנון /
גם הוא לכן צדיק כחוקו והוא וחציון ח
הולד את דוד כו' וכן כלב עדישי הולד
את דוד צדיק בן צדיק להודיע כי לא
באנו בחי הקסם ית בדוד עבדו כו' ח
שלשלת נערה דוחת צדיקים גמורים
זה למעלה מזה כדמיון עשרת סדר
עולם בסוד שיפור קומה **בסוד יוד**
שכל תלמי בה ולפיכך נקרא דוד שח
נעשר מעלות כלותו בו כי מפרץ ועד
דוד מעלות צדיק בן צדיק **ואם כן**
התפסן סוד יח שכללנו במרקים אל ח

וכשתהיה

וכשתהיה נהנה בעה שהודענוך בהם
אע עבד לך להולד בן צדיק ואסיד
מקדש שם שמים **והשם ברחמינו**
הדבס יפקח עינינו ועיניך במאור
תורתו ויזכנו לדבוק השגתו להולד
ודע מוכן לעבודתו ולהארתו אמין
בע השם שגור יחיד
ידיהם באורה ישר

הנה

המאכלים הראוים לזוהר
הזמן הם כל דבר כינוי
שהוא מיוצא בן הקור לחם וכל דבר
שאינו מנוצר את הקלוח ביותר ולא
מקור ומאכל הכח **אמנם** הדברים
ההגונים מן הנשר הם התרנגולות
המובות שאינן שמינות לרוב ולא רזות

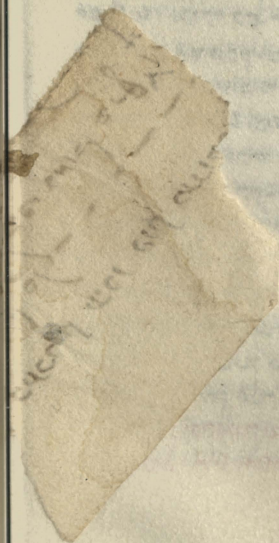
לפי שאין בכל מיני הבשר שילמד דם
 כינוי וזרע וכן כמו התרנגולות ואם
 לא יזדמנו התרנגולות הנה חלומן רח
 הביטה ומוקקת במים טוב ונעים וכן
 בשאר הכבשים הנחורים הוא טוב ונעים
 והיו חזק שלא יהיה חומץ ולא חריף
 חק יין גיושב וכינוי ממנו חנני ולא
 הרבה הוא מונעל מאד ומוקק חזרע
 מכל דבר מכושר ויין לבן מעולה מן
 האדום לה והשיג מכאן מיע ידקות
 באותה המעודה והיו מרבה במיני
 תבלין ביטויים כמו המנהג של שחור
 מוקק את הדם ומחמץ כח המוח
 ומרבה את הדעת וכן בקרונסל ור
 והכל נהנה ומוח העופות הוא עטן

מעולה

מעולה לה וכן חלומים הקראים אר
 אבילאש והזר כל מיני דגבן בשן
 בין להם כי אם מהקטנים הקראים
 כדפי' יעשה שהם עופים ומעולן בזרע
 והשאר מעטרתם ובשר בקר ובשר
 חלומים כי כלם עופים את חזרע ומעלה
 מפה קריחה וגם הקטנים והאכזרי
 והחזיר והבציע והשונים שם שנים
 שהם מרבים את חזרע כל מעל עח
 עכירות **ואתה** כה ה' מתעלה בזר
 בעור ששם בדרך ובעה בעת בוא
 אוסף להשליך ככה בעזרת הכורח
 חזן סלה
סוד בחסד ובתבונה ובדעת געין ר
וכריכה ועל אש ואטה חבור ר

47

46

49

48

51

50

53

1

52

55

54

57

56

אגית חברה חכם העולם
העשורר אנבונט אברס
הקראת בחינת העולם

שמים

לרוב וארץ לעומק
ורחב לב נבון אין
חקר חקר אוקב
התחקות על שרש מחצב אנושות
אין חקר לתבונתו רביס חקרי לב
אשר אתו רבות מחשבות בלב צדיק
צדקות אהב בקרביו יקדש קדוש
ישרא ובטפתו יכבד אלהי הכבוד
אין חכמה ואין עצב ואין תבונה אשר
אין להם רועה מי מעפלס בלעדיו
השם יתבטלו לו היכלל לב שמים

היכל לב ימים ונחמד כללוקו קידור
לב. היסוככו כנפי רוח על רוח חכמה
מרחפת על מי מנוחות ונחל עזן.

היקיכו רחבי ארץ נחטבה יושבה
עליית קיד קטנה ככף איש. הארץ
זה חלק אדם מלא. וחלן אלה תעלמו.
האלהים בשמים וזה לבדו על הארץ
הולך נכוחו דורש השומות בכתב א
חית גדולה תעשין בדת ודין ולולא
בעתות זמנן יבדלוהו ורוח ערע
תבעתו אל יעצר לו לרכוב שמים
לחבק זרועות עולם עד היות כלאים
לדעת טוב.

על

זאת ישתומם כל חסיד
יבקר כי חזלת יד כי אראה
חמס וריב בעיר צלמי א

אבזה כי אתבונן לתמורות במדינות
שעתי נפשי. אמיתי הן האדם קל
בתכל היה כאחד ונצבא המרוש
במרוש לבטן מני יס רחבו גדולו ח
יפרוש כנפיו לזמן בחדיו סתום ז
יגלה קדם יהנוך ויבין תעלמוות
חכמה יסק שמים שמה מרכבור
התחכמותו יצע שאלו קנה עליות
בתחומות יקרה יעלה משפל מלבן
לדום שמיין ירד מעבקי שמיין על
ארצו עד סוקלו לפניו תיכור
עולמו רצוא ושוב עד בקלות הרגל
שכלו ורוח ביעתו בקצי הבדיחה
מוליך ומביא תעלה ומוריד עד
יאסוף חפשו בחפזו גללות ארץ בת

בתעצומו ודומו וגבורתו ובגבורתו שחקים
כלול מידעו טבע היצורים ותכונתם
תקבץ בחינתו היתת הנבראים למיניהם
ועל אלה אל אלהים ידבר נפלאות
ומלך למד עליו יתלל

לאיש

אשר אלה לו אנכי
הייתי עמו וכעס

הטוב היות גזירת
שפר אשר כזה למקרה ופגע סמטה
לחץ הנכון התעתדו לבו ולקמן
כאחד הרקים היאות שאתו עור
ומרפה בזקנו ובנעריו איך יושב
בטבת יש בדד וידוס דיני לבר
להין רועה אמונה איכה ירעה
דוח תרביץ חמקה ומוסר איכה
ירבץ רחת משאו ישען על בינתו ה

לחילול

לחילול איך חסמתו לא עתדה לו
תחזיק בתומתו איך תרפינה ידיו
או אם תחת מסבות יתקפץ למנה
זה יבוע ואין כפרמות שדה ומיתו
יער למנה אבט קדש בין רגבים ידח
ידובקו תחת אלים תשתפכת איך
לגויה במחוגה אלהית מתוארת יא
אמר לשכון בערפל רע על המעשה
יחין מנחם ממלאכת יא בשובר
עבזוה ועמם מארזים נאעו באצבע
אלהים כי יעלה הכורת עליהם
אבינה באנוט אבחינה יצירתו ולא
מאצתי בה חסרון רק את המורה
הזה

מקור

חיים הכין לנו
הטבע בחכמה

בורחו השאיר לנו בהשאר נפשותינו
 אחרינו ברכה בה נוכל התנחם מאנשי
 הקהל מעצבון העצורים תשובה
 עולמים יש לנו בבית המלך ומה
 התאונן בן אדמה כי מצבת לך ער
 קבר מושב שהים תקוף לשבר
 שוקא ובוטח ומה תדאגפה להפקד
 כלי תלחמה דמית היות מבט עליה
 ומה יחסדך עזיבת שפל ומורד
 אף כי תחמדי תכל אשר תבקש
 פלטים וסודים הם חתנו מיוס
 אשר פקד יי את האדמה להסגר
 בגשיה רוח חיים הלזו ותה לחדש
 קץ המה ארבו לזמו והם היו בעוכרין
 השקיס מחשכים וכלי השקיס

שקיס הפנטס צעטס והטוטטס
 קמטוטס הרקבס להביס וזהקבס
 זבוביס ותענוגות בט האדם שדה
 ושדותין ואתה תבקש לך תועבות
 גדולות כאלה אל תבקש ומה לעשו
 דק להנהיג הזמן כהנהיג חבר
 עקש ופתלתל תלהבו אכל על
 פי מדותיו תסדקו אכל על פי
 תבונותיו תשמח במעש המושג
 מתעלנותו והטגנו ועיט הבחירה
 תעצם במה שיתרשל וזהועל און
 שזיק חפס כי חברת הזמן מצלל
 ערב תהירת הנטיה כעלם יחסוף
 אל ידיו נצוץ מלא קמץ וכסתרו
 עמד מרעיד כי אינו רואה את כל

מאותה בידו

ראה

זו רעה חולה לא זורה
ולא מובשה בהתעצם
השוקת משכל להכלות בלא הועיל
בהגדלות מועצות נמרצות ועשתונות
משתנות להרבות מהר להרחיב מדון
נעושים על הארץ בחלום נעזבים
אחר נפל כי מה חלקו בביתו מכל
עמל שיעמול לביתו ואדמתו מלבד
ארוחת תמיד ומעשה שלחנו ושאר
מבמענו ובתי נבאלת וצרי אשר הפיל
לנפשו חבלים בנעמוותם מה כשרון
לו יהס כי אם חיות עינו אף כי הם
היו לו למוקט בדומתו חלק נפשו
העבדים והעבירו החפשי מהם

החשוב

החשוב כל אשר תאמר חברת פחור
כחונתו יתן לה וכל אשר יאוו הם
יקחו חלקם וכלם יחידתו ברכתם
תבדש יחידה והיא ותנכרה אם
יבקשו תכונות מפיהו תסכל עצרתו
אלם נתקו מורשיו כהתקן פתח
הנעדרת בהדחתו בידאק והעד הזה
פעל חכם הימתק מיד עדישים בו
תמכה בכורה או הייטיב אלל כף
נחת חלוט מושב ומלל חפצם אלק
עמל מוכיב העוב שישונו בנ ח
מעני ונפשי תאכל אלתית עצם ח
תאדם ועמיתת תשם ומה יתרון
מולך בחיון לילה ובחוקתו וגבה לבו
יעור וקנה חלם או כמדאק יתודע

יתחכם. אליו יאסכו עדרי בעלי ח
אספות והקיץ ורקח נפטון. חי לו
איש זרוע שיכל וזרועו תשבר. חי לו
איש זרוע ארץ תנהלנו. כי לא לו
יהיה הזרע אשר יירש ארץ.

ורעה

עוד תזאת עוצם
השוקת האיש ח
ההמונ שיענו תקופות הימים ח
להגיע אל מבוקשיו. ואולי עש זה
לראות ברעתו. כלתה נפטון שתכלה
שנה. וקללותיה תגלטה. ואיכה
שמור מה מללה. שבין ללה יאבד.
חו יאמר מי יתן ערב בו ימולל ויבש.
ואיך ישאף על אשר עש נוס הצלעס
נוס לחה ושאף צמים חילן. או

בטח על חברת שמתן וגו ככל
השמש מועד צאתה. יצפה ליום
יספה. ימכה לקץ ימים. יקוץ בליתים
למועדים ימעדו רגליו. לשנים יסתנו
סדריו. לשמאות ישמט. לובלים יר
יתאבל. עבספה נפטון שיכסיפו פתה.
תשבע בחרפה. חכמה שתוכה בל
חמלה. העלזות לא שמת לבך
ברצותך ללך במהירות כהרף עין
מראשית שנה ועד אחרית שנה. ואם
חשקת עבוד את האדמה כעבוד
אלהים לאהבה. איך תאור יוס ח
השמטנה ונמטתה. אין זה כי אם
דוע לב.

אם

לוקחת נפשי שמץ ח

מנתיבות כאלה למה לי חיים חס
קצמו מפני ומחלבי אל מחוז החסן
מי יועילנו במעשרות כי ארכו לי שם
הימים חס להטות תכלית רחוק
נבראתי ואני אצטקלה לאמי ומתעל
טובתן יד נלמה להשיב שולמי דברי
מה תמדיצני שיבה טובה ושמורת
חיים שיוסיפו מה יוסיף ומה יתן
חס לעשות מלאכתי שלחתי קטרת
ואני רפה ידיים בגוע קטיל מוסר
הבטלה מה ייטיב ומה יצא ידע
שכתי הבית מעט או הרבה ואם
הוא אנוכי הרעות והאוב ובחור בעוב
כלי אדע מה אוב כי אדע וכי אבין
וכי אומר מה מתוך דרכי לחשי מה

טובו כל מעיית בעש התתאחרת
בחירתי היחמן דברי כי ייטב לעש
ארח אבחרהו הייטב בעש יא או
התיישר דרכי לדורך במתי גאורתי
כי הוא ישרה בעש האתעצם כי
נפכתי מלכי יספר עלי חס בחצרה
מלכי שקר נכבי או כי אעריץ עצתי
הנבלה חס נערץ בקוד קדושים ח
המוט יערוץ או כי אאמיר אחרתי
חס מידה תהיה באחרונה

העולם

יס זועף רב ח
מצלה רחב ידי
והזמן גשר דענע
בנוי עליו ראשו אחוז בחבלי הקעדר
הקודם לחיות והגליתן לראות בנועם

לאור באור פני מלך רחב הגשר אמת
 איש וגם אפסו המסגרות ואתה בן
 אדם על כרחך אתה חי עובר עליו
 המיד מיום היותך לאיש בהביאך
 קוצר המסלול ואין דרך לגאות מיין
 ושאל התתפאר ביד ושם בהציצך
 אכדון ומות לך חומה מימינך ומשמאל
 ומשמאלך היעמוד לך אס תחזקת
 ידיך וכי תתהלל במחמדת קטן ורוב
 עטן אשר אספתו בזרוע חשפתו
 אשר בקשתו בקשתך ותהד לרשון
 ברשתך מה תעשה לעוף הים והמוני
 כי יתגעש ושטף ועבר ובית מלונך
 אף הוא יחשב להטבר זה היום גדול
 אשר אתה בקרבן התפאר עליו גם

השתדל

השתדל על פרשין ורכבן על נא עתה
 והלחם בו גם כי תחוב ותנוע מיין
 תגאות בלונך אשר יונך מעסיס
 רמוע רוממותך טהמה רמוך כמעט
 במועט נעוהך אנה ואנה תאכל
 כרגע במצולות מבהילות ודמך
 מידך אין מבקש תלך מההוס אלה
 תהום נבוכ בנבכי ים ואין אומה
 חשב

האבטח על שקר
 האשטן על

משענת הקנה רצוף לחשוב מלון
 אורחים אשר כזה מבצר שגב ובית
 מקדש מלך כנף פרעוש צפרן ש
 שמירה קורי עכביש ראמות וגביש

וכי תראה הימים נעמים והזמן מועד
ומכרח והרגע הולך להרבע
והשעה משתעשעת משחקת לפעך
בתבל ותבו בלבך באריות הימים
על שקר אתה בועה על הקיקיון
אתה רואה כהר גבוה ותלול העל
אלה השלכת שמך אחרי גן הקבות
דרכיה אלמול טוב תענוב בשם
וכל אשר תדאג אוהבת להיות כח
כזוכרת אחריתה כמצטידת לדרך
בעמל ידיה תרגיזה ימי עלותה
בכית יאכן תבעיטה העל העל
חמודות מדומות תאוש יקרת נחם
חמדת עולם והיה כי ישאלך לבקר
מחר בקסוף ילדי יום מי לך

את אלה אף אתה אמור לו שדירות
לבך ועצתו הרעה היקלל עבד
תלכית חקו ורוח המוטל לא תמאסו
היתהלך איש את אדעו בבלי דעת
והוא לא שוטף לו

ומה

תתהלל הגבור ברעות
נאות דשא אחרי
הבחורים לעיני השמש בקרבץ בטוף
אבנך בטורים עש עדרי חבירך
האומרים לנפשו אכל ושתה ולבס בל
נחם אשר אין לפניהם בלתי חס
גיתם ובה רומם המדומה שמים
וגשם ורוח אין הלא ידעת כי יש ח
למעשיך זכרון וכי יש למעלה ממך
עין רואה את כל שאנרך ואת כל קר

התרגום ועתה נגל מי באחת לספר
גדרות אשר יסדו אבירי הרועים
המבלי אין אלהים עליך לדעת ארץ
מוצאך ואת מוצאך המבלי אין
קברים תחתך להטקם בתוכם
מאויב יי ואלך לא שמת על לב
כי התמורות המגיעות שלוחי השטח
לא יסבן בלבבם למנוח חסד ולענוש
פרעי האדם וכתותיו וכי חפי עליון
תא השכלת הנדיב והרמת העב
יוס תעלה מעלות איש הכלעל מני
היתה נפכה ויוס משמים תרד
איש האלהים המלך דבר רדה ואלך
על אלה לא פקחת עיניך הקשיתוך
ויכלן לק רעיונס ודועס ושעפים

ערש יומם יצוך כליות כליות אף
לילות יסוך בשמים הימיתו לחסך
רגבי הכשנן בחמאת פתוים בחמית
פתעס מסוכה ובעליות השחיתו
הכאיבו כלחלקה טובה ותשועות
בחלקת אמרים רכז משמן מה לך
נרדס לנה רמוך לתתך יורט עשר
אדנות כללה כל ימי עולם ואתה
שאל ברכתי ביהך מדת ימים
אדורים הם כי ברטוך מהסתפר
בנחלת קדושים מצורס חכמת ר
מהתערב באור חיות החיור ומענוסות
אדיות היו לך מעון ואם על אדורות
מופז וסגלת מדניות אשר כנפס
הוספת גלות בזה בהשפילך לפתה

רוח נדיבה. ראה הוכית בשבע שח
 כללות ונגע עורח. העל אוצרות
 חשך צדקת ושטת צדקה בצדק
 החיים. העל רצו כסף שאקת ורצות
 כוסף חמית ותשוקה נכבדת. חספ
 כי לא תהיה תפארת הממונות
 נמשכת. עוד מעט ויצאה רוח אהים
 רעה לבזור דכושך. והיו כלל היו ח
 חמשים אלפי זהב אשר בקטנם מכת
 נפשך. יתהסך הזמן כמעט רבע
 לקחת חן וכבוד מעל ראשך. תרד
 אט אהים מן השמים ותאכל אותך
 ואת חמשיך.

אחמוד אדמה באדמה
 וצבא בצבויים ישמור

ומה

שמורה

שמורה עבדתה בחברתה. מתקה ופסה
 כקט בפוסה. אחרייתה ופוסה. כקט
 ופוסה. קלון מתמיד וחספה רפסה
 או מה יתענג בשרי. בהתענג על
 רוב שטם. ומתבוסת המעותה. אין מוסק
 ינה יגבר לבורות עברות. וקבור
 אחריהם. או שמן לשמוע. אשמוע
 בצדק. או יעשת לתשועה. אין תשועה
 בגבולם. היתעשאו לעלך נחלים יתו
 יתמוללו וימלו. ורמשים ימאסו כמותים
 ואם יום או יומים יעמדו. הלעז חרב
 לא יאכל. ואיך תצלחנה שדמות סדוס
 ועצרי עמורה.

תבל

מקור הכליה וההפסד
 המהכלך נחל להחל

לחשוד לנו אחרית ותקוה מוצא
 העדרים הממך נקוה למצא שם
 וזאדית כי אתור בחקירת שרשך נח
 וימצאך מאין באת ואיך נוצרת לך
 ליעת הנוכל לתעבי התעלה למעלה
 מצאתי בנך היו בעוכריך ועשיך
 מהרריך מעצבך מעצבך ומצבך
 מהרביך הרביצך בעש יסודך ברחב
 המצאו חפס מוצך נמסה הרכבתך
 אבל אחרי ערוד על תומיך וגלותי
 חרפתך לכל מוצך האלך אחרריך
 האתכבד בחברתך האוסיף עוד
 חשוק בשרך הנראה לעיני אחרי
 בזיתו בלגבי ואיך אסכל ונפשי
 אשכל ומאשכול מעודת מעורך ולע

ולענה ענך אקו עשות פרי ותנובה
 המעוז כחלת שמינס בחמית תעטס
 אמצא מתוך ומגוית חאלי והדוב
 ארדה הדבש חף כי בחזותי חשוקיך
 בט בט שם ואעשי השם הינה שמויך
 ראיתיך תלקמי הקלפות והתוכות
 תורקי תאספי האספסוף תדריבי
 הקק והמלא תשיעי בזאת תעדי על
 שרשך רופלת המכשולות סוחרת
 החסדונות בזאת תבדקי על נבלתך
 אשת לעדות בהשתדלך כל היום
 כדוב דשעתך הקר המלגים איש
 מעקומן ושיס פחות מקפחות ובז
 מעפחות תחתים בהשתדלך כל
 היום להתוות על דלתות בתי הנגיבים

תו השחמה ויפול. ואת בתי הנבלים
 הבט גמית ואבן יקרה. אש חרוטך
 בנן אלהים כאש בעש לבנון מתלקחת.
 והסוף איננו אולם. ארזים תגדיע.
 ולשקמים תחלש. כח תאפיל הוללה.
 תעלה הילל בן שחר. תשחירי לבשר
 סכריו. תכבסי בשר. חלאת נכתימי
 עון. לא ייף גלויים ובתוכם ארבע.
 ומה לי ולך גביר העבלות. תדבר.
 רכות לדי. קלב. אחר תשברי גמיקס.
 תיטיב ראשך. תשקיפי כשחר בעד
 חלונך. ואחר תעוף עינם ואיך.
 יבץ כבודך סביבות אהלם תענ.
 ואחר יעלם. שול מעלהם. על במות
 ימנע יסבן סלעם רגע. אחר תעל

תנקבם בחרב. תלח. סחוב והשקך.
 יאכל ברגע קצון רעוך על ראשיהם.
 לית חז וכבוד. עוד מעט שולח קצמך.
 ימשוך לזיתן בחבת מכת חרב ואבדן.
 היית בעש. שמה זרה סללה זוללה.
 כל אשר יקיסן לאכל מפתה. ולשכב
 בחיקה. והיו לה לבן. אז תפגע לבנה
 בעת הקיץ. ואח אובן קטנאה לא
 תכיר. שמענו אחי ועמי. זאת
 המראשית עוללה. ברוע מעללה.
 זאת עצת עליה. סורו מפתחיה.
 שהמה פתיחות. ומגד עשכס ח
 הקידוה. אל תפקדו את האדורה.
 הזאת וקברוה.
ואיד אבאח על זמן ירופסו

עמודיו הרדיו תלויים בשערה קובבת
 אין מעצור לרוח ישתנה בכל חלק
 מרגעו בעלות וברדת שנייסי אין
 נספר בחזותי סביבי יקרו חסר
 חבל ובין אחוז בצד עקרו ובראותי
 טאוצרי זהב ארבע נחש הנחשך
 כרוך בעקב כל אשר יסוף להיטיב
 אומר לרעיוני דעו לא וידאו כי דע זה
 מבקש ואני כרחל נחלצה ושתארה
 נחריש מהעצב לעבד נכחל להיות
 יחל לעתיד ועתידל לאמן נושא
 עול סבלן קובל על כרחי עד תס כח
 ונסו לחי המון רעויות בזמן קצר
 וצבא חסרות עשרת אלפים בחדש
 חליות

עלה

עתה

אומר שדך מלאכה
 תחכם אשר חשבון
 סכל קבעו באמרן
 הזמן דבר אלפי לא תשגו ואתה אין
 לעולם שדך בואות ומצבות שואר
 מהומותיו יוסיפו להחביק בחיקו בלי
 ישיבתו מלכות המשוע כל עוד יספיק
 להעלה בס השמחה אל על בראש
 יתעצב יאסוף יטא תועבותם לעיניהם
 ולא יסקלחו בשפכו למעטות הרוח
 תוכחות למצות ונאמרת נמנוח
 בראש כל חוצות ועתה קדויות לא
 לא ימוש בלתי יתק אלפים ולא יאמנו
 לא האמינו לשמועו אורכי ומחולק
 אוקבי כלות קוסם דגנו חסדקו

כמהלך חושקי יעלות נושקי אילור
שוחרי עדנו ויהי כמלחק בעיני ר

חתנו "

ובחפשי

אם אמצא גביע
הוד וקט מגורק האם יוכל אומני כבדני
גם כי יהיה בעוזרי עבתי וארחקו ר
קצר יד וקושי ע למשול במלבי ח
לקשים מעלי לא יסור שבע פחדון
על קם ולעצור במחריבי לא יעצור כח
כי יבחר מיתר שכן לעפט בסכה
מרוכסי הנהומות מקריאות מרגשת
שואות רצונות וקטני גלון נגד אחי
נאלע משכבת המנהומות הנמשכות
לבחוריק היט לאל ידי להעליט מבעה

כגנ

פגעים טבעיים מוכרחים והמון
תושבות תללות משמים ילחמו כי
אחא כדורים יקדים מקודרים
סביבות כדור יצנפני צנפק והקד
טללו ממנו בפלמי מעשיקם ונבד
וגבורתם תאבד כל חכמה וכל כיתה
השתתר לשער גדלי דחקיה ומרחבי
קצותם על נכון ארץ נהנה באמצעות
מערה שפלה אליה ישפכו כל ר
מותרות הטבעיים ועפושיקם ח
ונשארתי עיט ואבינה בעלונותם
המופלא ממנו ורובבות גדולים ח
עושרים אלי ואל אנשי אשר בקצה
המערה יושבים בקצה עקודה קטנה
שפלת המקומות אחרי התחלקה

לא יקלעו ויעידו ויעידו ויעידו
 יתקונו כשיעור יתקונו כשיעור קומתו
 וכל קורתו הקמה יתחד בת עיר
 קמה אחת יתפחד מלש אשר
 כמוט על מלה הגבורים החוצבים
 קברו מרס היותי וכל היתים אשר
 את מי על האדמה האכזר את ואלכות
 והמה ימות לכל אשר יחפזו ומה
 ישתדד צעיר זכובים קצוץ כנפים
 שקוע בכלל מעוך בכלוב וכל צבא
 השמים עומדים עליו ומעונו ר
 ומשמאלו היוכל זמנ כבדו ומלאת
 ונפחד אחת הפחיתים הקאנים אשר
 מנירוס יכרו לרגל אשר מעת רח
 היצירה ערבים להוביל אללה אל

הגופים הנוראים שמש בוראם עבדים
 יתמידים להתענג בספיר כבודו
 מכל שפה מכל היות ללאות ולענא
 מעמדם במערכות שם יתנו צדקות
 ולא נתנו לצדקות המה יעבדו שדי
 ולא ידעון שדון ואף גם זאת ביכולת
 המביע בוראם במדת הקררה
 טעם בחלוק מצבים ומתלבים הפכים
 מחייבי פעלים בשפלים בהעדר
 גופים שובתים מתנס ומתנת הסנות
 לקבל צורות להטיב מתלגש המעביט
 ומערומונו לא שלכך נוצרו לעבוד
 יצורים אובדים שהיה נבבדים מהם
 וגבורים עליהם חללה לוצרם לר
 להכעצ הקר לזול והעומד לאובד

ולא יחשד כועל חכם שיכין כלם
משקלם עשרת אלפים ככר כסף ח
לעשות ומעט בזיל אחד אבל בראש
בתבונה בתבונה לא ידעם בלתי א
אשר דרך קטובם ולבתם לעשות
ולא יתקם הוחן להם מן הטוב שיעור
רחב ידים כי לא יתקם הטובה אשר
כן יסד וישבעו כדבר יי' ויקח להם
מיטב חפצו לאשונה לתתם יושבים
במלכות וכל המלכה נמבזה ועמם
השליכו ארצה ותבל ובתה תחירה

בסוד

עציר אני

למטה

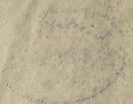
וקמה

שישים

בעיר

בער אנכי מאיש והיתה חכמים מה
מחוכמים יאמר אוצר בבטן שפכו
הקוללות להפגירט ערס הבראי
כוננו האצודות לנודדט ועד לא
אחז ארסם לכדו האעבדות לתפשיט
המה צברו עפרי המה קרוט וימינס
עפחתט ואולם כפי חיוב המערכת
לא משנאית חות שמוט מתחלת
היצירה חלוט הקרבה רפה המיז
תר הקשרים וכי יפגש עת ופגע
כי יקרב שמש שמש וטוב להלחם
בי או תער שכרה וקרח נורא
או אחמא בטפתי להתקטר במערכות
פי כסיל מחתה הופות העלולים
רבע יממו אסורי בטט ושלל שאן

ונפל לעצב וחלתי וקיתי כאשר אדם
מאסתי שקר אז ההין והבל ההצלחה
וקיתקן אשר יעצקט זמנא טהבתי
אותי... אספו לי חסידיו רופאי גלעד
קראו לי נחמתי יודעי צירי עוד קר
הוסיפו צירי עוד הוסיפו חפשו אלי
ספר רפואות קטנות וחקרו כל חרסותי
מצרים ושללו את החכמים היש
מגד לי בעת שוב כחי במה אורכל
לחקן את אשר עוית העצב השמימי
מיום הוספתי היוכלו כל חכמי ח
הגללות ואם יתקן להם מלא בידתי
כסף וזהב לעשות חרסות בשמים
להיל ולהשיל מהם דרך אלכסנד
כחות אחרות ובעין אדם להשיבני

דענן

דענן כבדו ובריה

אולם

ובלעדי אלה

האתפאר בחברת זמנא ובאקברכו
מאמיות עצומות ובהלות גדולות
מאלה האלהים עשאו שארא מלפניו
בהערות עלי ואם טלן בבית הורח
ממרום גדולה וחזק יסבר קלעם ח
הגבוקים יפיל החומות הבצורות
התבטח ביותי ואם בקיר החומה
יוטבתי יולת זה האמלג מרגם ח
חזין קולות בתקלות יסברו מפרקם
ליום הגשם הקדמות הקדקים נצחקים
מחרתי חרקים נצחקים בהטפך

מבהיקי קיעים זיעים משקיעים
לא יערכם כל חרוץ בויקיס חוקים
ונחקים כל צר מינו שיה בהם וקול
המוץ הגשם טקול מים רבים כקול
שדי ישועף מדינות שקיעה ומומות
וכל מחנות ישים לרבה כל גמול
בפלגות מזרח ומערב וכל חוצות
נחוצות ורחובות תלבה מים ופעם
מימיו קפאים קצת ההקפאה לחוץ
הקור וישלב שלב כפתים לא ימנו
קירות מקדירות ולא תצל צמד
מצעתו או קפא קפירות שלם והיה
לאבן ונתך בחד ארצה עד הרמות
אבעש גדולות נופלות ממקום אבן
שיש מהוד למען הכות כל מוצאם

וכל

וכל עץ טוב יפלו היעמוד שליון
היועיל הצלחה לפקוח עיני אן אטוס
לעזרה אהם ריעי ראו כי יתן
את המצב ביד השמש בצבורתו ואת
קשתו נתן בענן ואני עני וכואב
שולחתי הנה כמשרה לחץ אל הצער
ואל הקערה ולא חסיון כי ישימנו
זמני מולך על כל טפיות החמדה
מושל בכל משאלות עינים הישכיל
אמלתי בכל זאת להחטיא כונת רבי
המלך רובי קטת והיתה לי נפש בכל
שולל לשלל

וכי אמלט

בחמלת יי
עלי ממהומי
מקרי הטבע האלה בכל האותות

השערה

והמופתים בשמים ובארץ אשר תמצא
היותם ומציאותם אמרתי רחוק היוכל
עוד כחי ועוצם ידי להסיר מעלי געש
תקופות הימים הסובבות עלי בתמידו
ומדושה הכרחי האביב לא יאבד
השמימי כאובות מלאכות חדשים
יבצעו הקיץ יקוץ כחי במצוקות
יבקר משעת מנוחה בקטב מצרי
החורף יחפץ לננות יחרף לבבי
מהיותי שלו ומפגשו הסמו יסיר
גנה וסגיר לבצע חנם כאלו טוב
הגלגל יתפלא כי להוציא מדעת
אל רעה לדחות מדחי אל דחי וגם
כהיות עבדי הפרקים האלה על ח
הכלת קדורם ויותר מהמה בהתעות

י
קיצע

קדריה

קדריהם עוד יוסיפו צרה בהתחדש
לאחד מהם תכופי המזרים מצב
מיוחד מן השמש יכול חזק איכות
התקופה בשיעור נמרץ לא אוכל שאתו
או יחסרנו מהצריך להשלמת תקון
עוות הזמן אשר חת ויעוררו תעור
תמורתם ביצרי ידוים ואביב חד
חדשים גם ישמש גשמים ועשול ור
וכלל לא אוכל ראה זה חדש ועל
הכוכבים מנוסלותם כלו נלחמים איט
ביעורו לקצת התגדרות בפעלהם
המיוחדים ואני רש ונקלה וחלקי ר
הכל בעולמי תקדוש בשפלי משכנות
ולחמי כונן נגדי חטותם יסובו
על רביהם גם שאלתם גם קולתם

אע חסכול
כי הצילני זמנתי ויתר
 בערות ובהלות
 הצילני מאל ובלעדי זאת היבטיחני
 על שלטת זרע טיבא אחרי ומי יודע
 אם ישוב ונחם על טובות גמלני ועשה
 עמקס רעה כההפך לבב עמי לקס
 לחזר אחרי שוב לעשרות ותחזר
 לברו חסן לשלום וכמישור וכוס
 בליתו את היסוד
אבל זה ואם הוא מנן ח
 ממני עבונות
 האנשים לא עליו אחרד או אהעצב ל
 כי מה יעצב את אס הבאים אחרי
 ירעו בהננות בהררי אלק אס מעט

בהפך

הצח

הצח ההנה במדבר ומי גבר חסס
 יחוש לבאים אחרי העתידים עורר
 לויהן למועד שמור אס שלום ואמת
 יהיה בימי
כל נאקתי ונעקתי על עמי בך
 ככדלו כי בחקותי חזות טוהר בחקותי
 אחזתי בתתו היעצב להמורות נשאות ושבא
 דחנק כל ימי צבאי אס נחמתי מה חל ארע
 חלדי מה נאלח כל ימי נאמאן הנחם
אי שמים ישומו על ארד
 אס בדיחור
 בריחות ועובות יבא יל וברא אהקן
 בחרבותיו יצו עליו רוח ממרוס ח
 ממקוס קלוט יהלך לעוב מעצ
 עין אל עני על הטדה ואחר כמון כן

יאכלם עש וירקב ואיך אראה אריות
 יוארו וגורים יגורו כבשים יבושן
 וחורים פתקס חורו קבטס בגטס
 עגוטס בחורים בחורים נחבאים
 ופחות כטפחות בפחות ופח נלכדים
 הטמים והאדן רגמו ואל תחדלו מנפט
 קדושה גדולה ומעשי הקפדה
 ולא תנפט מה שברוח יקר הולך
 למוטעות והחיד נשמת אנוש
 תחדרין עליהם לעלמות תחתיים
 מה שיש אדם על ארץ

חמסי על מעשי ועל פועלי די
 ומה אצחק ואשוע ומה
 יא אקים אדרוש מתוך חיים וחסד
 אם חפץ לבכי להמית אם אין

אם לי מי לי ואם אין אם לעצמי
 מי ארתי מה בצע בחיותה חברה
 יתירה שתודיע לנפטי אם אנכי
 שנאיתיה אם ידי עצבות הקעיסות
 בהבלקס מה תשמחני יא בפעולך
 ואם שעפי בוחל כבודי בהלן נדון
 מה תענה קי יקר יא אם אנו
 אם אנו הולך הנוכח יא האוב
 בדבות הטובה יא אם יש מה תכן
 לי

יזאחים אתה ידעת ארד

האיש ואת שיחו
 בחנת בנת לביעו תתאר כל גבוליו
 חדרי צוריו אתה חופש כי משטת
 את כל כליו עליות העולה על רוחו

מרווחים בוני כוונתו פתוחים שקופים
 אל מול פני מדעך אתה הצבת
 מבקשי חינוך לכוונתו בעדמדתו
 אתה מושל בגלותו תשוב פלגיו
 נסיכו משריפי חקין נותן לחמו
 פשתו ושקוייו אתה כועת דרכיו
 מעריכו חסידיו עדי ביתו כנפי
 שחקיו תשא ימיו ויגלו אתה יקדש
 ומספר יגעיו תגדל תשים שפליס
 חבור תחיתות לערוס ונבוקים עלקס
 צוללס סעצולת תגיל משעים חרץ
 נדיב חרץ בשבט עברתך ותן מחבק
 אשטות דוכב שעים בעורך אתה
 חזקת בריק שומרי תורה יוצר
 ועטף אתה שברת לאש עם חרץ

אתה רואה כלות ולב וזכין על כר
 מעשיהם מרוחק מרום עולם על צפי
 מרומי היצירות יאריכו מעין להפלא
 כבוד לחד ממעלה שם חביון ערך
 טמה מרכבות כבודך לאמר את זה
 ואפסי עור שם צפנת הדגול
 והבוקר והמתעלה לחמד את אמלך
 נבוקת מכל יש ההרומות מכל טעם
 ועיט רצון בשכל מצבינו ישועמו
 מראשית שנותנו בהם עד אחריתם
 גלות מאד והכל פעלנו תבחן
 נוראות נפלאות על כל המעשים
 וזכר כל המעשים לפתך בא

היעשה יי אלהים

דבר בלתי אם נגלה לך סודו מרד
 השמותו התעלה על רוחי בחדיי א
 מטכבי גדולה או קטנה ואיה אדע
 המלך לא ידעת . טכנך הגבורה
 גופה גבהי טמים טפלן בערכו ידע
 את כל אשר נעשה בעמק מצולתיו
 אשר היא תבלית כל עמוק . ואין
 עלינו להכיל איכה ואיככה אתה
 לבדך תדע ואין תדע החכמים ח
 והמינים השונים בידיעה אחת לבד
 מכל צד ופרטים מתחדשים משתנים
 ובל תכלית במספר במדע אחד
 קיים ונאמן על כלם . והעברים
 העתידיים אשר לא יצאו אל המציאות
 בידיעה אמיתית בל תתלות בהעדר

והצורק משני קצות האפשר בעתיד
 בהכרעה קצות נגלה מאחרת
 טבע אפשרותם . מי ידע בכל זולתך
 וידיעותיו בלות ומטולאות קצרו
 מהשיג איך ידעתנו עם רוחי היחס
 בינותינו מצדך ומצדנו ואולם כל
 אשר יצא מאין אל היש אתה יצרתו
 וכל אשר אתה רואה לך הוא השתנות
 לנו והתגלות . ואי זה לבב חכם א
 יתפלל כי ישאוב תשוב תתפלל ח
 במעשה ידיך היפלא מן היוצר
 דבר ממלאכת החומר ומעשרה
 אתה המצאת כל אשר ראתה החסמה
 להמציאו . ותתן במדע מדענו אלו
 המסכים והמניעות וקודם השארת

רשום בחותם כתב חתוך האמור
 אהיה הוא י/א קינן והאמת הויה
 איה התודע לעושב ליצנים התגלה
 לבט בני עולה יהיה האלמאכס אשר
 לא שגדו על קוד ומסתבך החירות
 בלוחותיהם ואיך נעמוד אמתו דלא
 איתו אינש די כתבא דלא יכיל יר
 למקדן הן בקדוש יך אשר בקד
 יאמינו לעולם לא תאמין ואיך תאמין
 בשם עתך בועט במלכו ובלוהיו
 או איך יתט כואש ימצא חן בעיניך
 וידעך תכלית מה שגדע בק של
 נדעך ואולם נדע היותך נמצא
 זה חלקינו מכל עמל ההסתכלות
 יצעת ההשקפה לבד בהשקפה

קצת שוללות לבט צדקה מבקר
 הכלך ובהסעת התרחקות יקרב איש
 להשתחוות לך ואיך יעלם מצאונך
 עם סדקוס סלאי מעשיך והנאותם
 ואם תכלית הראותם נחייב לנו ה
 העלמם לקצורינו לא בכל זמנ
 נחל לקטר גדלך כי חוזק הסתרו
 יעיד עליו למקצרים כמו שיגלהו
 חוזק הראותו למשיבים יבמו העטף
 אשר אור יקרות לא ראיתך עיני
 לחולשת חושן והנה בכח מצויר
 חוזק טעון השמש אחרי היותו
 בורח מנגנון כמו שיטירהו הער
 ברוב התקרב אליו להתענג בזיוו
 ואם שט מינ הצור אין ביטחם

הדמות

וכל יודע

ועשיר

אתה ידעת

ונכחיס כי חכם הוה ועשית כחכמתך
 מלאכות בל נערכות נבלמות לא יח
 שועדו נודאות לא ידועו הנצארכ
 כציור יצירתו מעשירי אשר לא יעשו
 עשית עמדי

אתה הרכבת

מגיה שפלה

ספלה שכולה הצוללת היא בתהומות
 נקמות ועזרות ורוח יקרה נודעת
 כיטמן מה טוב חטלה מכבוד העולה
 למעלה והיתה למאורות יי' אלה
 כתכונת מלאכה מערכת תבעת יעו

יורי גלה יאד נבלים מעשיר בעש

הידעת

אתה עשית

לבו זאת הנפש

תלך שונה באלים עלונה בעורר
 מתגוררת שונת העמקיס אתה
 הקצית לשבתה מצע קצר במלך חשך
 משחור תארו פתח הבית הכיסור
 כסא לה משכן עליה בלעז ותעשה
 לה רגיש ורקב מחולקיס בקו מספרת
 עופח סביב ותכסה בחלזה וקדרות
 מצופים על חרט ותחמרה בחור
 ובופת

זאת כבודה

פטימה הזכור

קר משפחתה

ובית אביה ולא ידעה מי הביאה
 הלם כשנעה רעיונה בעון חביונה
 ושגבה מחשבה במחצבה לא יחיה
 יחידות העדר וכלה וכללה תענה
 כלכל יקר ובשופך על לב כי שולח
 וממנוח לאף וחמה לעבוד ארס
 האדמות וכי גורשה מחצר המלכות
 לקט בשדה לבקט ארסה בזעת ארסה
 ולחנק ארסה כוכבי נשפה ולשכונע
 כחרפה כימי חרפה התעצב בוועבה
 כי הכלומה אביה תתכס בצעף
 אלמנותה ותתעלה נקז זאת עשרה
 אהים לה להעתיק אהלה מזבול
 לגור בין נכרים אשר לא ידעה לשלח
 לעמאל אלה שחקים אשר לא נחתה

כף דלה הצע על הארץ אם צוריה
 זכרה והעושה הכעוה ויש עפר
 לחמה ורצבים האעומה לבעבור
 הרעומה הלא תבוט ותחלס ואביה
 ירוק ירק בפטה הלא תכלס ובין כה
 וכה היה בשעה מבשעה והכרתה
 עומדתה יחזיק בשולח לאמור אם
 גנוב בוגדת ממקור שלמות וכבוד
 וגם כה לא עשית מאומה להטליס
 חסיונה הלא טוב לי עוד חונה נעם
 אשר עדן לא היו בכל כחי לעלה אל
 אבי בתמדות עין הקאורת המורה
 לאבי מתיחו כל ילכתו חמה
 לעלון אומה כפנס ההנהגה
 היוצת מזכבו הקיענו ידעתי כי

למחיה שלמי יי אל יושבי הארץ כי
כל פגרים מתים לא כונה התורה
והחכמה להחיות אבל להחיותם
אף להטפיל כבודי כי אם להרבות
ביתם ואם שאהבת רוח אלהים
וישליכני באחת הגזיות עוד יעצרת
רצון אחד שלמי בכחי אז כחי אצלך
עתה לעמוד בהיכליך הן עוד היום
בהשקע הדדתי בין מצולת יזל
כעל קביב מחנותי כבוד אלהים
מאיה שני חסדתי ואף כי שמו אותי
כבוד שפעת את האה שפע טבע
רצון מלמי כל בדותיו יספיק רח
ברוח שיעזרו לעבוד מנע למולתי
והכחות השכנס אלי עת הקדיל

גויתי גם הוא הקרוב אל ביתי רח
במקרת נעשות לבתי השתמש ח
במושגיהם או לעשות כל מלכה כי
אם חפץ בק השכל להעזר בהעלמה
לכלם מלקות מבבדי איש לתי אכל
ומנרדי הודי התבטמו וגם שמו
בכליהם ויום התירשלה והתאמן
לעזרתי כי יסתובב אהבים מרהיבים
ומחובות תענובות יתהלכו להתעלם
בעשבי עצבי עד עש לקטביע נפש
בהעתה ולרעות רוח רוחא מרפסת
על שלהבת תאותם אהלק להם
אמרים אמת לבתי לכת אחר
מהרקי ולשוב מאחרי ומחייב אשר
בחרו לאמר מה לכם ריעי לבקש

יעתכם ולתור אחרי שוואיכם ונדיכם
 העמו בביש ורחמות לאויל הידעתם
 כי לבן חכמות רעות ואנחנו נחשים
 ומעשול כמעדתה ומלאנו עון הנני
 בתוככם כמות צמר שוכבת בארץ
 צמאה כידה שוכבת העל באימה על
 הגזה יהיה על ועל כל הארץ יהיה
 חורב אחר בהתנגד רסיקה על
 מקום מושבה יראב גם הוא מעש
 בתמידות שכוונה אבל בהיות
 חורב על הגזה עם רפיונה ורח
 וספובותיה איה על הארץ העברה
 יהיה על וכן כל אשר תתישר
 דרכי וארוץ להקשר בשפע אמיתי
 את בצלן אחיה וגם אתה יטיב לכם

בעבורי ומייתם כגל כי היתה ברכת
 יא בכל אשר יש לי ויברך אתכם לרגל
 חכן בנאומכם ועלי להתכנסות באפר
 תפארת העתים להתפלט באפר
 אוכיר לעפר בעפרות זהב ונהפכתם
 אל הדודק והייתם לי לאויבים ויה
 נקל לכם להפסיק חוט החסד המשוך
 עלי כי במהרה יתן לחלשתו ורח
 ומצאנו עוד המונעים הקרחיים
 היושבים ומנולי ומכשילי הזמן
 הסובבים בעיר העומרים חמודות
 לתפוש והיה כל מחמד עני שימו
 בידם ולקחו ואבדתם ומהרה אתם
 ראשונה המואבעים בהפסד
 והיתה לי חברתכם לעוקש להאבדני

גש את עמכם ובי יתקן לבבכם ו
 וקראתם לו לתשובה ואין מושיעכם
 המגיד תבונות אשר סכלתי און ה
 המיקבי גבורות אשר סכלתי כי אס
 את האוב לא נקבל מאת האלהים
 גש לי גש לכם לא יקיה

מלכי ואהי

אלה דברי
 אמתך נפשי
 הדברית אשר יצרת לשחק בי לפעך
 בכל עת בקהצת אודותי ותוכחת
 שפתי אשר נתת עמדי לעבוד
 עבודתך ולשאור משמרתך מר
 אובו אהלתי כי תבחר מסחרי
 העבודה והמדע כי תאהב זהב
 הפרישות והעיון שיהיה מדבור

לפולס עלותה לעשותה וערוגת מעשה
 להשקות גן עדנה אחרי בלות
 לחדש עדנה ומתוכס לתשובה
 בשורה מוצאת ובתוכס ז' אחר
 המלאכה וזה פריה להקיימה מר
 מעפריה עד עלותה בשלש עליה
 לא תרד תמיד אחריה ושבה אל בית
 אביה כנעוריה

וכל הימים

אשר התחברת
 בת העלך אל
 הרוך הנבון הלא מה רגשו רעיונה
 מה גדל צעירה כי חזק העדר הלא
 ההסכמה ביניהם ויטן שניהם
 וירגשו באהבה ואין מושיע להם
 און לבית כי ישא עול מריצת איש

ואשתו כל ימותם וזמנתי האחד
לדעתו שרשי רחמים זמנתי וז
ואסוניה זמנתי ערש איש לרעהו
קוצים וקוצים ושבים וקוצים
וספור דברי קסם כקול צירי וז
מפצרים ומכלים ומכלים וז
טעם כדאות שמי וז
יפה פרי זית או איש אוכלת בפנות
הבית כן הרוח והגויה כל ימי היותם
יחדו במצודה זה יארוב הציד וזאת
תשב אהלים זאת דבקה ביה ז
מתקדשת וזמנתי העולם אשר
נתנו בלבך וזה ימר לבושת דרך
ברמים נבל מצורו וזמנתי וז
כי נמר אהים יהיה מן הבאן והוא

בכבודות יתקלם יעשה לו בכהט ושט
ורצפה ובדיו רצפה לשלם דשפה
לבער הקדש מן הבית והיא עצובה
רוח יוצאת לשאוב מים מחורים מן
המקדש לכבוד את השפה עד כי
חזק עמלה כפעלה ושוב שכלה
במחקה שלם שלם המבער את
הבערה ולא יעצרה הגשם מהטקות
בגשם נדבות הדריה במצולה ולז
יערידה דאגות ושאלות והמון ח
תובת וזמנתי לב הבנות תעץ
מחרכי וזמנתי חלקה תעץ מחלוקות
קלונות זמנתי צהר העשה לגוה
בעד האשכב ששפה כמו שחר לדעת
ערכה ביצרות האובה היא אם רעה

בעיט אדעה יעשה לה שלום במדומיו
 הלכות אי שונת מארובות חורי עפר
 וכפיס הקיפה תשלח עיני בחינתה
 מן החורים אשר התחבאן שם והיה
 סכרה אשכרה ויקרה מקורה כפי
 מחכרה והמחלה ומחלה כפי רח
 מחעלה פעם מחיר כלפי מעלה
 עלמה עדנה ועולתה נצחה אתה
 הקדשה הקדושה פעם פחדה
 ואתנה קדש ליה פעם על כנפי
 שרתי קצא כח אלהי העברים אל
 המנוחה ואל הנחה תנשא פעם
 אשר יריסנה כמות אלה העורים
 חותן תירש "

אתה יסדת כובלך חל

חדרים עלים מכוונס מכוונס ח
 נכוונס לזידה ולבכודת כשרה
 תביאה בקוד קדושים עומדים מח
 מחעל בענותה תובילנה תכלנה
 מחעלה הפקדת עליה בכפלתה
 מלאך יצא משחיתים מחבלים אשר
 בענותה מידם הם לתחיתות יריאה
 ויאמר שמואל וישמאון
ואיך אעשה בנפשי שקר
 להקבירה בידי אכזרים
 לא יחמולו ואם בידי הפקדת רוחך
 לשבת בצל להיות חזל בזרועי ה
 תנשא ובחיקי תלכך ותהי לי לאשת
 נעורים האב גור באהבת כלולות
 האשכח ימיני להקירה מגבירה

לשמה לעמוד בחרפותי העה מרה
 טוב ויהי נעים העלותי יקרתך שמי
 השמים לכלכלה שם מהשכיל כבודך
 לעמק עבדך להומה ולמבדך ירה
 נכון השיבי מחמודיק קדושים אל על
 משומם בכפל שמיים ונזופים טוב
 תתי אותה לך ותתי אותה לעופים
אתה תראה ללב ולענש
 לא יניח

רוב אונס גבור בארץ ועובד אדערכו
 חלל לקאר בשמי שם ושמן טוב ה
 לעלאת שמים לא ירחוק רמי ה
 הקומה קדושים שאל יקוצר רוח
 נרגשים מעדן מעבדך קשה
 חמה תבחן מחשבות כנב איש

להחיה

להרע ולהיטיב תשפוט סהרין ומגלה
 לא תתעלם רחוק תראה בעיני טחנים
 עובריך בלבותם יאיש ישר לבבם
 לא יתפרסם תכיר כוזב מתלוצץ
 מרצץ עוזב דליש מהענה בצוס
 ובכי תקלל מקלקל מחשבון מכלכל
 דברין בליטפות שלום לשפתיים
 נעות בלב רחוק תטט מעול וחומץ
 גם כי ירבה תפלה תבחן איש ה
 מועצותיו רקות נמרקות רקורס
 ושדופות עשתונותיו טכרות ה
 פרסותיו פרוקות מגן פרוטורכ
 ותוכו פרוצות ומצרותיו פרושות
 וכסיו פרושות השמים דרכי עצתם
 תגדור לענן האבירים ונטיבור

והשונות תבא לביתם אחורנית ולא
יושעו העני האע"פ חסד הנקד
ולא יעלו

מזמור לכו בתחלה אל קד
והקדו אשר

דבר המלך טעם יטב כסאו למשפט
טעם גלויים סתרים והכל צפוי
מי משלנו את מלך ישראל וסבב
המצפה ועלה בית אל מהור הדעי
הדעיונים נקי התשוקות השכלות
הסטרון על עוללות עלולותיו שמח
לנפח השאות ומררי מרבו מכלכל
אמריי אמריו קושר על זמנו עובד
את להיו בכל מעפי קעפיו זה יבא
אל ביתו לשרתו במחיצתו לעבוד

עבודתו ידיו מפרי עץ הדעת כפי
אכלו לקחו ושלח ידו גם אל עץ ה
החיים בלב נטבר ונכלס ואכל וחי
לעולם גם אנכי אשק כליותי ואסיר
סיח תפל מאוהותי ודברי תוכחות
אחבר אני מרד אכלה לדבר אל
לבי

לבי לבי התורה והאדם יחד
חבורם הוא נר אלהים
בארץ התורה היא להב מתפרד
משביב היושבי בשמים והאדם
בשט חלקיו אבוקה שואבת אור
גו פתלה נפתלת ונשמתו שמו זית
רך בהקמתם והצמדם התלחח
כל הבית אורה יגלו לעיניך אוצרות

ההנהגה הכוללת ובענין לך וצרכי
המעשים אשר בהם תתפאר בהשאר
בקיום ונמשלת ונחמודות העתים
בכל אשר תאזק נעשך ובהעזב
שמירת חמדת כתב הדת השאר
עם היוזן כגודד יחיד במדבר
נודא ונתיבה ונעוותת בלל חשוד
ורוח סערה וגשם שומא באין
משען ומשענה יהי דרכם חשך
והלך לקות ובמה יושע איפה
ודע נא וראה כי חבורם חסדי יי
על בראיון ופירודם מעשה ידי אדם
הנה ידיך עצבך ויכוננוך
לבי זכור כוראך המקידי
בידיך רוח נדיבה

כבר בארץ נאספת לביקך כאור
בחיך נשתה ללון ויחד היוקד
כמאסך בכית חפל נוטאת עיניך
למרום אשר לוקחה מעש מחשבת
משפלותה בגבהות ריעותיה הנצבות
כראש פנה במקום קדוש והיי
מתאבלת מחול עליה ודבר על לב
כי אין זולתך לגאול והיא חתך כמו
הצכור הנלכדת קשורה ביוזן הפתי
היונק תביט המון צפרים עפורה
חמינה יעופפו בקינחם עם חולשת
זה הצעיר אשר יעצור בה ולבה רח
בקרבה המם ימם לבלי טלוח יד
בפקדון הלז הכבד ושכ לביתך
לעבדה ולשמרה ולמה תתגרר

ברעת מבוסת חשבונות להגדיל תלאת
 מעשים ועצבון ימים ואתה דואר
 מלאכת כתי הקטש הזאת ארוכה ורחבה
 ויתן שמואלו קצרים ונהשיג ואלו
 חיינו אלק שטס פעמים לרוחק הר
 המבוקש ונתק גם עתה בחיורת
 שני ימי חיי ומגדלנו ונעץ זרעים
 ולא השיגו מדבר קטון ועד גדול
שמעוני מזט אלמדכם להועיל
 דאק לבי גם דאק
 הזיון ככל חבור עצבים הטחקו
 הקתכק יגדראק עשך בשיעור
 הקתכרם לעמידת החי אשר לא
 יעזבונו האדם וחי קוס בחד לק
 מוזמרת הארץ מעץ צרי לשמידת

ביאות מעץ דבש לקיחה העינו
 ואת הזוטר תחריס והיה למאכל לבחמות
 השדה ולבט אדם הדומים לה ונתק
 לרכולות רקב ובסבולות עש כל
 המעט ושמואל חלום אחד הוא
 פתרונו עלות הגויה בלא עתה
 ורדת הרוח כרוח הבקעה אחרי מות
 לבי חלמא לשטח ופיטריה לערך
זאת ענתי אם תאבה שמוע
 בעוד ככת
 דעננה ואין עננה לבסות שמוע
 ואתה בחור ואוב קל כאחד העבאים
 ואשר כח בר ליוץ אל המערכה לה
 להשיג ולהצלל ורבים מישט שטח
 עולם ותמונות זמן יקטן למוב ריחך

ואור ירחך. ואתה למע תשכב ותידם.
 למע תתעצל למע עדים כצל רח
 ולהתנצל מעטן העצלה והכסלה
 קום קרא לתבונות ותבואינה עד
 אשר לא יבאו ימי רעה עד אשר לא
 יבאו גדודים חלוצי שיבה יחלפו כח
 גדול בעטות חלוטה וימירו גבורה
 במורד לבב והזמן אשר חבדתו ח
 קתה אותך יתצב וינגד כחמק
 עלך בנבול עלך כאבול פעלך
 בצלן. נעלך בעמד שעלך ומעמד
 נעלך ומקום מעלך ופלות מעלך
 וכחש בך אחרי היותן באמנה אתך
 ושעפס קעפס אשר שגאו
 בקהמכרם על נעורי למכרם לזו

לאויביהם ואין חולה יתקם על מחלתי.
 וגם הנה יחסך לבס יכירו את אשר
 הרעו והביאו את אשר דקרו לאמר
 הנה זאת עשינו כי שלחנו הימים
 הראשונים מעבדינו והנה היו טוב
 מאלה לצאת ולבא ולעשות חיל. וכי
 תשוב אורך ימי בחירותיך כימי
 השמים לרוב וכי יש עדן ועדן
 להרע ולהטיב ותאקב על זארכ
 התקוה למא היום ואחר לשוב ויש
 אתך ומשלך לעזוב גם היום וירי
 שיחך ומעוות פעלך שקר אתה
 דובר. כי הבל יתיר על ארץ. וכל
 אשר תתחיל על הטוב מעשותו
 לדחותו למחרתו תוסיף סרה. וכל

אשר תאמר לשאמנך אשנה תשנה
באולת י. י. ודע ויחרתך התשיג
ואם יותר לגבל מאומך על אור הקבר
ונמצאת ומתאונן ובטח על עולם
שאין שלך דאך תחלת התועלת
והתשועה נכזבת לך לעולמים אם
אינך תמלט את נפשך הלה

אך אהנס

אחרי ראיתך
לפי עש חוזקך
התשוקה והחשק לשלתינות הנשיים
הזיה שוכב בחק הזמן לזון בין שדי
אהביו גם אתה לאחוז בזה וגם מזה
אל תנח ידך לא תוכל

גשה נא
א אל ואורך גדולות
ובכורות להשיג

חפצך הלה גם הם תחלת אהני ופח
וכתח דברי היות רע ואר על
המעשה הזה להתפנות לחש החש
המלח אשר ידעת עותתו ויום
היותו ולהתעורר ונעירות אהונך
אשר בחנת סבלותה להתהלך בחוף
על משענתס הומה לעשתי הימים
צמא לני חמודותס לקרוא ולחיס
וחבלס ועמיקיס וחזיקיס תרין
וחבלס להדיך מאת ספינות בים
נושאות זהב וכל הון עתק ולשים
טוגשים ושדי וקיס עלי שטיס
כרכיס בביטה כי זק בצע בחמון
חמודות ושעשועים הכל היחד
מעשה תעשועים אבל אחרי אשר

למצוא חסד והשיב אל ולחוסף עליו
ותלוי ראש לא חמלת תת בברורכי
רוח הסלון אשר כן דויתנו ומדורות
קטנות סככה השבעתנו לכה שומעה
בקולי איעקך הכלב שקידה על בקעת
המועלת והזדדו על כלמה שתשלוט
על קניינו בצדק וגם אחד ידיעה
נשבת כל אשר תמצא לעשות בחד
עשה לא ימנעו ומתך מולש רעיון
ועצלות ידים ופקח עיניך ודאח כי
רבים חלל הידוש מחלל הגזירה
החרוטה אשר היא נחמת הפתאים
במה לבי אחרי הבאחון בבואך
בעזר החרוטה ותשועות העצה כי
בם בדרך גבר וכו' יברך אלהים את

היה

האדם ישלח עזרו במעשהו ואת כל
אשר הוא עושה יא מצלח בידו יכול
אפי' יושב ובאל אל בכל אשר תעשה
ואל ישיאך הרפיון והעצלה שיש ח
למזן רשומות כל השתדלות עמך
טקד כי זאת עצת נפילי לגב כל
ידעו בנפשות השׁיב להם ישוב
יעש ודעת להאיר להם פני מצפוני
זמנך ולסקל לעיניהם נתיבות נח
עולמים והם נשאים באפלת המחקר
והתמורות המבעות כגור ימשש
נגד השמש ועוכס בסקירי הסר
הסתיות לואים מצא פתחי התשובה
המושמח יגד פניהם והיא רחוקה
הרחק מאד מאדם שכמותם

ועתה כאשר צו להם ויהיו תכלית
הכלה והאבדן יתעצמו מזהבם ואל
עלונים יהם ינספכו יד לזכות עצתם
הנכסרה לאחר נקיים אמתו וזה
לעשות ולהקיד נזר וזה לעשות
עוד בחיל ובכח ובעצת שכל ולא ח
עשינו אך שחר התהוללות הגבור
ביום רעה ושוא תשועת אדם ביום
עברה אך לשקר שמתו כי הרח
המעשה הקדמי ואין לאל ידינו
לראותו הגדלה אמת ואמתו בדלים
זאת בודלי הכת העטה שאין ח
דלוי לחמול עליה לרוב סכלותה
אחר שהעצט בצדיק והטכס ח
בעיטה וכל ידעה מה

מה יתאונן אדם חי מדבר
בעל חיים ח
להתקרב בהם לאו עילן ולסכן וזה
מטויה ומזיקין ובעל שכל להוסיף
בו עליות ותחבולות בתקון ודחיות
המועיל ומזיק יהם על פגעים
כי ידיקוהו בפועל ידיו לבלי ח
יבצה ובעל אכיתו לתת חסד והיא
לא תצלח אשר בכותה גיל סגולת
חיותו והכסיד בגלל עצלות קלות
תועתו ואשר אשר כדעשו הפסיד
רעהו וברצונן שכל את ידיו לבעבור
הדיח בשתי ידיו את הרעה
על כן לבי לא תמשיך
הנחת המעשים

אל המון חבל תקון עצרך ואוב העצ
גם היה חבל בזאת עצם הקריזור
על הוצאת הפועל ומבור שיהיה
בכתבי הנבואה נקרא רוח עצם
וגבורה והנה שכל העצ כנטי
העלה ובאבוקה ביד העור שיהיה
לחוסף ונעמם לעצמם לא לעזר
ולא להועיל

ודע נא וראה

כי כאשר אתה בן אדם נתנך להיך
עליון על כל המוצאות הכחירות וכי
תראה שחך גבהו חמד ותבי
כוכבים נשגבים כי רחן לא תדמה
ולא תחשוב היות רצונך תחת משה
משפטיהם אשר גבול ראשונים לא

לפי לב לך אל
חכמים
ותאב ליעצות
היה שכליהם
כונס כנד וכנס
הטא את טעור
קצור עשה
עשה דרי נח
ינשטיהם

יחמדיהם וסודותם רכונם יכסוך לקנה כפונתם
וכנסם ירץ י לעבוד לעבדותם קח לא ברכה עלי
קלם וטח לבי כעל כל העץ ביערם כי הוצאת
כאשר יפולו לך יעשיתם ועל שרשי האות יעבד
ינקל יתחוב **לפי** ראשית כל רכנך האמין שיש
על כל ישימי שהוא סבתו וסוף כל הסבות אחת אשר

לבדך נתנה הארץ אין להם מחסר
והכרח בכל מה שיש לו התלות בחור
בבחינה כי תבחר ותקרב דרכים
נערכים ומשוללים שקולים במספר
במשקל לכל הלא אצלת לך ברכות
במשכון מחשבך ואוב אונם כי
למעשיך יש זכרון ומן האלים ידעת
קפירות וכי תבקר כרמי חמריך
יעוללות עלילותך תעולל כאיש
נרדס וכמו שידמך לא בבחינה ולא
בקשכל זאת אשר ישים המקדש
בפיך אותן תדבר ובן תדבק ראה
הוכסת חין את פני החולבים בקרב
לשלו שלל למלא חדרים ופחז
המחירות ייקם השיבני כי בחר

לא נשבעה הוא הנפלא שחין גבול לשלמות ולא חקיק על
חלק משה שטח ידעת כל בעל שכל והאמין שאינו בור
ולא בה מסתורית מנעם מן כלל מנעם ושהוא אחד
לא אחרות חכמה אבל נענע חכמו לא והחלוק מכל נד
ושמארי חכמו מנעם מנעם מנעם שיהיו נוספים
עליו אל חלקים שונים שטח נשים לזישה בפרט
למלא ולבזיח כחשט ובחמד שהמה שיש חלקי

אֵילֹהֵי הַן סוּדוֹת שֶׁל
תְּפִלָּה מִחֶרְמֵבֶן זִינָל

בְּרַכַּת שְׁמֵיךְ יְיָ הַטּוֹבֹת
כַּעֲבֹד שְׁמוֹ יְדִיכֶם קִדְשׁ

אֲרִיזָה בְּעִיּוֹן כְּסֵי הַרְיָיָה

אִישׁ יִצְרָה הַטּוֹבֹת כַּעֲבֹד יְיָ
לְקִימָה הַטּוֹבֹת וְיָיָה

לְצִיּוֹת הַטּוֹבֹת אֱלֹהֵי שְׁמֵךְ וְיָיָה
כַּעֲבֹד יְיָ לְצִיּוֹת הַטּוֹבֹת

לְשִׁכּוֹ בִּיעָה עוֹ הַטּוֹבֹת כַּעֲבֹד יְיָ
כִּינָה בִּיבִי שְׁמֵךְ בְּלִילָה וְיָיָה רַחֵם

בְּכָל שְׁמֵךְ קִימָה וְיָיָה וְיָיָה וְיָיָה

שֶׁלָּא יִשְׁכַּח בְּנֵי אֱמֻנָה עֲבָד מִן מִן
 תִּיבֹן הָרִי כִּי שָׁח פְּאֹרֵי עֲקֻצַּת הַתּוֹרָה
 שֶׁכָּא כֹּחַ אֲדִיבוֹת יִצְבִּיק שְׁלֵשׁ א'
 כִּנְגֵד הַשְּׂבָחוֹת הַלְלוּ עֲבָדֵי יְיָ אֱתֵשׁ
 יִי בִּי מִבּוֹרְךָ יְיָ וְהִקְוֵה לִי רַחֵם ה' עָלַי
 הַשָּׁמַיִם וְיִצְחָק לִי הַמַּגְבִּיחִי ה'
 כֹּחַ עֲבָדֵי ה' כִּנְגֵד ה' שְׂבָחִים
 וְלִבִּישׁ עֲדֻנִּים ה' כִּנְגֵד ה' מַלְבוּשִׁים
 חֲדָרָה כְּעֹנֵן וְהִתְקַדֵּשׁ כְּכֹסֶפֶת ה'
 כִּנְגֵד מִוֶּנֶה יְיָ עַד הַכְּסָפוֹת וְהַקְדֻשִּׁים
 ה' אֲפֹרֹת ה' כִּנְגֵד עֹשֶׁת מִשְׁפָּא
 לְעִזְיוֹת עַד אֲפֹרֹת ה' תִּיבֹן חֵץ וְעַן
 הַשֵּׁם יְיָ רִוְקָה הַדֶּשֶׁת תִּיבֹן כִּנְגֵד
 שְׁלֵשִׁים אֲדָמָה וְיִתְבָּרַךְ עֹת וְעֲשֶׂה
 לְיִשְׂרָאֵל כְּחֹשֶׁשׁ אֲחֵר יִשְׂרָאֵל תִּיבֹן

וכן יְיָ עֹנֵן לְעֹנֵן יִתֵּן מִן תִּיבֹת
 הַמַּגְבִּיחִי שִׁינָה יֵאָסֵף מִסֻּכּוֹ וְעֲבָדָתוֹ
 תִּרְגֵּל בְּתוֹרָתְךָ כֹּחַ וְעַן אֲבֵל אֲחֵר
 עַד יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֲחֵר עָלַי תִּיבֹן כִּנְגֵד
 אֱתֵשׁ יְיָ הַמַּגְבִּיחִי הַיּוֹם עַד כְּקוֹלֵנוּ מִן תִּיבֹן
 וְכִשְׁמֹעַ עַד וְכִשְׁעֲבִיד וְלִי מִלֶּךְ נֶאֱמָן
 וְכִיךְ בְּכֹל נֶאֱמָן תִּיבֹן נֶאֱמָן וְעַן הָרִי עָלַי
לְעִסּוֹק בְּתוֹרָה יְיָ תִיבֹן כִּנְגֵד יְיָ
 עִידוֹת שְׂבָחוֹת
 וְיִתְבָּרַךְ בְּאֵיזֵב **וְהָעֶרֶב** נֶאֱמָן
 תִּיבֹן וְכֵן בְּתוֹרָה בִּי מַלְכֵךְ
 יִתְבָּרַךְ וְהַמַּגְבִּיחִי כֹחַ עֲבָדָתוֹ
אֲשֶׁר בְּאֵר בְּטָן כִּי תִיבֹן כִּנְגֵד כִּי תִיבֹן
 מִי הָאֵשׁ הַחֹסֶה וְכֵן אֵת זֶה
 וְאֲשֶׁר דָּבַר פִּי אֲלֵינוּ וְיִגְדֵל וְכֵן עַל

עונם את תורת אשר נתנו לעמך
ברוך שאתה כבודו לא כח
 כבוד שם שאל
 שבעים ושמונה אותיות ותשעה עשר
 שבויות קרי' לא וכבודן תשעה עשר
 ביטויבם ולכך אמרו שאמר לדבר
 ומהתחיל בדרך שאמר על שמו' שתבח
 נהגו אנשי צדקת לומר אשרי
 תמימי דרך וכת' רבי חסיד וצל' ה
 דעויות הוא בידם כי וכן יהי כבוד
 על תהלה לדוד תמצא יט' אזכירות
 ואחר ש"ל אלה וכן תמצא יט' אזכרות
 בווישע עד וטען אחד כשוכנ' י
 יתנך לעולם ועד. ואחר תקדש אדני
 כת' אל' וכן בתפלה ערבית בבית

לעולם אמין ואמן יט' אזכרו ואחר
 שלמה יט' אלהים בפרטק וישמע
 יתרו. ויט' על בפרשת יוסף השמי עס
 פרשת ויפלו. ויט' פעמי' נקרא הקצ'ה
 אב. ויט' פליחות בחושים לבד ואלה
 אבה י"ל קלוח לו. ויט' תיבון בפרסוק
 ועי' יתן וקיה לבכס זה להם ויט' אהרות
 בת תעל אפי'. ויט' שבויות ביטויבם
 כשתחשוב שיר וזמרה לאחד. ויט'
 ועצרים בסודותותא ד' בפרט' יחזקאל
 ועוד ומה התפלה וכל' אל' וחבורי' יחד
 סקדמים בל'אות ויש בהם אעמיס
 וסודס הדבה וחזיקי' יתר ומה קוער
 קונדרסים גדול' על כן ידא' השם לא
 ישמע. לדברי התפלה אשר תוסיפ'ם

כסוף אשר תמיתו דרך כי לבי מעותם
 תמצא כי חזקו וזכו מעות גדול ועוד
 כי מן יהי כבוד עד ש"ל אלהי קנב
 תיט ואם תוקף אשר תמיתו דרך
 תמצא קנב גם זה הכלועות כוח כי
 נס קוד גדול למע קנב אבל לא יכול
 גיל אע"פ חרבו ולדמיוקם תמצא ל
 אשר אשר תמיתו דרך אשר יושב
 אשר העם אשר העם וזה מעורר
 וספר גדול שחרי לא תמצא כי אם ג
 אשר ספג ג יום הכסורי בחומש ח
 וכנגד ג י"ל אקיס בחומש וכנגד ג
 תכלו שחריית הנחה ערבות וכנגד ג
 אקיס תהלק גן וכנגד ג כעשים א
 שחרייתים קדיש בכל יום ועוד

הרבה מנה כל אן מחוברי יחד מחוברי
 בקדמים בלולאות ועלמקס סודו גדול
 ועצומים המחזיקי כוח וכוח קינדרם
 על כן כל ידיו השם תכלל תמיד

באחד של צרסטים אל תבוא נפשי ח
 ובקחלם אל תחד כבולי הבוים ולבם
 ועוספים בתכלתם שלא לעורר ובדווי
 להם גלות ולבטקס עד סוף כל הדורות

ושומע לי יושון באח בעולם קור
 ובעולם הבא **ער ומהללים**
 לשם תבארתך

טהור ידברי תימים טהור העם טהור
 תביעים לשם ה"ה שלם צבוב מיוחד
 ואתחיל יתבחר וטובא המון רב
 משה תלוקא בר רב קלסמקס כיוני

העלך קול לעיניו עבץ והנהיג לו ער
 מיכאל ואילך עד ושמעו אחד כי גדול
 הדור היה ואין דבר נעלה ונעמן הוא
 היה רבינו ונשא הזקן מיד נראתו
 והיה תלמידו של אבן אהרן אבי כר
 הסודות בן של רבינו שמואל מבבל זל
ישתבח שם של שלמה זה והוא
 יקדו ביום שעלה לשב
 על כסאו שלטן וצפה זהב וזכר וכל
 כל ישרא לבטן לראות היאך יעלה עליו
 והיו מעבדי ואומרי לעלך זה טא הוא
 זה לשבח שנתן לו הקדש דעה וחכמה
 לעשות תבטת כזה ושמע העלך
 דבריהם ואחל לקם וכי עלך על לבבם
 לשבח כפא שבו והדור לעלך ולכי

העלביס הקדש שהחטא והבטרה
 של פתח ואמר ישתבח שחך לעל
 העלבו הלא וחתם שמו בראש תיבות
 ויער ענותנותו הקדים ישתבח שלא
 ירשנו ולכך אמר אומרי פה
שלשים ושתים נתיבות
 שביילך
 לעבן יסוד יסודו גדלך יתקם
 יכירו כי הכל שלך יי' רוע יחיד
 ויחיד יעידון יבדון כולם כאחד יי'
 אחד ושמעו אחד
לבבות בחשבך עולם בנני
 ימצאו כל יש בלתיך שני
 בחסדך בחסדך הכל נמני כולם
 נתנו תרועה אחד יעידון יבדון

מראש ועד סוף יש לך סימן
 נזרח ולפון וערב ותימן
 טחן והבל לך עד טמן וזוה אחד
 וזוה אחד " יעידון יעידון
הכל ואך נזכר זכור אהרן
 תעמוד וקם יאבדו אבוד
 לכן כל יצר לך יתן כבוד ותראש ועד
 סוף הלא אב אחד " יעידון יעידון
 כולם כאחד " אחד ושמו אחד "
 ויש בו שלמה בגאש כל חרו וחרו "
 ויש בו סוד גדול "

בישתבח יג' תיכו וכן מן
 קרבנו קשרת כסף
 אחת עד כבשים בט שנה חמשה יג'
 תיכו כתב רבי הקיסר ר' אשור בשם

רבינו הקיסר כשיתחיל שלח ציבור למן
 יתגדל כיון בכל לבו ויתן שטן בארון
 הקודש וגם כתב המדבר בין יתגדל
 ליהא שלמה חסד השם כי אילו גידון
 יתגדל יתכרך הא שם המפורש הוא
 היוצא מן יסע ניבא ויט והוא יוצא
 נמי מברכת כהנים בברך יאמר
 ישא כעס אחת כנע איהו למלאך
 ועמו שמונס נמלס מעונס ומאך
 ומיזה חז לו למי אילו חז לו למי
 שמדברים בקדש "

מיתגל עד דאמירן בעלמא
 ואמירן מן היבן נגד
 הויה שמדדעת באש פנים
 יקא שיהיה רבא תגדל ותיבו וכן

בית ביוצר שאור היתה תחלתו בריתו
 על ברית עולם גלגל הקסם כב אותיות
 וברא בזה את העולם כלא יתא בספר
 יצירה " **מאורות** נתן סביב ודק
 וכל זה העמוד הגדול
 שהיה אדם הראשון צופה בו ומסוף ה
 העולם ועד סופו וצפה הקב"ה קצרה
 דורות רשע' וגמול לצדיקים לעתיד
 לבא וחי' תחת הכסף כבוד וזקון סח
 סביבות עוזו שהרי גבי שאר מאורות
 כתוב ויתן אותם לאדם בקיעה קטנים
 ג' יוצר גשמים ואשר גשמים
 העולם וכן שלאשר כאלו
 גשמים העולם שהרי שם המפורש
 יוצא מן היבנות ביום כן גשמים

ואשר גשמים הוא סוף היבנה של עב
 החקיק על העשה " **אחובים** גשמים
 גשמים זהו אבן
 שם המפורש שלגב טעמיל אבן ולא
 דצ ליתון טלע ופס כבוד השם חסד
 דבר ואומ' קוד כבוד השם ליראיו שלא
 ישתגע בו אדם שאינו האון
עושים נאמנה גם זה דמ' למס
 עב בקדושה ובעתה
 לשונות טבח
 מאורות שבהם נבדל העולם שכל ה
 העשין מדבר ביצירת העולם
מצאתי כתוב בשם רב סעדיה
 גמין שאין לומר אור חדש
 על ציון תאיר ורוב צרפתים הלכו ז

עקבותיו ודרכו שכולותיו וטהו לאמרם
 וכתב החסיד ז"ל שאין רוח חמה נחמד
 כס הדבר כי חסרי המדע בלז ועלם
 וכתבו בשם הנאון כלאמרם היוצרת
 יהיה באלן גדול ואוי להם שכתבו שקר
 על אותה צדיק כידב מעדיה אין כל
 דבר נעלם וממנו וכפי קיה בסודות
 הרבה יחיד וחלילה שפה קדוש יאמר
 דבר זה שקרי וכן לא עד יוצר המאור
 נט וכן נט תיבן וכן השמים תספריס
 כבוד א' עד ואין נסתתר ומחזק ומפסן
 קוים אורי כי בא אורד וכן לבד
 מהאזכרה שבו לפי שאין השם שלם
 עד שיבא השם גשמי באב אל ולפי
 השמים ותספריס כבוד א' הוא תספר

ומעשה אורה שלם יום ובדבר זו לאל
 בדרך הוא המוסק ומעשה אורה שלם
 יום ובסופה יסודה מעין מעשה אורה
 של עתיד לבא כגון אור חדש בסוף ז'
 תכין ולפי שהאורה נבדלת כיום ראשון
 גמלה הקב"ה לצדיקי לעתיד כלאמרם
 בבראשית רבה וכדכתיב והיה אור הלילה
 כאור החמה שבעתיד וזהו שידר רבי
 שיעון הגדול בגמ' בשלמה עמרם
 הנהיך זין ועלה ומטה הכהות לגלגל
 חמה כעצמא וזהו ארון העולם כי
 טוב והצפנינו לנחלי לקח טוב ואור ח'
 צדיקים ישמע באוב עלכן יסדו בסוף
 הברכה ין יאמר מעין אורה שלעתיד
 ובכריתת זו ה' גיט אורה לעושה אורי

גדולת א' אור חדש ב' על ציון תמיד
 במקרה לאורו ד' יוצר המאורות ה'
 ואותם ה' המאורות תקנו כנגד ה' האור
 שבפרשת בראשית עד יום אחד
 וכנגדן ברא הקב"ה ה' ימי אור בעולם
 אש אבטם לבנה כוכבים חמה ח'
 וכנגדן תוצא ה' הולאות במזמור
 ראשון שלספר שט בתק"ט וכנגדן
 התחילין ה' יחזעוריס הוא זה פסוק
 כבוד אלהי ישראל וה' יוצר וכו' בים
 ביחזקאל בפסוק וה' בדבר השם בכל
 המורה ובברכת יוצר אור תוצא י"א
 מיט אור עד יוצר המאורות כנגד י"א
 פט אור במרכבה ראשונה וא"כ כנג
 אור במרכבה שטת ואין פטא על

זה להאריך יותר ונחזור עכ"ל ראשון
 תעט לחדש ולפרט בו ל' דברים שלא
 פירשנו וזה שיסדו כ"ט בברכת אל
 בדרך שחבר העין אורה שלכל יום
 כנגד כ"ט עדן יותר וצנן וכ"ט עדן
 יותר וזה העולם לומר שלא נברא ה'
 לא לטי ששוקק בתורה שיש בה ה'
 ספרים שאג"י"ס לעולם אצל עדן
 שהיא כמו בן כ"ט יותר וצנן עליו ואח
 עין לא ראתה אה"ס זולתך ועוד
 הביא ראיה רבי החסיד ואין ל' פטא
 להאריך וכלי ראוי השם לא יד' יצדע
 ולא יוסף תיבה אחת ואכל תעלה
 שטבעו חכמים ז"ל
בברכת אהבה ה' תיבו כנגד

ק ברכות וק אבות וק עס הקדירה ועתה
 ישראל ונתן וכן ק שמים בחומש ועוד
 הרבה ואין פלא להאריך על זה ולדבר
 הצרפתיים המוספים ועד עתה כן ית
 תחנן ותלמדנו גם בזה אין דוח חכמה
 נוחה בהם שהרי נעלם ועיניקם
 וטחו עיניהם וראות מנהג שכתב
 החסיד זל שברכת הקבה רב
 יש בה ד מיט לעוד ואן הן ותלמד
 א לעמוד ב וללמד ג תלמוד תורה ד
 וכנגד תמצא ד לעדין בלפא ביתא
 במילוי ואן הן אלק בליל דלת ובל
 מקומות עצות ושה לעמוד לשרא
 ול פסוקי תמצא בחומש שיש לאדם
 לעמוד תורה לבני ול קטיטין ול יציר

ול

ול שמירות ובתעניא אפי תמצא ד
 שמירות ול שמירות בתורה אעל התורה
 ול פועל קורי בתורה בשבוע ול
 תורה בספר מלאכי בל פסוקי בשבתך
 א בלעתך ב בשכבך ג ובקוץך ד
 ול גן תמצא בפרשת בראשית ועוד
 הרבה מאד חבר רבי משה וסל על
 כל אחד מעש יסוד וגמן הרר א
 אברהם איז בשם רבי שמואל הקדוש
 והחסיד שיש בברכת הקבה ק בתיבן
 כנגד ק ברכות וב הטותיים כנגד
 תורה שבכתב ושבעל פה וזרדו
 עיסוד בתוכה את כל דברי תלמוד
 תויתך ולפי דבריו צריך לומר כי בשם
 קדשך הגדול והנורא באמתן ולפי

דברי בני החסיד אין לומר הגדול והנורא
שהרי הספוק כך כי בעם קדשו באמת
ועוד לפי דבריו אין לברכה כי אם י'
תבן נמצא בן לדברי האב ולדברי בן
אין לומר כן תמנן ותלמדנו אלא כן תחטנו
אב החמין וגו' **ביצור** ישראל י'
תבן כנגד האם בחקתי י'
לשון גאולה וב לשון פריה תרי י' גם
בזה שבו הצרפתיים הרבה שמוסיפים
בצור ישראל ואמר גואלינו י' צבאוים
וכן וסמך שלהם שנמצא כהן שר תאיר
היה אומר וחללה שלא חול ולא עלה
על לבן על אומר צדיק כי בןי היד
בפזות ובטעמים שהרי בצור ישראל
יד תבן וס חיותיו כנגד שטיס דבוח

שנאלו מתצרים ביד בטמן וכן תמצא
יד אזכרות ביושע וכן יד באנכי לומר
שלא נאלו מתצרים אלא בזכות שיאמרו
שירה ביד אזכרות ויקבלו התורה
שיט בה יד אזכרות וכל תרי"ג יצא
בלולאות בעשרת הדברות ורע קעדיה
פירש באזכרות שיסד בכל דבור ודבור
מצות התלויות בו וכנגדן תמצא י'
אלי ישראל צדיק לומר דאח להם ימות
למה בגדתם באליכם ותשליכו ארץ
דבריו אחרי גויכם דעו לכם שלא הייתם
ראויים לצא מתצרים ביד בטמן אלא
בזכות ישראל שבא לקיים אבאמתו
שהבטיחו הקב"ה וכן תמצא יד אליהם
ביטן פסוקי בחומש שיט בהם ג יחד

לומר שבזכות אבות נגאל וכן שבא שלמה
המלך וקבע שלמה בתפלתו וקבע יי
שם שמי שמך לשם בדברי הימים וכן
בספר יהושע יי יא אלהי ישראל ועוד
האריך הרבה ואין לי פנאי להאריך
וס' רבות נגאל יוצאים כנגדן יסדו
ס' חזויות בצדק ישראל לומר לך שלמה
נגאלו ישראל אלה בזכות שיקבלו התורה
שנכתבה בם חזונו במילוי ואז הן אלה
בית גימל דלת הא ויז וזין חת עיר
יוד כף למד ומד כון סתך עין פה
דלי קוף רש עין תו וסגדן תמצא
ס' אברים בדים וברגלים לומר לך
שלם נבראו הידים והרגלים אלה
לעסוק בתורה וכן תמצא ס' עין עד

יום הששי במעשה בראשית ועוד
דבין החסיד האריך ועד אבל אין
לי פנאי להאריך כאן **שימו** על
לב אנשי צרפת ואי
היה שחקני בימינו וכו' ואלכס
שאתם בודים אלכסס כחך תיבן
בתפלתכם אשר לא עלתה ל על
לבם של חסידים הראשונים לכן ה
התפלה בתקופת הקדמונים ובכל
ברכה ותפלה שתקנו הכל במדה
ובמשקל באותיות ובתיבן שם לא
כן אז היה התפלה כעין זמר שר
גויס לכן אל תוסיפו בתפלתכם כי
שמעתי שאתם לומר דפאטו יי
אליהו ונרפא וזה טעות גמור שקר

פסוק זה בירמיה רמא יי ורמא
 קושיעני ואושעה כי תקלתי אתה
 ועוד יש חכם שאומרי וקעלה דפואה
 שלמה לכל זכותו ולכל חסדו יין
 לפי שאמרת שבפסוק קעלה לכל
 עונו הרועה לכל חסדו יין על כן
 הובטל זה גם זה הכל והנה רבה
 שהרי כת רבי חסיד שאין בברית
 רמא יין כי אם כן תיבן וק' תבנות
 אותיות כן כנגד כן תבנות בפסוק
 ויאמר אם שמוע תשמעו עד אע
 יי רמא יי וכן בפסוק הרועה
 לכל חסדו יי וכנגד כן חסדו יי
 שאלת ביה עס חסדו לוח
 אם תשמעו את התורה שכתובה

ככל אותיות אע יי ורמא יי
 שם חסדו הוא וינא חסדו שם אחד
 שהוא כן חסדו וברמא יי שם אחד
 יי יריחו ואף ושה רבי רמא כן את
 יי חסדו על כן סמך ושה לוי חסדו
 כי אע יי ורמא יי וכן כן ק' כהלל
 וכן ת' כפרש יצת וכן שם בפרשת
 קדשים וכן חוקים במשנה תורה
 וכן במשנה פ יוס שלטי עד אשר
 ברא אקים לעשות וכן נ' בקריית
 שמוע וכן ת' בתהלה לדוד וכן בחומש
 כן פסוקי שופר יי אקים וכן כן
 דורות ובריות עולם עד שכתבו
 לארץ וכן כן יי אלה ישר בתורה
 ובנביאים ועוד רבי חסיד קרבה

אחד ואין פניו להאריך ולכל אחד ואחד
כתוב בן כמה שנים וסודות ופלאים
כדי לומר דבריו של אלו וכלן הערפתים
למנוח ונגן על הנפשות

מן אבות ואל תיבן כנגד חב
אזהרות בפסוק ח
ואברכסם וברכסך וגו' וברכות יגב
אזהרות **אתה גבור** לא תיבן
כנגד ל' ומתחות

ביד הקב"ה באפתח שלשמים יפתח י'
לך את אוצרו הטוב את השמים כג' י'
אזתו' ומפתח שלחזונות פותח את
ידך ל' תיבות ומפתח שלילדורב
ויזכור אקיס את רחל ויפתח את רחוק
תיבן' ומפתח שלמחייית המתים ב'

בפתח את קברותיכם י' תיבן הרי נא
אתה קדוש י' תיבן כנגד י'

בפסוק וקרא זה
אל זה ואמר וכן י' תיבן כנגד יצחק
בשמואל וכן כתוב על יד נביאך נקדש
עם קדק עד השם כל ולכך יש לומר
כתוב על יד נביאך ולא יאמר וכן כתוב
והללויה תיבה אחת ובתשובת הגאונים
אולי כיון שהתחיל נקדש אסור לדבר
עד שאמרים אל הקדוש

אתה חונן י' תיבן כנגד י' תיבן
בפסוק ואתה תדבר

אל כל חכמי לב אשר עלו לך רוח חכמ'
השיבנו ע"י תיבן כי התשובה
נגעת עד כסא הכבוד

י' ר' ישיש י' אירי' ור' יע' על החיות
 קרי' עו' וטו' תיבן' ביעזוב' רשע' דרכו' י'
 וטו' תיבן' במעמ' אודי' עך' ועז' לא'
 כפית' וטו' תיבן' בוישוב' רשע' ודרכו'
 וטו' פעמי' נקרא' הקב"ה אב' י'
סלח לנו כ' תיבן' וכן וכן ברכי' נר'
 נפשי' עד השולח' לכל'
 עוני' י' כ' תיבן' ובתורה' י' תיבן' לשון'
 סליחה' ואחד' לא' יאבה' י' סלוח' לו'
 תרי' כ' **ראה** בעיני' י' תיבות'
 כנגד' י' גולג' בבקרי' סיני'
 חזק' ואלה' נגל' **רפאינו** כ' תיבן'
 כנגד' כ' תיבן' בהשולח'
 לכל' עוני' כי' הרומ' לכל' תחלו' י' י'
 וכן' אותיות' ברכאות' תהי' לשדך' ושיקוי'

לעצמותיך' **ברך עלינו** ל' תיבן'
 כנגד' ל' אותיו' בפסוק'
 זה המטביע באוב' עדי' י' תדע' ח'
 כנשר' נעוריי' וכנגד' פסוק' אלנו'
 יפתח' י' לך' כ' תיבן' ופותח' את' ידיך'
 י' תרי' ל' **תקע בשופר** כ' תיבן'
 כנגד' כ' תיבות'
 שיש' בפסוק' זה וביים' טמחת' חס' וחס'
 ובמעדי' כס' **השיבה** כל' תיבות'
 כנגד' ואשיבה' שופאי' י' י'
 וזמן' ואשתיך' ל' עד' באמונה' י' תרי'
 כל' תיבן' **ולמינים** כ' תיבות'
 כנגד' כ' פורענות'
 שעתידי' הקב"ה לפרוע' מאומות' כי' קצם'
 ל' על' כל' הגוים' עד' ונאק' עליו' קו' י'

היה וכן "על הצדיקים" ע"פ תיבן
 כגון בבית
 כמו שפירשנו "לירושלם כל תיבן
 כיגד וישבן על
 אשר נתתי על עבדי לעקב אשר ישבו
 בה אבותיכם וישבן עליה ובתקם
 ובט בתקם עד עולם ודוד עבדי
 נשא לקם עד עולם כל תיבן ר"ח
 עקרה י"ד ראשון לעון תיבן הרי כל
 תיבן וכן למען ציון לא אחשה יון ח
 תיבן והייתך עמרת תבארת מתיבן
 הרי כל וכן ביטעיה כל דברים ייען
 משה י"ד אותן לבשר עד כי הם זרע
 בכך י"ד "את צמח כל תיבן כיגד
 כי נחם י"ד ציון נחם כל

חברותיה כל תיבן וכן כה אחר י"ד י"ג
 לעקב ומשפט כל תיבן וכן בבית יבאו
 ובתחומם כל תיבן וכן על הר גבוה
 על לך כל תיבן "שמע קולנו לך
 תיבן כיגד מליצי אשר לשרא
 וכן תפלה לדוד שמע י"ד צדק הקטיבה
 עד זמנתי כל יעבור פי כל תיבן
 שומע תפלה עדיך והרי לך
רצה לך תיבן וכן מן אבא בתיך
 בעולות עד אשר עשה לנח
 לנכסי לך תיבן "מודים פן תיבות
 וכן למנחם עלמות לבן מזמור
 לדוד אודה י"ד בכל לבי עד הגדלו השמי
 עלולותיו פן תיבן "שדים שלום
 לך תיבן כיגד לך תיבן זכחו

יבחי צדק ובטחו אל יי' עד כי אתה
 יי' לבד לבטח תושבני וכן וכן אמרתי
 בשלי כל אמוני עד ורב שלום בעך
אלינו ואלי אבותינו עד ואני וכן
 אברכך ואל תיבן וכן וכן
 אשתי ירא יי' עד שלום עלי ישראל ואל
 תיבן וכן וכן שיר המעלות הנה וזה
 קוב וזה נעים עד הברכה חיים עד
 העולם לה תיבן ושאלי ידיכס קודש
 וקרי ואל וכן וכן שיר שלום עד
 בשלום כל תיבן וכן כלמלכ בנינו
 וזמורה שיר אהים יחננו ויברכנו
 עד כל אספי ארץ כל תיבן ואל
 פרשיות יש בחומש לוח לך כל השנה
 את התור יבא בקן ויבטחון יבא שלן

וגן

תחנה יוכל על צד ימין מוסר
 שויתי יי' לנגדי תמיד ויש
 שנוכלן על שמואל ויעזר הוא בידם
 ואנו כוהבין בימין כדבני רבינו ז
 קלונמוס הקץ וכן דומא בן רכנא
 שבתאי זל וכתחנה יש חותמים
 באי שומע תפלה ויעזר הוא בידם
 כי רבי החסיד כת דאקור ליסד
 ברכה לעצמו דעובד על לא תשא
 נמצא בכתב ידו של רבי החסיד
 זל שכתלתי יי' אתי ישראל חזקיה
 ואלך יהודה יסדה כשצר סנחריב
 על ירושלם ובקש להחריבה ועמד
 בשתי שעות בלילה ועלה לבירד
 האקדש ויסד תכלת זו ויש בק חזקיה

וחדש שמו למפרע מרוב ענוה יתירה
 שהיה בו חוסה ארס קולטו יי' הבט
 ונשמים ומה שהקדים יי' אלהי ישראל להבט
 לפי שבאין לכבוד השם יה' ליסדו בתהלה
 לפי שהיה טהור בעיניו בנאי ליסדו בסוף
 אבל לפי דברי חז"ל הר"ה שמואל לא תמצא
 כי אם חזקיהו היכן כי לא היה גורם בחוסה
 יי' בתיבון שבו עתה חסד כי אם למענה
 עשה ואל תאחר כי פסוק חלה הוא ועוד
 כתב רבינו החסיד מה שנהגו לומר יי' /
 אלהי ישראל בן כל חרץ וחרץ ובשופו
 פנמים כי נשתמצא הכל ביחד על כל
 הכפל שבפסלון הצבור בתהלתו יי' אלהי
 ישראל לאחר שהחזן אומר חזקיהו בן
 אהרן בנה תיבון אבל תיבון אחת יותר

ואין זה להקפיד על צימארי בין אם חסר
 בין אם יתר תיבון אחת ותבין אינו נפסל
 בכך ועל דברי הצרפתים שמוסיפים חרץ
 אחד ניהן בעפר כינו לא יאוב הדבר אשר
 הוזה עושים ועתידין לזמן את הקדין על
 תוספת תפלתם וגם רבי החסיד כתב
 בספר הקוד שחזן לומר וככל זאת לא
 שחזן לא בחרז הראשון ואשביע
 וכתב זאת ורמיה ואין לי פסאי להאריך
 אין דוח חכמה טוחה בצרפתים שאומר
 חוסה יי' על ישראל עומך שחזן אין /
 בא ארך אכיס כי אם כד תיבון כנגד
 כד ספרים לפי שהוא תקף לגמילה
 ספר תורה יסדוה כד תיבון כנגד כד
 ספרים לומר רבונן של עולם אם

עברנו על תורתך שהיא כל ספרים
 סלח נא כרוב רחמיך יי' וכנגד כל שעו
 ביום ובלילה לומר אם עברנו בכל כל
 שעות סלח נא בזכות התורה שיש בה
 כל ספרים וכנגד כל כפרה שיש בה
 בחומש לומר שתורה מכפרת עמל
 השונות וכנגד כל עבירות כיחזקא
 בקודש את ירושלם וכנגד כל ריבו
 בפסוק מי עליה שמים וכל שמות ה
 בתפלה וכל ערוה בפרש אחרי מות
 וכל בלוי כמ' בעריות וכל עדרות
 בהתפלות התפלות וכל כפרות
 באחרי מות ובאמור אל הקדוש
 וכל תפלה בתפלת שלמה וכל פירוק
 וקושיות וכל מהרה וכלשון רשאה

וכד אשה בספר משלי וכל פסוקים
 מתחילין בה ואסיימין בה ועוד האריך
 וחבר רבינו החסיד ואין סגל להאריך
 צרפתים מוסיפים כאן ואומר דרכך
 דרכי נועם וכל נתיבותיה ושאר פסוקי
 ואמות הוא כי דם שקרי מן תורת יי'
 תחילה עד חגן הוא לכל החוסים בו
 מ' תיבן כנגד מ' יום שנתנה תורה
 לישראל ומ' יום יצירת הולד ואגלגל
 עפה אורך מ' על כ' ומ' רישין בתורה
 לדוד ומ' יום שכב יחזקא על צדו
 ומ' דעת בספר משלי ועוד כתב רבי
 החסיד הרבה מאל ואין לי סגל ה
 להאריך כאן
גדלו לוי / ותיבן כנגדו צעדי

על נשאת ארון ותיכאן שיש ללך א
 כפי צוה אחר ספר תורה וראיה דכתי
 ויהי כי צעדו נושא ארון יא' וראיה
 למאן דאח' במסכת שוכה בא לבית ר
 הכנה מתפלל ולעבדו כידו היה קורא
 בתורה ונח לו לבן על גבי קרקע וקור
 רחצו נחיו ודכתיב עץ חיים היא למחזיקי
 בה כשהקחין אותו קדושה יפיע ג'
 כפי צוה נגד ארון הקדש דכתיב ח
 ורגליהם רגל ישראל ושמע ג' רגליהם
 והכפיק נחל על החיות שחזרו קדושה
 וצריך לחזור שג' ורגליהם ככר רגל
 עגל שקרא נסוג לאחוריהם
והוא רחוק יג' תיבן ואומרים
 אותו ג' כעמים בכל

יום קרי לג' לכפר על החמיו לג' ויפסות
 והפלא יא' יג' תיבן שבמקרא זו גדול
 הדייטן קורא והקדש זוכר ג' אבות
 שבטאותם יג' אבותות וזוכר יג' חדות
 יא' יא' יג' כטס שהתורה נדרשת י
בא האעריב ערבים ס' תיבן וכן
 ס' תיבן ויושב כסדר עד
 וחסי ויהקורא אותו אין טמן מספין
 לו יי **אהבת עולם** ויג' תיבן
 כעגד ועתה
 ישראל יא' אחיד כג' תיבן וכן לאהבה
 אותו ויהי אס' שמוע תשמעו א
 מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
 כג' קרי מו' תיבן **אמת** ואחזקה
 עד גא' ישראל קנג' תיבן

כנגד חן עמודות ק"ז דגלמן עד אוב
 ק"ג **השכיבנו** ועד ירושלים
 תיבן כנגד ק תיבות
 חן לדוד שחתי באוור: לי עד ושוב
 לך **יראן** עינינו וישמח לביתו חן
 תיבן כנגד שאו מעריס
 ראשיכם עד מלך הכבוד לך תיבות
 כי מלך על כל הארץ ה' חרי מלך
 רוב העולם אומ' בערב שבת ופרוק
 ענינו סוכת מנוחך בא' פורס סוכת
 שלום וכת' רבינו החסיד יצ"ל שאין
 רוח חכמה מוחה בהם שכבר אמר
 בהשכיבנו שלשבת יש ק"א תיבן וכן
 במזמור שאו שלום ירושלים אין בו כי
 אם ק"א תיבן ונראה לי מה שנהגו

לוח כד: שיקא חתימה חנין פתיחה
ושמרו חזרי חן וכלל יוס
 הכתובים שאירע בחול
 יאח' ושמרו בני ישראל את השבת וגם
 וידבר משה את חונדל: אל בני ח
 ישראל ואם יאירע בשבת אומ' ושמרו
 בני ישראל דיוס הכתובים חיקרי שבת
 כדכתי' שבת שבתון ואף חיקרי חונדל
 כדכתי' וידבר משה את חונדל: אל
 בני ישראל

אתה קדישת לך חזרי חזק
 לך חזרי חזק

וכנגד לך מלאכות שבא הקדש
 בעולמו אור שמים וארץ קדש ומלאכה
 ובהנש ובן ערן ואילנות ודשאם וחמה

ולבנה וזכבים וחזלות ודגים ועופות
וליתן בהמה ורמש חיות אדם וחיה
וי' יי' בן השמשות הרי לך ואיך
וקברו שלמה ואילו שלמה בן אבינו
וכבר רצה במחשבתו לך תבן
כנגד לך פסוק: במחשבות
ברכי נפשי את יי' ואלה בלתי אחד
ואדבר מחשבות בראשית וכנגד לך
על אבות

במעין שבת על תיבורת

כנגד על תבן
הרי לך לך את השבת כל
תבן ושמו בן ישראל לך תבן ויכל
ה תבן ויכל יד תבן הרי על תבן
בקידוש לך תבן כנגד ויברך

אתם יי' תבן ראו כי יי' עת לך כל
תבן זכור את יום השבת ה תיבורת
הרי לך

נשמת הרי לך תבן כחשן

תבן שיש בליל הפרשיו
וזן אך את שבתותי עד וינפש פך

שמוך את יום השבת לקדשו סך וזן
ויכל אתים עד לעשות ל וזן יום
להודות לך עד ולא עולתך בו קח
הרי רפה תבן

ישתבח יי' תבן כנגד יי' פרשיו
בתורה

מראש יוצר עד אדון קיין

תבן כנגד זכור
את יום השבת נל ושמוך סך הרי קח

ושבת חק הרי קי"א **א ארון צד**
 תיבן וכן כמו את שבתותי
 תשמורו **מן לא** אשר שבת עד
 ועל הארץ **שבת** עב תיבן
 וכן בויכטו ל"ה תיבן ראו כי י"א עפן
 כל תיבן הרי נ"ט ושארן בע ישראל י"א
 הרי ע' זכור ושארן הרי ע"ב
ישמח אשר קח תיבן כנגד קח
 תיבן ואך את שבתותי
 עד ויתן אל משה **אשר בחר**
 בנביאים כן תיבן כנגד כן
 דורות אחדים ועד משה וכן תיבן וכן
 האזינו עד הקו גודל לאקינו **צור**
 כל קעולמים כ"ב תיבן כנגד כ"ב
 אותיות שהם אחת י"א ועוד כ"ב תתן

אחת ליעקב הצור תמים פעלו י"ד
 תיבן להגד כי ישר י"א הרי ח הרי כ"ב
 נאמן אחת כן תיבן כנגד כן תיבנות וכן
 האזינו עד קצור תמים פעלו וכן אשר
 בחר בינו כן תיבן צדקתך צדק לעולם
 וצדק עליו את קדין הצור תמים י"ד
 תיבן צדקתך צדק לעולם ולעדתך אחת
 ה תיבנות כי שם י"א אקרא ה תיבנות
רחם על ציון י"ט תיבן כנגד י"ט
 גאולות בפרשת במדבר סיני
 וי"ט תיבן גורי גורי לבט עוזר ציון
 וכן ותאמר ציון ו תיבן קול צופיך י"ב
 תיבן הרי י"ט **שמחנו** ה תיבן
 וכן לעולם אשמן חסדי לך
 ה תיבן וכן חסדי לא אקור מחנו ועד

בשחק נאמן חלק לך תיבן קרי' ו' תיבן
 ותורה נתנה לך יום וחלפות חוד' ו' שנה
על התורה ו' תיבן כנגד התורה
 שנתנה לך יום וכנגד
 עבודת ויקרא א' תיבן ונא את כט' שאל
 י' תיבן ואמרת אלקים או חל' ו' תיבן
 ובמגד ויכלו לך זכור ת' תיבן תר' ו'
 וכנגד דבורה נביאה שדרתה מ' שנה
 ביום הפורים ב' הברכה
 בא' חלק וחסל ופולח וכן כל' תיבן
 לבשר על כל' עשרות ולקניל וכל'
 קללת שקלא ישעה ולכפר על חטא
 יום וללה שקלא כל' שעות
מי שיעשה נסים עד אמן כ' תיבן
 כמעין אך טוב

תכנת שבת קכ"ג תיבן כנגד השמים
 מספרים כבוד א' עד טו'
 וזאל קכ"ג שבת שקולה כנגד כל התורה
 וקמחמוד מדבר מתורה ויש אוא קכ"ג
 חותמות מן תורת אמת עד ויחדו וכן
 משה היה בקר קכ"ג ימים בעבור התורה
כבודו חלא עולם עד יחדו י' ח'
 תיבן כנגד י' צבע אש חוד
 שיש למעלה ולכך י' אור פנים שיש
 בקריאה **ממקומן** הוא יפן עד
 שמע י' תיבן ותשמש
 רוח ואשמע י' תיבן שמע ישראל ו' תיבן
 קרי י' ו' אלקי יעקב וכן אלקי אברהם
אחד הוא אלהינו עד לאלים י'
 תיבן וכן י' תיבן בטוט אטיש

וכן י"ן תיבון בחסדי יי' אהבה אהבה עד
 אחד כ"ב אותיות זהו נגילה ונשמחה
 כך " ואני תפילתי י"ב תיבון כנגד
 י"ב שעות ביום
 י"ב שעות בלילה " אתה אחד
 כל תיבון מן ויכל
 אהיה ביום השבעי עד לעשות ל' תיבון
 ראו כי יי' נתן כל הרי נל"י
 צדקתך צדק ה' תיבון כנגד חמשה
 חומשי תורה יי'
 צדקתך אהיה יי' תיבון כנגד
 עשרת הדברו הראשונות יי'
 צדקתך כהררי א' תיבון כנגד
 עשרת הדברות האחרונות יי'
 אתה חננתנו חן תיבון כנגד

תמצא חן ותחננות לאהובי שחק יי'
 המבדיל בין קדש לחול כל תיבון
 כמו כי כה אהרן יי' שמרו
 משפט ועשו צדקק עד מעשות כל דבר
 כל תיבות יי'

מנני חטאינו והשיחנו רל"ג

תיבון כי הו"ו
 מדבר בחוספיס מוספי פסח קצ' תיבון
 מוסף שבועות קצ' יי' מוסף סוכות ע"ב
 הרי רל"ג יי' ענינו קצ' תיבון וכן ה'
 כתבלת יעקב מן אהי אברהם
 עד לא יספר מרב וכן קצ' עולה אהיה
 אהיה אהיה וכן קצ' אותיות בגימ' אבות
 יי' שבעים יי' סלואהים קה תיבות
 בעשמו וכן מן ויאהר יעקב עד לל"ג

יספר ארבע סף תיבות על הניסים
דחנוכה כהנים תיבן

ויש אומר יחנן תיבן לפי שיוחנן בנח

יסדו להדליק נר של חנוכה
יד תיבן וכן זכור יחנן

עולם יד תיבן והקריאה הרי יד ומיסאן

ציונו אקבן הנרות הללו אנו מדליקין

על הנסים ועל התשועות ועל הנפלאות

שעשית לנו בנותנו על ידי כהנך הקדושים

הנרות הללו קדש הם ואין אנו רשאים

להשתמש בהם זולתי לראות בלבד לראות

להודות לך על נסידך ועל נפלאותיך

ועל ישועתך ויש בו תיבן כמעין הערות

שזה על על הניסים דפריס

סוף תיבן כיגד פיד

אזויות מן כרשנרתא נגד ויזתא ונתלק

המן עמקם הרי פה ועל ידי דואג ח

תלמידי נהרגו פה כהנס לכך אנו

ושבחים בפה תיבות שהראנו נקמה

מבטו על מקרא מגלה יד תיבן

וכן בשאל

אנך בברכה של אחריה לך תיבות וכן

מן ארומיך אלהי כי דלתנו עד לבקר

ינה לך תיבות על המילה יב

כיגד יב ברכות שיש

במילה וכיגד יב שבאים בברכת האב

יד תיבן והקריאה הרי יד תיבות

אשר קידש ידיד מבטן ולא תיבן

א לקטות הדג ח

לצרת הולך שהכל ברא א תיבות

כל הקהל בטמי וקריאה קרי' א' תיבות
יוצר האדם ה' תיבון וכן ויצר ה' /
 אהים ה' תיבון עד היצירה

זכרנו לחיים יא' תיבון וכן ויקשב
 וישמע ויכתב יא' תיבון וזכרתי

אני את בריתי אהך בימי נעוריך
 וקיימותי לך ברית עולם יא' תיבון
 וכן החפץ אהפוך יא' תיבון וכל פשעו
 אשר עשה לו תזכרתי ועוד חבה קרבה
 ואה ואין פגמי להאריך **מי כמוך**
 אב רחמים ל' תיבות

בגד כרחם אב על בטח זוכר יצוריו
 לחיים ברחמים ל' תיבון וכן רחם יא' על
 יראיו וכן ויזכור כי בשר תמה ה' תיבון
 וכן כי הוא ידע יצוריו ה' תיבון וכיגד

יחזק שמואל לה ימים **ובכן** יין שחור
 חל' תיבון וכן מן חלוד עד בכל
 שמשלה חל' תיבון כיגד חק אחר יא'
 צבאות עד אשר יבואו לחלות את פני
 יא' חל' תיבות **יעלה** ויבוא חיים
 תיבון יב' של בראשית ל'

שלשנו כל ישראל ואל יתקו אחרימות
 משה ל' שלח' שם אהיו עמו ויעל קרי
 התחלת החומש ופיומו הם חיים והתחלת
 המקרא ופיומו הם חיים **מלוד**
 על כל העולם כולו עד ויום

הזכרון ע' תיבון כמו כן במיכה מן לא
 ישא גוי אל גוי חרב עד מולכת לבית
 ישראל ע' תיבון מן אהיו עד בכל ה'
 משלה חל' תיבון וכן ועלו מושעיה יא'

תיבות מן ושמותי עד מחלכת לביר
 ישראל עז תיבות מן אהינו עד בכר
 משלה מן תיבו וכן ועלנו מושיעים יי
 תיבו מן ושמותי עד מחלכת לביר
 ישראל כן תיבו יי בשמים הכין כסאו
 ז הרי מן וקדשנו עד ובין מן
 כבוד כן תיבו ומן והנה ימים באים
 נאס יי עד יי צדקנו כן תיבו ומן
 ואז צדיקים עד חולק הקדוש נא
 תיבות מן בסוף צפניה והשאר
 בקרבך עש עני תיבות שחרית
 ישראל לא יעשו עולה יי תיבו ביום
 הקול יאמר לרושלים תיבות כי השם
 אהיך בקרבך יי תיבות כמעין אלו
 כי אז ישראל עלינו מן עז שר עלנו

אתה בחרתנו עד מצרים לא תיבות
 כנגד כי ואחת מן כי עד
 קדוש אתה עד כי מאהבת יי אתה
 יהיה לא כי יש מחזורים שיש בהם לא
 בעלינו לשבח כמו הושע למפרע
 וכן קנץ ויבו וכן מן בה
 אחר יי בורא שמים קול האהים קנץ
 וכן מי מדד בשעלן מים עד אחר
 קדוש קנץ והאלנים כליל יחולק
 הרי קנץ שמוע ישראל ותיבו כנגד
 קצוות מעלה ומטה ול רוחות
 מן אתה זוכר עד כחול הים
 קנץ תיבו ומעלה
 כתי יפוט תבל בצדק וקדשנו
 עד הזכרון לב תיבות

כנגד ב' דבראשית ו' דלעט כל ישראל
 הרי לך וכמנין כבודי **זכתוב**
 לחיים ה' תיבות כנגד
 ה' חומשי תורה ומצחק עד משה ה'
 דורות ואח' חמי' נא מספרך אשר
 כתבת **בספר חיים** י"ו תיבות
 כנגד י"ו חיים בתמני"א
 אש' **מפני** האמין עד משה ה'
 כבודך קה' תיבן כנגד בסמך
 ובשעור לחודש השביעי חזה עד
 אשה ל"א קה' תיבן ובאמור אל הכהן
 ל"א תיבן הרי י"ו והיו לשם לחרון
 לפט י"א אהיכס אט י"א אהיכס הרי
 קה' תיבות **אהינו** זוכרנו ח'
 בזכרון טוב לפטך עד

זוכר הצרות נ"א תיבות וכן מן ויחך
 אברהם את עצי העולה עד את יחידך
 חמי' נ"א תיבות **אתה** נגלידת
 עד עליהם הופעת נ"ב תיבות
 כנגד ויחזר י"א חסינ' בא' עד ישרא
 מדברותיך כ"ו ומן י"א בצאתך משער
 עד מפני י"א אלהי ישראל כ"ה תיבות
 הרי נ"ב תיבות וכן מן י"א אלהי מתימן
 יבוא עד יריעת ארץ מדין ואלה ז'
 גס כל העולם כולו הרי נ"ג כי כל
 כולו נ"ב תיבות **תקע** בשופר
 גדול עד אט י"א אהיכס קה'
 תיבות כנגד ה' רבוא ואפינה וכן על
 חר גבוה עלי לך עד עלות נהל מ"ג
 וכן והיה ביום ההוא יתקע י"ה תיבן

הרי קח תיבות ויש אחזורים על תיבות
כנגד על חומות ועל שומות לישאל ונג
לירושלם ועל למורק. מן אהיטן עד
אהיכס קח תיבות כמעין דייקן ..

היום הרת עולם לב תיבו נכרא
העולם המעין כספר

יטרה ולכן השם גידון וג על ביקן
ורק שאתי את עיטמן עד שיחטטו כל
תיבות כרחם אב על בטח רחם יי
על הימין ה תיבו הרי לב תיבות ..

הנהג שאתי השם הרת שהיה
מוחק במחזירים היום הרת עולם
אך היה אומן ותוצא לאור השפאטן
קדוש לפי שאין צד דין של רשעים
גמור עד יום הפסחים ויכול להיות

שלא יצא מפיו או לא נודע לו שיש
לב תיבו כנגד לב תיבו שבהם נכרא
העולם ולב אהיט מבאשית עד יום
הששי ולב עין בעת ימי בראשית
ולב פסוקי מבאשית עד ויכלו ולב
תיבו מתחילין בב מבאשית עד יום
הששי ולב תיבות מן נעשה אדם עד
זכר ונחבק בראו אותם וכן הרבה ..
שמה אז בכל דכריך דעחו ז
וקא יטד אורחותיך אל תתן לגשים
הילך ושנותיך לאכזרי לכן כל ירח
השם ידקדק בדרכיו ובמעשיו ואל
יאבד שנותיו בהבלי הזמן ועם יוטב
קרנות השם עולם ויגיע לריק וקא
פסידא דלא קדר ומעוות שלא יוכל

לתקון ירושלה כסיליך ירוש וכל אשר
 יקרהו ימיו למות לא יושלו כל
 אצרותיו להאריך שנותיו כמלך
 יגע אך יאבק ויתחבק בתלמידיו
 חכמים הנאמרים וקערי בים גוחלי
 העולם הזה והעולם הבא ואליהם
 יצפון רב טוב אשר עין לא ראתה
 אהים זולתך ובהם יתחבר ויתחבר
 וככה יתהרג ויצליח בדרכיו וישלים
 חק היום כפי יכולתו והשגתו סדר
 קיימה וממנו ותפלה כאשר כתוב
 כספר חיי העולם וינך מחיל אל
 חיל ותתכלה להגדה ושם להאריך
 עד שעת שלישיה ושעת רביעית
 יעביר הלכה שלחמר חמשת יאכל

ששית יהנה במקדש שביעית יאמן
 או יעסוק בצרכי הבית שמינית יחיו
 ויידקדק בהלכה השיעש וחצי עשרה
 לבימה שקרא אם איש בעל חכמה
 ובעל תבונה יכתו פסוקי או סיומס
 לתורתו או יחזור תלמודו או יכתוב
 שום ספרים אם הוא למדן ועשירית
 יכתו חשבונותיו ועסקיו ואחת עשרה
 יקבע עצמו ללמוד ולחזור בספרים
 הפסוקים כגון רבינו משה גימון
 וספר המצות ואחר כך יתקן עצמו
 לתכלה מתוך הלכה פסוקה וילך
 לבית הכנסת וישקה רביעית שעה
 שתחונן דעתו עליו ובתוך כך יאמן
 מחזור אחד או שום דבר תורה ואז

הוא פלג המנחה שעה ורביעית קודם
 שקיעת החמה ויכול להתפלל מנחה
 וגם מעריב ולאחר התפלה אכול ואם
 יקרא מעט אחרי כן טוב ישוב ויגזן י'
 מתוך דברי תורה ושמונה וטוב לו ואלו
 ובקרי יעמוד בהשמונה ובזריזות אם
 אם התלסס המורה יחזירנה עוד עד
 שתהא שבורה בפיו או לא זה משמר
 תעולתיו שלא תשלים בטעותיו כפי
 צריך לו שלש באותה שעה רק לר'
 שלש באותה שעה רק לא יעשה צרכיו
 קודם שיחלל כ' אם דברי תורה ודברי
 מצות וסימני תלמודו שיהיו קדורים
 וטובים בפיו אם יטא לו דבר כאשר
 אחר הכס שמונה לאיש במענה פיו

ודבר בשמונה מה טוב

תש ושלש תהלה לך עולם

כתב ליעקב בר שבתאי ז"ל מאינעם
 שאין חזק ויכלן מעומד בבית
 הכנסה בליל שבתות לפי שטמטין מעדי
 בקריאת ויכלן על השם שברא שמים
 וארץ בששת ימים והרי עדות הרי'
 מעומד כדכחו ועמדו שני האנשים י'
תורה צוה לנו יי' של תורה תהיה
 כנגד תרי"ג מצות שנצטוו י'
 שרא על ידי משה ואהרן ולא יהיה לך

מי הגבורה שחננו שהם שתי מצות
והם ת"ב מצות

יש לבאר ענין הקדוש

שנתקן בלשון ארמי. אפשר לומר כי
לשון ארמי מוכן יותר אלוקים. אמנם
יש במדרש אל יסאל אדם צרכיו בלשון
ארמי שאין מלאכי השמים מבינים בו.
והוא תלמודי בשאר לשונות שאין מכירים
ביו. והוא שקרוב ללשון הקודש ואפי' בו
אין מבינים. אלא חכמי של יקראו בו
בשם חיות השמים. ובהלכות ובהפרק
אלו נאמר: אלו דמוקף בחדל אבל
בצבור לא. פירוש: צבור צבור מבינה

לפי המקום ואין צריכים להכריח
מלאכי השמים. ומכל מקום אין ראוי
לפי לימוד להחליט לא לשם ית'
הקדמוני. יש סודות בדברי הקדוש ואין
להרהר אחריהם אם לא הטענו אותם
השם. אחר עינינו בהם ונקייה ית'
מאותם של סוד. / להחיות. אמנם
מכירים ולשון מכיריך ברוך כלומר
אין מקמים לעשות שאלת המהפלה
כיון לשון הקודש שאין בו מותרות.
וזוהו שמו מכירי. ולא חז' יודעין או
מבינים. אבל התפלה הוא לשם יתעל
לא לומר
זולתו.

באור יתגדל ויתקדש

והתגדל ויתקדש שמים רבה
 כמו כי גדול שמי בגוים ואמ' דברא
 כרעותיה דל כל אשר חפץ עשה והכל
 בהשגחה מכוונת מאדו בעל ובזמן
 קדיש בבא מטיחטן כמו שכתב
 חספוך אל עמים עפה ברורה לקרא
 כולם בשם יי' ולעבדו שם אחד
 ואמרו אמן וכו' על דרך המקד
 אמן כן יעשה יי' שנתקיימה תפלה
 זו ויהיה שמו הגדול מבורך לעולם
 ולעולמי עולמים שלש עולמות
 רמוזין כאן העולם הזה וימות המשיח
 ועולם הבא שהוא במות הגוף ושלוש

ושלשתן רמוזין ביוצר של שבת אין
 ערוך אלך בעולם הזה ואין זולתך
 לחיי העולם הבא אפס בלתי גואלינו
 ליימות המשיח וקבלתי כי בתיבות
 אלו כל אותיות כמו בפסוק בראשית
 ברא וברקוק וידבר לאנכי וגורסי
 שמה בלא יד ויש גורסי שמה ביד
 ואומרי ועלמי בלא למד דל ועלמי
 וגרסת רוב העולם בלמד ודאני
 לעשות בכל כמו בכל כוונת אברין
 כמו כל עצמות האמרינה יי' דל
 ככוונה גדולה שלא יתרחק בדבר
 אחר ואמ' ואחר כן יתברך ויטהר
 ויתקדש ויתעלה ויתנשא ויתקדש
 ויתעלה ויתקדש דל לשונות כנגד ז' ה

דקיעים כיון תברך נמשך למעלה עם
 ועלמי עלמיה וכו' ויבן בפסוק
 בראשית ופסוק וידבר ואח' מברך
 ואחר כך יתברך שהוא לשון מתפלל
 מתחלה מברך ר"ל על ידי אחרים
 שימליכוהו עליהם ויתברך שהכל
 מאתו כשיברכוהו בני העולם מצד
 הנוראות והתקלות שאין נברא
 להשיגם והתקין לו ברכו את יי'
 המבורך לעולם ועד על דרך שאח'
 דוד ברכו את יי' מלאכיו גבורי כח
 עושים דברו לשמוע בקול דברו ברכו
 את יי' כל צבאיו משרתיו עושי דברו
 ברכו את יי' כל מעשיו בכל מקומות
 מעלתו ברכו גשמי את יי' אח'

תלה ברכו את יי' מלאכיו גבורי כח
 כנגד החסידים שבדור ולא אחרי
 כל לפי שהם חוששים וקראים גבורי
 כח שהם כוששים צרם על ידאית
 יוצרם ואח' אי זהו גבור הכובש
 את יצרו וכן בשוף קדושתו ואח' י'
 לשמוע בקול דברו שהשמיעה על
 מצות לא תעשה שאין בק' אלל ש
 שמיעה בלבד שאין בה שום מעשה
 אלא נמנע מעבור על המצוה בכפי' ש
 יצרו וכמו שדרשו דבר עבירך
 בא בידי ועיני ה' חמקה כותנן שכל
 בעושה מצוה כגון יוסף באשר
 פוטיפר וכגון הנדון חסיד דהנך
 מעורבם ועל זה אחר גדולים

רחמים כי ויתברך נמשך למעלה עם
 ועלמי עלמיא וכתבד ז תיבן בפסוק
 בראשית ופסוק וידבר ואח מברך
 ואחר כך יתברך שהוא לשון ויתברך
 מתחלה מברך לל על ידי אחריס
 שומעוהו עלהם ויתברך שהכל
 מאתו כשיברכוהו בע העולם מצד
 הנוראות והנפלאות שאין נברא דה
 להשיג והתקינו לומר ברכו את יי
 המבורך לעולם ועד על דרך שאח
 דוד ברכו את יי מלאכיו גבורי כח
 עושי דברו לשמוע בקול דברו ברכו
 את יי כל צבאין משרתיו עושי רצונו
 ברכו את יי כל מעשיו בכל מקומות
 מושלתו ברכו נפשי את יי אח

תלה ברכו את יי מלאכיו גבורי כח
 כנגד החסידים שבדור ולא יאמר
 כל לתי שהם מונעים וקראת גבורי
 כח שהם כובשים יצרים על יראת
 יוצרם ואח אי זהו גבור הכובש
 את יצרו וכן בסוף קדושין ואח
 לשמוע בקול דברו שהשמיעה על
 מצות לא תעשה שאין בה אלא ש
 שמיעה בלבד שאין בה שום מעשה
 לא נמנע מעבור על המצות בכח
 יצרו וכמו שדרשו דבר עבירה
 בא גידו ועצל הימנה כותבן שבר
 בעושה מצוה כגון יוסף באשרה
 פוטיפר וכגון הנחש חסיד דהנך
 מערובותא ועל זה אמר גדולים

צדיקים יותר ונחמתי השרת ואחר כך
 אמר ברכו את יי' כל צבאין כנגד העליונים
 ואמר בהם כל לפי שאין להם יצר הרע
 מונעם רק שעושים כולם שליחותם
 כפי שנגמר עליהם ואין להם ספק
 מונעם ואמר ברכו את יי' כל מעשיו
 כנגד כל הפעולות והם הדומים והצומח
 והחי כי בכלם נראה חושלת הא יי'
 בחי אין צריך לבאר בצומח מגיעין
 אחד יצא אינן גדול וכן בדומים ח'
 ברוב הדומים ישתנה ויהיה כפי הענין
 אחר וכן בארץ יצא צמח אילנות
 ועשבים כלל זריעה וכולם מודים
 על גדולת הבורא נפלאות כמו שאמר
 יודוך יי' כל מעשיך ואחר כך ברכי

נפשי את יי' ואמר יהי שם יי' נכבד
 כלום ואין שמו

והפסוק

זה תקינו לומר קדיש וברכו וקדיש
 בעשרה ולא בשחור
 כעבור כבוד יי' חודו וקדושתו על שם
 ברב עס הדת חלק ואמר ונקדשתי
 בתוך בני ישראל וצדיקין תוך תוך
 חגש דכתן ויבאו בני ישראל עשרה
 בתוך הבאים מה להלן עשרה חרף
 כאן עשרה ורמז צבור מצאנו בתורה
 כפסוק וייקץ יעקב חטנתו ויחזור
 סוכי יבנו צבול אכן יי' במוקדם
 הזה וגם כן תכלת הצבור חביבה
 כמו שאמר זכות הרבים נדריך

ונחמ' הן א' כבוד לא יחזק תש כלומר
 רבני עש' ונחמ' דגזרת צבור וקדע
 בתכלה והקשר המעשים ירבו דברי
 קדמונינו זל
 על זק...

לש

או גימטריאות מחמשה

חזוטי תורה

בראשית ברא

השנה נברא

לוח' כתשרי נברא העולם הליבא דה

איעזר אכלל יקושע דאח' בעסן נברא

מפיק אעח' מקדא אחרינא שכלי ביה

אז' צור עולמים ית' עולם און וכחוסן

אביב' ואביב' הוא עסן שג' היום אתם

יוצאים בחדש האביב נמצאו שבנימן

נברא העולם ולכן רחוק הקב' עסן

בטחול לבי שיטרא עתידין לנא בו

לפיכך היה חביב אותו חדש לפיכך

הקב' דא בראשית ברא אקיס

אֵל בָּגַח תִּרְחַק נְבִיאִים בְּתוֹכָם
דָּא בִּישׁוּת בְּרָא אֱלֹהִים תֵּלֵךְ
 תֵּלֵךְ אִיּוֹב מִשָּׁל לִנְחָם בְּהֵם
 תִּרְחַק קוֹד מַעֲשֵׂה בְרִאשִׁית לִכְךָ
 עֲבֹנֵם מִשְׁנֵה מִשְׁאֵר סִפְרִים
אֱלֹהִים בָּגַח זֶה לִיּוֹן מִלֵּאד שְׂבִירָה
 הַעֲלֹם בְּדִין וְכִיּוֹן שְׂרָאֲדָה
 שֶׁלֹּא יִקְיִים בּוֹ הַעֲלֹם שִׁיתָךְ בּוֹ מִדֵּת
 רַחֲמִים שֶׁל בְּסוֹף הַעֲנֵן בִּיּוֹם עֲשׂוֹת
 וְ/ אֱלֹהִים אֶרֶץ נִשְׁמִים לֵךְ אֱלֹהִים
 בָּגַח הַכֶּסֶף שֶׁל כָּל הַעֲלֹם בְּכֶסֶף
וְרוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַק בָּגַח זֶה
 דְּרוֹם שְׁלֵמֶלֶךְ הַמִּשְׁחָה
 לֵךְ וְרוּחַ אֱלֹהִים לִתְנֵן בָּהּ מִלֵּאד
 שֶׁהִיא לִבֵּי הַקֶּבֶךְ רֹחַ שֶׁל מִשְׁחָה קוֹדֵם

בְּרִיאַת עוֹלָם כְּדַכְתָּן לִבֵּי שֹׁמֵם יִנְוֹן
 שֹׁמֵם וְכִתְּנוּ יִרְחֹךְ עַם שֹׁמֵם וְלִפְנֵי
 יִרְחֹךְ דּוֹר דּוֹרִים רַחֲמֵי מִשְׁחָה
 לֵךְ וְרוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַק עַל כֶּסֶף
 הַמִּיִּם יִמָּחַ שְׂקֹזְכִיר גְּבִי רֹחַ הַשֵּׁם לִפְנֵי
 שֶׁכָּל הֵיחָ מִן הַרוּחַ מִלְּחֻמוֹתֵינוּ שֶׁל
 מִיִּם תִּיו הַמִּיִּם יוֹמֵן הַמִּיִּם יֵצֵא הָאֶרֶץ
 הָאֶרֶץ וְהַבְּטֵם מִן הָאֶרֶץ יֵשׁ נֶחֶם לִיּוֹן
 בַּעֲלֹם שֹׁמֵם יִפְחֵךְ אֵד בְּכֶסֶף נַעֲשִׂיד
 מִיִּם בְּתוֹכֵנוּ יִמְעֵנוּ כִּי מִן הַרוּחַ נִבְרָאוּ
 הַמִּיִּם וְהָאֵשׁ יֵצֵא מִן הַמִּיִּם וְכֵן אֵם
 יִתְחַמֵּם מִיִּם בְּכָל זְכוּכִית נְקִיָּה וְיִתְנֵן
 בְּחִמָּה בְּתַקִּיפֵת תַּמּוֹחַ תוֹכֵל לְהַדְלִיק
 נַעֲוֵרֵת מִמֶּנָּה יוֹמֵן הָאֶרֶץ נִבְרָאוּ וְ/ח
 הַבְּטֵם יִכֵּן אֵם הִיא קוֹמָקוֹס עַל הָאֵשׁ

מיתתו ימים רבים תמצא בתחיתו
 הכל כמו חתוכת אבן ואז הן פברות
 של דעות
והארץ היתה תולה ובהו בגיה
 ארץ שנה בלח תורה
וארץ יעלה מן הארץ האש תיבות
 יתק' תלמד מן קיס בא הענן
למועדו בגיה דומה לדומה
 מוטע בר יקבורו לאוס
 סוף תיבות ערוס וקא על הטש
 היה ערוס אשר צויתך לבנות
 מכול סוף תיבו דפול דמז
 לנש שמה רכל לשון הדע טחז בו
ואכלת מן העץ עץ בגיה דסד
 בחנק לבשר אחד

בגיה דכ בתולים תלמד שלעולם לא
 לא יתק לבשר אחד כי אס בחור ובתול
דא לבשר אחד כי הקב ל אברקס בל
 דוד ולא תפקוד נפשה לטאר
 האנשים כמו הבקמות כי קיא ובעלה
 בשר אחד כלום כל הבא על אשת איש
 כאו בא על בעלה בעל נטריקון
 בוש פרחון דמק **אדור אתה**
 מכל בגיה לשבע
 טעס הוא מילד כדמא בבכורו
האשה הנחש בגיה תואר
 ונאפת דמז
 לנש טחש לחרוב אדם ולקח חוק
הנחש השאט ואוכל בגיה הנחש
 בא על חוק אדם נטריקון

אמר דס' מרה **ועפר תאכל כל**
 ימי חיך בגמ' ואפי'
 למות המשיח **קנתי איש** לכן
 קח שמו קין לפי
 שקוף עולה בגמ' אדע יהיה אדם
 וחיה לומר ג' שותפין יש בו באדם "
ואיננו כי לקח אותו אהים בגמ'
 חנוך בן ירד זה מאמרן
 המלך **בשנם** הוא משל שתי
 ימיו ומה נעשרים ובזכותו

יהיה נח "
פרשת נח צוה' בג' לאור—
 האבן **כי יצר**
 לב האדם רע כי כך ימים
 הנער הוא בבטן אמו ומה שחמרו

רבותי קל שנולד לרע ולרעב ולרעב
 וג' ימים מפלגת הזרע הרי רע ימים "
פרשת לך לך בגמ' כי ק' שננס
 חיה מיום צאתו
 מחורן איתני כי בן ק' שננס חיה כשנולד
 יצחק שאז נתקיים ואגלה שמך
 עשו בחרן מן הפוסה לומר משבלי
 אברהם בארץ כשקה חרון אף "
ואברכה בגמ' רח"ל **מסורת**
 ב' אברהם
 הוא אברהם ואחרו רבותי זל' שעמד
 בצדקו מתחלתו ועד סופו וזה אברהם
 יושב **מסורת** אחותי את ב'
 אמור לחמק אחותי את
 והכל נתקיים באברהם ושתי

מסורת ובארבע עשרה ב' וחד ב' ב'
 במעריב ובארבע עשרה
 לחזקיהו עלה שנהיב ומה באן עתה
 ביד אברהם אף כולן עתה ביד חזקיהו
דא שלט העולם על אברהם וכן על
 חזקיהו וכן עם דוג ומגוג לכך
 שנים בטקוד ובאעס **מסורת**
 לדמשק ב' והט
 והגלית אתכם בטבול מט לדמשק
 וזהו עד חובת אשר משמא לדמשק
מסורת ואנשי קדוש ג' ואנשי קדש
 וביחזקא ואנשי תמיד
 יבהלו עובדים ליתן האמור שלזה כזה
 ואנשי קדש וכשר וזהו אבר מן החי
 וזהו ואנשי תמיד יבהלו עובדים בארץ

חובדים שהיו מבדילים עובדים שלח
 יבואו לדי עומאה וזהו ובשר בשדה
 כלום מן העצמות וכן מקברי הפגרים
 שבשדה **ואנשי סדום** רעים
 ומה רעש
 מעבדים מלככנס אורחים ואם כן
 היו מעבדין את הארץ **ערידו**
 ב' ואידך גבי יהויכין
 חולק עירי שריו לאברהם זה הגלות
 ואותו גלות היה גלות יהויכין ואברהם
 יצא מאור כשדים והם גלו שם ולבבל
הפליט בעמל זה היה מ"כא
דשדו ב' ביששכר לומר
 שהיה
חמסי ב' חמסי על בבל תאמר

יושבת ציון מקיש ציון לשרה שרה רחמ
 לציון שתהיה עקרה מה שרה הכתסה
 צרה לביתה יכר שרה האומות צרה
 ויושבים באח ושעתה משחקת
אנכי בורחת יב מקול פרט ורובי
 קשת בורחת כל העיר רחמ
 ששרה הכריח הקר וישמעאל לפיכך
 ברחו שרה מפני ישמעאל כי רובד
 קשת זה ישמעאל דכתו ויקי רובד
 קשת ורחמ שישקו נאדות נפוחים
 שנ על עין המים לקראת צמח התיו
 מים **במה אדע** מען במה
 הקד מאור
 באת בש תחת ב שין תחת מ יוד תחת
 ה צלי הרי ד מאות

ויטע אשל אכילה שתייה לוי
כרשית וירא כחוש היוש בגמ
 נמול
והוא יושב פתח האהל בגמ להכנס
 את האומות
שלשה אנשים נצבים עליו בגמ
 רפא מילא וצדק
כאשר דברת בגמ אין מסרבין
 לבדול **קמח** בג פסח
 אמרו רבותי זל בפסח
 נולד יצחק **למזעזע** בגמ בפסח
ואברהם היו יהוד
 בגמ ל שח איכסר לעולם
 בלח ל צדיקים **מסורת** יוסף נח

עיהו מקצה ראויין לו או לחלית או
 ועוד כי נלכדה עירם מקצה כאלו
 כתו כאן אותו פסוק כלומר בעבור
 שעשו זה נלכדה עירם וידעו
 במצח לית פו אין בכל
 פדוס ומצחקים ולעצמם כאלו ואין
 מלעצמם ומצחקים כפדוס
כדרך כל הארץ ב' כדרך יוסף
 בשלח מה להלן תשמע
 אף כאן תשמע מי כאן אמרו שר
 שנתאוו לעריות **ביום הגמול**
 הג' מל' ולכך
 נקמו העולם לעשות מעודה ביום
 הברית שהיא שמיט
יצחק : על אשר נסיונות

שנתנסה אברהם : צ' עלטס שרר
 שהיתה בת תשעים שנה : ה' עלטס
 שנימול ביום שמיט : ק' עלטס
 שאברהם היה בן מאה שנה
ונשובה ה' ונשובה מצרימה
 ונשובה אל ה' באברהם
 ונשתחוה ונשובה אלכס ובזכורו
 זכו ישראל צנו בתשובה של ונשובה
 אל ה' והרביעי נחמטק דרכי
 ונחזירה ונשובה והחמישי השיבנו
 יא אלך ונשובה
פרשת חיי שרה : עפ"ן ר"ע
 עין או בניה
 ת כנגד ארבע מאות שקלים שנתן
 לו אברהם

בכל בנח יזכור הפרשת מעשר
 שזיתן לו מעשר מכל
 והנה עומד על הצמח על העין
 בנח כי הוא בקש להרוג
 אלעזר מתנת בנח למדס
 להטביע באדום
 פרשת תולדות יצחק ורם
 יעקב
 צעיר בנח עשו יעקב לעקב
 לנכח אשתו אשתו ב בנח אש
 וקש רמז שתל יעקב ועשו
 שזוהי בית יעקב אש וזוהי עשו לקש
 עישו בנח טלס ואמל קדמוהו
 כן אין כל בריית יכולה לעמוד
 לפניו ויקרא שמו יעקב יעלס

כל אשר נתן לי עשר מעשרנו לך
 על עמל טבעים נפש שידון
 אבותינו במערים יק עלסד קג
 כככות טקבל מאביו מן ויתן לך
 עד ברוך קג אבותיו חוץ מאורחיק
 אדור הוואה כנגד ק של יעקב וקג
 כנגד אמן ב לפי שנתבדק על ידי
 שתי אחיות ויגדלו הנערים
 בנח זקן מן
 טעם וזאת חת אברהם נח שידון
 כי נח טלס היה יגע בדבר שידון
 בטלמו גברא שידכט ול נאח
 נחשירכן כי נחש מוטא כי תרגו
 שזדטי נח כדך ארכיט
 ויאכל וישת ויקס וילך בנח הכי

אז בת פריטס עמו **מי איפוא**
בניו בהנ"ס

פרשת ויצא למה הפרט
הזאת קתומה

לפי שיצא בצנעה חפט עשו

ויצא ב' ויצא מן בה ציון כל הדרה
יובלן אחריו רבולטין זל

יצא צדיק מן העיר פנה זיוה פנה
הדרה **ופרעת ימה** בנח

נקרע היס

והשיבותיך בנח למוות המשיח
סלם בנח קי"ט

כי אז ראה שעתיד השם לתת

תורה בקיני לא ויצא יעקב

מבאר שבע בנח לארבע עשר

שנה ולפי שהיה אמון בבית עבר
רמו יצאנו ולכך הפרטת קתומה

יעקב מבאר שבע קופי תיבור
הוא עבר **ויפגע** בחקוס

וילן עס בנח תפלת

הערב **והנה** חלמס בנח או
הכהטס **ויקץ** יעקב

משנתו יאמר קופי תיבו

צבד יובלן אחריו רבולטין זל אין
תפלת אדם נשמעת אה בצבור

בגד שט בטס לזלטה ז בטס
נולדו ללאה עס דינה הכל

תשעה כמטן בגד **ושכב** עקד

בנח חף הוא יקבר עקד

יששכר בנח רחל וסרה קימטס

ללה וינצא מאהל תיח היה לו י
 לפתוח ויצא מאהל שתי רה
 אמקות ויבא באהל רחל כי לפוס פשעיה
 דקרא כך הם סדורים אהל יעקב
 שהיה אהל רחל ואחר כך אהל לאה
 בלה זלפה וילך דרך היו עשויין
 אהל יעקב היה בין אהל רחל ללה
 ואהל יעקב היו לו ג' פתחים אחד לאהל
 לאה ואחד לאהל רחל ואחד לרשות
 הרבים ולאהל לאה ג' פתחים אחד
 לאהל יעקב ואחד לאהל בלה ואחד
 לרשות הרבים ואהל בלה פתוח
 לאהל זלפה ולא ללה וזלפה לא היה
 אהל פתוח לרשות הרבים ולפיכך לא
 היו אהלי השפחות לרה כדי שיכנס יע

יעקב כלת רשות הגבירות ובתחלה
 נכנס לכן באהל יעקב דרך רשות הרבים
 ונכנס באהל לאה דרך פתח שביניהם
 ומשם לשל בלה וזלפה ולא היה יכול
 לצאת מאהל השפחות לרשות הרבים
 והוצרך לחזור לאהל לאה ויצא ממנו
 דרך רשות הרבים ונכנס בשל רחל
 ומשם יצא שהיה פתוח לרשות הרבים
 כמו שפיראה בזאת הצורה

פרשת וישלח ועם לבן ברת

תליך מצות

עד עתה רמז לו ג' גלות ועד כל

ה' דמזרים ה' אלפים

עד משיח ויהי לו שור וחמור

במחשבות יסעוד

במקלו בגי' עקב והי'נו דחורב

יחיד ברכתני בגי'

הודק לי ברכות

אבוא אל אלני שעירה אפי' תיבו

אלוק דסתו חטא אנכי שולח

לכס את אית הנכח

שלם מוסיקן שיער לוייה מיל

והי'נו לויית תלמיד לרב

ותיצא דינה ב' יתעל מן החקוס

דרות לוח' שלם יצאתה ופלא

וכרשה מביתה למרחוק דק מן החקוס

שקיתה שמוק ושם חספה שכם

הרבו עלי' מלך מקד' בגי' תרי"ג

ויברך או'ו'ו' בגי' ברכת

אכל מיכאן שבירך

ברשת אב' לים גי' וקהל גוים

יהי' מלך בגי' ידעם ויהי'

פרשת וישב אומ' אקב אב' לים

מכל אחיו בגי'

שעלה לו סוד בלבד ולא לקם ולמד

עשה כן לפי שעתיד לצאת חמונו שג

שבאים "נסעו מזרח" זה בגמ' יב
 אינס יוצי' לתיוור
 גור יב שבאים "תעך" בעדק
 רחוק לו ג' גלות ת' דאצריס
 ע' דבכל ה' דאדוס שכלת לה אפיס
 איש בגמ' דכא "ואני אנה אה
 כא בגמ' לעולם דכא
 והבור דה' אין בו מים בגמ' אכל
 נחשים ועקרבס תין
 פוטיפר פוטיפרע בגמ' חכס
 עגלס לעג
 פרשת ויהי מקץ שנים ימים
 בגמ' קז
 עשר שנים והוא כדברי האגדה על

שם נעל בגמ' שווק
 שנים נוסרי' שחא נר הדליק
 ימין וזמנה ויחלף
 שחלעו בגמ' בחדר בתערי
 היסדן חזרו רבותי אל בראש השנה
 יגא יוסף חבית הסוקר
 צפנת פענח בגמ' חגלה חסתי
 דא צפנת פענח
 נוסריקן צדיק פויפא נגד האור
 פויפא ענה נפשו חס
 אותך בגמ' כגד ודברי שנאמר
 בחסד רוח חכמה ובינה
 דעת עצת וגבורה פוטיפרע
 כהן אין הוא ער השבח

לקמצינ' בגמ' זה אוצר וקד'הו
 חסן פרש' מיין
 שקטן מקטרב' בשעת הסכנה ופי' ה'
 יקרה חסיד שקטן בגמ' מקטרב'
 מסמון בגמ' יסאק' וטבר
 טבר והן כ'
 אה' יאכלו בגמ' בשטי' היה יאכלו
 האנשים בצתרים בגמ' כן ביום השבת
 פרשת ויגש אלון בגמ' לתלם
 עס יוסף
 ויגש אליו בגמ' זה בקרבן ויגש אליו
 בגמ' נכנס לבייסו אליו יהודה
 ויחמד ב' ראשי תיבות אי"ב רמז כאן
 כמן דאח' דבימי יוסף היה איוב

כי למחיד' שלח' אקים לה' חיה
 היינו שבעים נפש טנ'
 ויכלכל יוסף ויפול על צוואתו
 בגמ' על ב' מקדשים
 והנה עתכס דואות בגמ' זה הוא
 אז היינו עסוקין בעגל
 ערופת' על צוואתו הן ירה
 בשלוח' אליהם
 אל הדביר בגמ' בדבר
 הלכה ויאמר החייתנו בגמ'
 חיים עולם הזה וחיים
 עולם הבא חמשה אנשים
 בגמ' חלשים שבהם
 פרשת ויחי בגמ' לך וכן היו חיי

יעקב האוביס י"ז שנה מעולה יוסף
 עד שנמכר ויז שהיה בחללים
אל נא תקלטי בגי' צער מחילות
אשר נתן בגי' בסחוק
 וקידושין **בזה** בגי' יב
 שבאים וגם הראה לו **גא ואח**
 לו אם לא תברך אתן לה גא כי הם
 יב שיעין **ויאמר** ליוסף אחר רבן
 רבותינו זל זה אפרים ואח
 הלא משה כי אפרים הוא ויאמר
 באותיותיו רק שתחלק וי
 נפלא באת בש **אפרים ומנשה**
 בגי' בראובן
 ושמואל **כחל** ראשית אט בגי'

שלמה דאק יעקב קרי **מכרותיהם**
 בגי' קרח ושלמה
כי באפם הקל אט בגי' יח שפס
 בן חמור
גור אריה יהודה בגי' דוד
 ושלמה בגי' יהודה
 בגי' ל כנגד שלשים מעלו שבחלות
 כמו שאמרן רבות זל והחלכות כל
 מעלות **וכלבא** וי קימו בגי'
 זקו אטל מדורך
גור אריה יהודה דאטי יבין עולם
 בגי' דוד **אילה** שלמה
 תהיה אחרי שפס בגי'
 ותשר דבורה וברך בן אבי טועם ביוס

אֵלֶּה שְׁלוֹחַ הַנּוֹתָן רֹאשֵׁי הַיְּבוֹת
 אֵשֶׁה וְהִיא דְּבוּרָה "
 נִפְתָּלוֹ אֵלֶּה בְּנֵי הַתּוֹרָה "
 יוֹסֵף בְּמִלֵּי בְּמִטְרִיא
 הַבְּכוֹרָה אִוֹ בּוֹרֵךְ "
 וְלַעֲרֹב יִמְלֹךְ שֶׁלֹּל בְּנֵי הָאֵסֶר
 הַמַּלְכָּה שֶׁלֹּל בְּמִטְרִיא
 זֶהוּ בְּיָמֵי מַרְדֳּכַי "
 פְּרִשְׁתָּ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת מִן וְאֵלֶּה
 שְׁמוֹת
 עַד אֲוֹתֵם רָדוֹ אֲוֹתֵי כְּנָגֵד רָדוֹ
 טִיבִים פָּדָן וְיִשְׂרָאֵל בְּנֵי שֶׁטֶךְ
 כֹּרֶם אֶחָד חֶסֶר בֹּב בְּמֵאֵל
 וְלִי הַכּוֹתֵב נִרְאָה דְּכָרוֹ וְיִשְׂרָאֵל וְיִלֵּךְ

וְיִרְבוּ וְיַעֲצֻמוּ בְּנֵי יִלְדוֹת שֶׁטֶךְ
 בְּכִרָם אֶחָד " וְתִמְלֹא הָאָרֶץ
 אֲוֹתֵם ב " וְתִמְלֹא הָאָרֶץ
 חֲמֵס מִלְחָה שֶׁהִיוּ נִבְלָעִים בְּקִדְקָע
 כְּדָמָה בְּסוּסָה שֶׁהִיוּ חוֹרְשִׁים עַל
 גִּבְהֵם " וְהִכָּה כְּמוֹ בְּדוֹר הַחֲבוּלִי "
 שֶׁהִיוּ מִכְּקִידִין מְאוּנֵס זֶה לָמָּה וְהִיוּ
 יוֹשִׁימִין עִמּוֹ אֶפְרַסְמוֹן וְהַנֶּפֶקֶד הִיא
 מִטַּח הַמִּמּוֹן תַּחַת הַקִּדְקָע עַם אֲוֹצְרוֹ
 וְלֵאמֹר זֶמֶן הוֹלֵךְ הַמִּכְּקִיד בְּבִיתוֹ שֶׁל
 נֶפֶקֶד וְהָרִיחַ רִיחַ אֶפְרַסְמוֹן וְלִקְרָח
 מְאוּנֵס וְהָיוּ חֲבִירָיו "
 הָעֵבְרִיּוֹת כִּי מִיֵּית הִנֵּה בְּנֵי
 שְׁנַמְשָׁלוֹ לַחֲיוֹת "

נַעַר בָּנָה בָּנָה וְאֶתְרֵן הַכֶּתֶן יִכִּי
 רִאשִׁית שְׂחִית אֶתְרֵן בּוֹכָה
 כְּשֶׁנִּחְצַח מִטָּה "צַפְרָה" בְּגִ' לְמִטָּה
 וְיִמְלֵת מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 בָּנָה כִּי לָקַח בְּצִרְעֵת
 הִבָּה נִתְחַכְמָה לוֹ אִלּוּ פִרְעֹה שָׁעַם
 עֶשֶׂר אֲחִים כְּמִטֵּין הַקְּבֵד
 וְעֵתָה הָיוּ עֹשֶׂי רַב הִבָּה נִתְחַכְמָה לוֹ
 וְיִרְאָה וְהֵנָּה הִסְנֶה בּוֹעֵר בָּאֵשׁ וְהִסְנֶה
 אֵיטֵנִן מִכֹּכֶל הַסֵּנֶה קֶבֶט
 כְּנֶגֶד חַיִּי מִשֶּׁה רִבִּינוּ כְּלוּמֹה אֶלֶף ז'
 שֶׁאֶחָד קֶבֶט שֶׁהָ הֵלֶךְ מִשֶּׁה רִבִּי לִבִּית
 עֹלָמוֹ צְדָקוֹתָיו עֲמוּדוֹת שֶׁן זִכְרוֹ
 תּוֹרַת מִשֶּׁה עֲבָדִי "מַעַל דִּגְלִי"

כבד

לכך

לִכְךָ הוֹצֵרְךָ מֵעַל דִּגְלִי כִּי יֵשׁ נֶעֱלַ
 שְׂחִית בִּידֵים שְׂקוֹרִין גְּיוֹנָמוֹ כְּלוֹ
 וְיִשְׁלַף נֶעֱלַ דְּבַעַת "אֵת" מִכְּאֻזְבִּין
 בָּנָה זֶה כֹּאֵב הַעֲגֵל וְהַמְדָּגִישׁ
 אֲהִיָּה חֲתָמוֹ שֶׁל הַקְּבֵד חֲתוּם הָיָה
 בְּתַחֲלַת אֲוֵרוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה
 אֲבֹת אֲבִרְהָם יִצְחָק יַעֲקֹב עֲוֹלוֹת
 כֹּא אֲהִיָּה עֹלָה כֹא "נָא בִידִי
 תִּשְׁלַח בָּנָה הָיָה
 מִנְּחֵם בֶּן עֲמִיאֵל מֶלֶךְ הַמִּשִּׁיחִי
 וְיִקְדֹּו וְיִשְׁתַּחֲוֶה בָּנָה מִיכָן שְׁמוֹדִין
 עַל כְּטוֹרַת טוֹבָה יֵלֶךְ אֲהִיָּה
 יִשְׂרָאֵל בָּנָה תִּדְּבֹר "כִּי מִתָּן בָּנָה
 יִרְדּוּ מִנְּכִסְיָהן"

פרשת וארא והוצאתי והעלתי
 וגאלי ולקחתי
 בגמ' זה עני' בשרא לא יפחתו לו
 מארבע כוסות **בן** הכנענית בגמ'
 דינה בת יעקב קהת עמרם
 משה ראשי תיבות בגמ' כלל כי הם
 היו שם מתחלת ועד סוף
ויחלא שבעת ימים אחרי קבות
 י"א את האור בגמ' זהו
 כל מטה ומטה היתה משמשת שבעת
 ימים **פרעה** במקר הנה יוצא
 בגמ' הוא יוצא עושה
 צרכיו **ונירם** גבי נ"ך ב' בתורה חד
 גבי מי מריבה וחד הכ"ו

גבי דם לומר דהתם נמי יצא דם ברו
 בהכחא
פרשת בא עוד יגע אביא על
 מרעה ועל מצרים
 בגמ' הנה זה מכת בכורות
החדש הזה לכם בלכס יס אבותיו
 מלך כלומר החדש הזה
 מלך שהוא ראש השנה למלכים
מתעבכם חגורים בגמ' זה לומר
 יוצא דרכים יתן מלך
 חגורים **ליל** שמורים בגמ'
 להפריע מפחדים
 ליל שמורים שמורים לכל בעי שרא
 לדמותם הרי אפים ושנא מאור

ס' פתוחה שש מאות ש' ורש' חמש ח'
 מאות ה' אף ומאה כלול ה' אף
 ומאה וממשים מנין שמריש וכו'
 חסרה משמריש וכן השט וזהו שאמ'
 דטא אפיס ושלש מאות ועצק קדש
 והמון הזה פתס וחמס' כל בן
 נכר לא יאכל בו בעמ'
 אחד חגי ואחד המשוחד באו כל
 ישראל מן המאות מילין בשעה אחת
 למצריים שנאמר ואשח אתכם על כנפי
 נשרים וגו' בעמ' במאות
 קדש' לי כל בכור בעמ' וזהו לקבל
 כשכירך ולא יאכל
 בעמ' ולא בהטח כד' חזקיה'

תורת' בכרך בעמ' זה הוא קריה
 שמע' כמועדו בעמ'
 בחול ולא בלילה כחמ' דאמ'
 לילה ושבת לאו זמן תפילין לא
 כארץ חבוש עלך בעמ' או תפילין
 והיה לך לאות על ירך בעמ' על
 יד כשחא כנגד לבו
 תפילין בעמ' לדגש וליל'
 ולטטפת בין עיניך
 לא ארבעה בתים כי
 לוי' חן הן בגימ' תפילין תלתלים
 שמורות כעורב בעמ' כטעוה
 שמורות הלכה למטה חסית'
 פרישת בשלח בעמ' בעל

כרחו את העם בגמ' גם ערב רב
 את העם בגמ' איקטורין שלח
 עמקם לל' שלוחים
 עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה
 בגמ' זה ליל שבת יחידה
 ויגד למלך מצרים בגמ' הן ה'
 האיקטורין הגדול לו כי
 ברח כ"י ברח בגמ' עמלק
 אהים בגמ' זה
 דיין ובמילוי באת בש
 השם הנכבד ועוד בגמ' הן יחידה
 יעבר בגמ' זה ילד ויורהו
 יל' עץ בגמ' זה
 הוא עץ תורה וימתקו המים

שם שם ראשי היכן בגמ' תורה
 וד' יגד בגמ' אלו הן הגדולות
 כל המהלך אשר שמתי
 גמ' של דלף עדש באהב
 עולה למטן אשר סוף בגמ' ז'
 הסנה ולאחר שעתה
 תורה הוסיפו לו ילד על שם עשרת
 הדברות ומטף אשר בגמ' ז'
 המהלך סמפריין
 עם ישראל בדבריהם בגמ' רבו ה'
 דיהן מן המצות קרי ביה
 ברך ידים ויגד ילדו אמונה
 עד בא השמש אומ' בשוחר
 טוב בזכות ג' אבות נענה באברהם

כתוב בן חמונה וקאמין ב"י/ כי צרח
 כהן עד בא שני ויצחק בא וכל בישק
 כי בא השמש

פרשת וישמע יתרו כהן
 מדין

חתן ב"י הנה קריעת ים סוף ומלחמ'
 עמלק לכך סמך פרשת עמלק לבא
 אחר טעמיה ב"י הנה נפארה
 בג' "ויהי יתרו על בג'
 העלה בשרו חידוין יתרו

בג' כומר לע"י נגד ההר בג'
 זה מורח "וידבר אהרן
 את כל הדברים האלה לאמר
 בג' כל מה שהיה שבכתב ושבעל

פה "אנכי כואמין/ הנה נאמרת
 כתבית "הכית "תמונה בג'
 פרצוף אדם מתחת בג'
 זה שלשול קטן "ואשר בארץ
 בג' או הקריש והגבעות

וישא את שמו לשוא בג' זה טענת
 שקר לא תשא יט בו י"י תיבן
 שכל הנשבע על שקר עובר על י"י ה
 פעמי' לחיות טבתו בתורה וי"י פעמי'
 תורת משה התובים בכל הקריאה
 בדברות הראשונות כהן על שלשים
 ובאחרונות כהן ועל שלשים כי ומיט
 פורענות הן "את יום השבת לקדשו
 ל" כל ל" חלואות נמדין ומחשן

לכך כמו איהל במלך וראתו על
כסם בגיח זה היא בוסת
הפסס במעלות בגיח וירד ח
ככש

פרשת ואלה המשפטים

אשר תשים לפניהם טוהר קון
והקדו אתם לחקור העדים הדין
אצור שיעשה פשרה אדם יעשה
משפט אם שניהם רוצים לשמוע
שניהם יחד ודברים לא פט' מדיב
יחדר המכסה ומוטו כי תקנז
עבד עבדי בגיח זהו
מכורו בל על גביו שש שטס

יעבוד כגמ אכח בלן חייט סכר
ולא בללך במלצע בגיח למחור
כנגד למחור שערין במצרים ולכך
אומ' במדרש אין שואעה כלי בג
שרא עבדים וגלית בל מחות טנה
ירצע בל טהור במלצע וכו'
יידר דמן לעשרה רדוגי אלבות
ומקלל אביו בגיח זהו בסקילה
ישלחו תחת שינו בג
בעשאים וארבעה ראשי
איברים בגלויקה וכו' יכה כל
תיבן יש עש הפסו השט
לו כנגד כל איברים ראשי טקעבד
יזא בקן לחיות וזותן שט פסוק

מהחילין בן ומהייתן בן כנגד כל
 ראשי חכמים למאן לאמ' שאינו יוצא
 בפירוש ובלשון זכר יצא שורחיש
 כפרשק יש ה' נבחו כנגד
 ה' תולדות וקח עמנו לא יאכל ארץ
 בשונו אחרו רבותי זל שאסור בהטא
 וכן בגמ' לא יאכל לא אהנה והחיד
 יהיה לו בגמ' גם הבעלים משפלים
 בנבלת שלשים של עבד רמז בתור
 של עבד עבדים יהיה יהיה בגמ'
 ל' מיטב שדכו ומיטב כדמו
 שלם בגמ' זה בשדכו וכדמו
 שלמך לא זה בשדכו וכדמו של
 מוסיף ושלח את בשדך ובער

כגמ' מקר האן לעבדן ולבנו לשלח
 עמור ושלח אב את בג' דגל השור
 והחמור כבזוקר בג' ל' זמיר
 בשם קרר משק ואומ' ז'
 רבינו יהודה חסיד כי כאוקר חסר
 וין ופירושו סמו כהובות הבתולות
 ונקרב בעל הבית בגמ' זהו ז'
 לשבועת ימים
 לא השימוץ עליו נשך בג' אחד
 הלוק ואחד המלוק ואחד העד
 ואחד הערב ואחד הקוסר עובדים
 בלחו יטוב בג' להביא עמו /
 המצע יראה כל זכור
 אל בגמ' לא נשים ולא

עומאוס ולא יראו פס בגמ' להכין
 אז עולת ראיה **מלאך** לכפר
 לעזרך בדרך בגמארי
 במשטרון המלאך שר הפנים
 מאשרון בג' שדי **ובכל** אשר
 אמרת בג' שביחית הכלים
 דבר יי' נעשה ונשמע בג' שבכתב
 ושבועל פה
פרישת תרומה אל בני ישראל
 ויקחו לי תרומה
 בגמ' בני ישראל תורמין ולא הגוים
פעמויותיו בגמ' תרי"ג מבין
 שט' הכרובים
 בגמ' אברהם יצחק ויעקב
תיעשה כי דמו לי מנרות שעש

שלמה **משכן** מ' שכן לכך נקרא
 משכן אינני לשון משכן
 שכן משכנו ישרא בקהל כשגזלן
 זה לזה **מזבח** נוסרי מחילה זכות
 ברכה חיים עיני שאים
 נוסריקו שלום טובה שועה מחילה
פרישת תצוה חסן המשפט
 בגמ' שם בן
 שבעים ושתים אורים ותומים זה
 אור ישראל **זה כתב** החכם למטה
 תבון אל בענין המצוי
 בהגדות במסכת יומא בשוף פרק
 בא לו כהן גדול בענין אורים ותומים
 יהוא עטן עמוק מאד ונאה בפרוט
 לענין אחר לא כיון דעברו מתוך

דברי האכס א"ע ואף אם שני הפרושי
 קרובים בענין יראה המעיין ויבין
 ועשיית חסדן משפט מעשה חשב
 כמעשה אכסד ח
 תעשו ואח' רבוע יהיה כפול זרית
 ארכו וזרת רחבו ואח' ומלאת בו
 מלואות אבן ארבעה עורים אבן י
 עוד אדם כמדה וברקת העור האחד
 וכן נראה כי לא ארבעה עורים לא
 היו זה על זה ולכן אמר האחד ולא
 אח' הראשון אבל הם העור משלש
 אבנים היה בכל רוח מארבע רוחות
 פני החשן והיו כולן טובעות זו בזו י
 מרוחקות מעט זו על השווי בדרך
 שאם תשים טקידה באמצע החשן י

ותקין

ותקין עגולה סביבה ותחלק העגולה
 לשנים עשר חלקים שוים שאם כל
 אבן ואבן מה שכתב החלק האחד
 ואח' והאכס תהיינה על שמוות בני
 ישראל שתיים נשרה על שמוות ח
 פתחו חותם איש על שמו תהיינה
 לשנים עשר שבט ואח' ושא אהרן
 את שמוות בני ישראל על לבו בבואו י
 אל הקדש זכרון לפני יי' תמיד
 והנה אמר יוסף בחלומן והנה השמש
 והירח ואחד עשר כוכבים משתחוין
 לי כוכבים ומזלות שמוות נרדפים י
 ואמר רבותי זל שטרת יעקב ח
 חקוקה בכסף הכבוד היא גלגל
 המזלות ואח' באבן האכסד ופתחת

וכסף
הכבוד

על קטש שמוות בני ישראל שטה משמות
 על האבן האחת ומספר אותיות כל
 שמות מ"ט כ"ה בשטה ראשונה שהן
 ראובן שמעון לוי ויהודה דן ונפתלי
 זבולון בשטה אחרונה שהן גד ואשר
 יששכר וזבולן יוסף ובנימין עדות
 ביהוסף שמו רב שמן בר יצחק אמר
 כתולדותם בעינן בכל התורה כולה
 בנימין חסד והוא מלא ואביו קרא לו
 בנימין והיו כ"ה וז"ל ואולם אם נחפר
 ונשמעין כמו עפרן יעל מספר
 האותיות מ"ח וכן מספר אותיות שנים
 עשר מילות ת"ח לא פחות ולא יתר
 ומספר אותיות שמות אבני שמן לפי
 הרביעי י"ב ומספר כל אחד מהשאר

י"א ואם נספיק וי"ו באודם שמו האור
 האחד ובסופר או ביהוסף שמו האור
 השני בלי שם שמות האור השלישי
 יהיו גם כן מ"ח והנה לא פיר אם היו
 האבנים שנים בגודל שתהיה האבן
 שכתו בה גד או דן ותיק כל אבן
 ואבן נלקת ל' חלקים שנים והיה
 בקצה החלקים שתי אותיות וקצת
 החלקים היו נשארם חלקים ופסוים
 או היה רחב כל אבן ואבן לפי מספר
 האותיות שם הכתו בה ויהיו ר'
 החלקים שנים או היו האבנים שוות
 ולא היו החלקים שנים ונלקת כל
 אבן ואבן לפי מספר אותיות שמו לפי
 מה שאמרנו רבותי ז"ל על אמרן השוא

אומ' המדוך אחרי הדוד הזה האשיגו
 והנשא אומ' רדוף ועלה והצלח ושלח
 על אמרו הצלח והא לא כתו' צל' . ו
 והשיבו אברהם יצחק ויעקב היה כתו'
 בהם . ושלחו עוד והא לא כתוב ע'
 אם יצטרפו אליה . והשיבו שבעי ח'
 ישורון היה כתו' בהם ולא הוצרך
 לשלוח עליהם ושלח כי בתשובה המאוונ'
 הקל השאלה אליהם הנה יצא לנו כי
 מספר האותיות כלם עס היות בעמין
 הלא כמו שאמרו רבותי ז"ל כתב שם
 המפורש היה נתון בתוך כפלי החשן
 והבן אמרם כתב שם המפורש ולא
 אמרו שם המפורש דבר ידוע בו מה
 יקרה בעולם ומה יעשה בעולם ה'

התחתון באמצעות . וחולש באותיות
 חשן בהסוף האותיות קצת רחוק על
 דרך דמיון לענין " וגם הוא כאשר
 תחבר מספר האות
 האחת עס מספר השתיים ועס מספר
 השלט ועס מספר הארבע על מספר
 יעלה שבעים ושתיים . וכן מספר
 עשרה אותיות יוד הא' ואו הא' עולה
 שבעים ושתיים לשנים עשר חלקים
 יצא שש אותיות לכל אבן ואבן והיתה
 האבן נחלקת לשלושה חלקים לחצי
 והחצי לשלושים שהיא חלוקה קרובה
 וקלה להעשות והנה לאחת היות שם
 אחד משמות בני ישראל באבן אחד
 ושם השנית בשנית וכן כולם נאמרו

איש על שמו אות בחלק אחד מחלקי
 האבן שהיו שטה ואלס לא מצארכי
 בדברי רבותי זל שאמרו איך היו
 נחלקות באבנים אותיות שמו האבות
 ואותיות שבטי ישראל שהן עשרים
 ושתים אבל הרב כת כי אברהם
 יצחק ויעקב היה כתן על ראובן ז'
 אודם ושבטי ישראל למטה מבטמן
 באבן יספה ואם אמר למעלה ולמטה
 קודם ואם צריך שיהיה אודם זר
 ייספה ארוכות כדי שישתוו בהם
 שלשים ושתים חלקים משבעים
 ושתים ולא היו המורים שנים או ז'
 תשתנה כתיבתם ואם אמר למעלה
 ולמטה ממש לא היה תיקונם נאדר

ויספה ואיט יודע מאין הוציאו והל'
 והנראה לי כי הוץ מצא אברהם ח
 יצחק ויעקב כתוב למטה משמות
 השבטים ושבטי ישראל שורק למטה
 משמות השבטים וכל כי אותיות
 אברהם יצחק ויעקב היו כתובים
 מפזרים בחלקים המיוחדים לבי
 שמות השבטים למעלתם וקדימתם
 ואותיות שבטי ישראל אחר שמות
 השבטים מפזרים גם כן בחלקים
 הנותרים וזהו כי אברהם קודם
 ראובן ובאברהם קודם שמעון
 כפאדק ור"ס ואברהם בכרד
 קודם לוי ויול יצחק קודם יהודה
 כמספר וצחק מיעקב ויול מיעקב

קודם דין בפסיד וע' מעקב קודם
 ב' הלום וקב' מעקב קודם ג' וש"ב
 מעבטי אחר ג' בלשם ולמלצר
 תמיד ג' יגדנו כי הקיטוקו מכל צד
 וע' מעבטי ויול' מיטורון אחר אשר
 בעזבו ויול' מיטורון אחר ישכר
 באחלה ויול' מיטורון אחר זבול
 בהרשיט ויול' מיטורון אחר בעמן
 ביטפס ויול' ביום כיצד נעשית
 כלומר היו ראויים האותיות שיצאו להם
 בעת שאלתם ולתקם היו שופאים
 ויצאות ובלאות ועולות אחד בעטן
 והוא כעטין אשר עלה עליו הגורל
 ור' שמעון בן לקיש אמ' מצטרפות
 ור"ל כי כעמי שקאחד משיבו לאוב

והאחד

והאחד משיבו לרע ופעמים קרוב
 לאוב ופעמים להסד ושקלס הכל
 ומצטרפים האוב עם הטוב וכל
 איש לאינו ולפי רב העדות וחזקתו
 היו בוטס ופעמים שלא היו משיבים
 כי לא יורו על השאלה כלל כאמרו
 ואחרים קר מעלה ולא נענו גם ביד
 הנביאים מו' היה האוב והרע בן
 על השווי אין בן בדי להכריע לרע
 או לאוב ואולי היה דעת ר' יוחנן כי
 כולן יורו לאוב או כולן יורו לרע ואין
 ראוי שאלו שתייה דעת ר' שמעון בן
 לקיש שיהיו האותיות נעקרו ממקומן
 ויחלפות פדון שהיו פתוחי חותם
 והנה אמ' רבינו שלמה ז"ל ומש"ב

האכיל קיח חבורה צמורה תיאר
למעלה דוגמת סיגור הנשים ואמר
גם כן את האנשים ואת התומים
הוא כתב שם המפורש שהיה נותן
בהם ככל החשן שעל ידו מאמר
דבריו ואלו האנשים כמעט שני
שעל חלפם שיכנס בהם והתומים
כמעט והנה האנשים בבאנה לן
כענין תומים ושנים וזו קיח צורתו

והנה האנשים
והנה האנשים
והנה האנשים
והנה האנשים
והנה האנשים
והנה האנשים
והנה האנשים
והנה האנשים
והנה האנשים
והנה האנשים

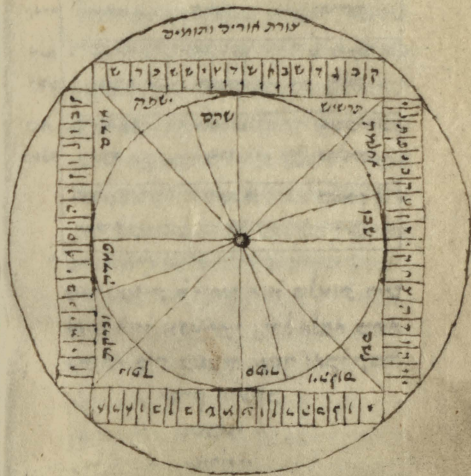
האמר	א רמון	ב שמואל	האמר
האמר	אמר	אמר	אמר
האמר	אמר	אמר	אמר
האמר	אמר	אמר	אמר
האמר	אמר	אמר	אמר
האמר	אמר	אמר	אמר
האמר	אמר	אמר	אמר
האמר	אמר	אמר	אמר
האמר	אמר	אמר	אמר
האמר	אמר	אמר	אמר

כיד נעשית לי ונתן חזק בוללות ריש
לקיח חזק וצמורה וכל אלה ביתא
כתובא ביה בטעם עשר ואברהם
יצחק ויעקב

ושבתי

ישורון

חזית חזק שלום

פרשת כי תשא מן עשרים שנה

ומעלה בג' חק

שנים לעונשים וקצמן כסס בג' ירושלם קדש

יהיה לבס בג' למלכות בית דוד

צטף ושחלת וחלבנה סוים ולכונה בג' חטקל כל אחד ידיו שבע

מנה סמים דקה מן הדקה שבת וינכס בג' חיל

שבגהנס השבועי שבת

וינכס בג' כוון שחור

שבת וי' אברה נכס אתו בחרט

בג' חכורט על ס

החפורט שורקו באש ויצא העגל

הזה כי זה אשר האיש אש

העלנו מאצרים לא ידענו מה היקף
 לו בג' שהראה לקד' השטן מנחם ו'
 של משה רבי **קול** עזות מנחם שומע
 בגמ' שהרג חור ועבדו עץ
 הלוחות ויטבר אותם תחת הקר בג'
 זה בשבעה עשר בתמוז שיתברר
 הלוחות לוחות האבן בג' מאפירגון
 כי פירוע הוא כי פדעה אהרן בג'
 שהיו מצרעים **הנה מקום**
 אתי אמר הקב"ה למטה שמי
 הוא חתום והוא מקום כבודי
 והחשבון אחד כי יהיה מקום הולך
 חשבון אחד כיצד פעמים הוי
 מאה ה פעמי ה הרי כך ופעמים
 ו הרי לו ה פעמים ה הרי כך

הארכה אותיות בחשבון קפ"ו מקום
 כלו בחשבון קפ"ו **ויאמר** אש אעזר
 כל טובי נל סוף וקרארפי
 בשם יי' לפסוק בג' הנה זה טהר
 היה מתעצף כשלים צבור **וראית**
 את אחורי בג' ואו קטר
 שנתפילין הראה למטה או בגמטרי
 בדמות יעקב שחקוקה בכסא
 הכבוד **לא** תטא נל בג' לא
 שור ושה **חמץ** דם זכאי בג'
 לא תזבח בטחית דרסה
 חלצה הגרמה ועיקור יי' חמץ בג'
 פגמ' מלך מיכלן שהשומן בסכין ה
 פגומה עובר בלאו כי על פי הדרכה
 האלה בג' תלמוד ולא שיחת חולטין

ברית בגמ' תלמידי חכמים וזק
 טבתו וכתוב יוסר דברי אמת
 דברי חכמים וכן ברית על פי הד
 הדברים בג' הן משנה
פרשת ויקהל ויבאנו האנשים
 על הנשים כל
 נדיב לב הביאו בג' האיש ואשר
 אהב לאחד אל יעשו עוד לתרומות
 הקדש בג' אל יוציא משדך
 מרעות הרבים לרשות היחיד
פרשתפקודי ותכל כל עבודת
 המשכן בגמ'
 עשרים וחמש בכסלו על שם שבן
 נמר מלאכת המשכן והא דהאיתנו
 עד חדש טמן על פי הדבר עשו מ

מפת כבוד הדת
פרשת ויקרא מן השוק בגמ'
 לא נפאק לא
 הצהוב ונפ' כי בג' אין הצבור
 מביאין מילין שאין הצבור
 מביא מנחה גדלה ונפ' בג' בכהן
 משיח נפ' נוצר נקיות פרישות
 שלמות קרבן בגמ' למד ה
 היחיד יביא היין בג' לוגן
 חלמד שהיחיד שגדב יין לא יביא
 פחות מל לוגן קרבן מנחה בג'
 גזרי עצים מלמד שהיחיד
 מגדב עצים מאלה תגור בגמ'
 לא בשפת או רעפים או
 חסד מחבת בג' הנה אין לה

עם המלה פתח
 אחר וצורה אחר
 חטא אגור לבעל
 הצריך

נ א

כמו ולא צפה והקטירם הכהן
 המזבח לחם בגימ
 לא יערב חלבים בחלבים וסמך
 ידו על ראש הפר בג' לרבות
 פר כסוריו לשמיכה לפני ידו ולקח
 בג' כצטון הדם בכל מיכן
 לקבלה בצטון בדם והיה מן הדם
 בג' זהו לא היה משיף שסך
 בג' ביסוד מערכי בשוטה בגימ
 אם בולק ולא מקצתה קרבנו
 שנירת בג' זהו נקבה
 בת שנתה בגבלת שרץ טמא ור
 ונעלם בג' מכשערו בדמיו
 צירוסו ועירובו
 פרישת צו לאמר צו את אהרן

בגימ

בגימ צו צו מיד ודורות וזירון
 ולבש הכהן מדו בד בגימטלבוץ
 ולבש בגדיס אחרי בגי
 לפחותים מהם אחדים ור
 והוציא בגי הקהנס בעלי מומים
 ואם בכלי נחשת בגי מתכות
 כל זכר בקהנס בגי זהו
 בעלי מומים בכהנס הקהנס
 הקהנס בגי לא הצבור ואונס
 מבני אהרן לא הקיה בגי זהו
 מודה בכל העבודה רר
 האסורה לאהרן וזאת תורת
 המטה בגי המטה אינדה
 מהגת אל בבית המקדש
 תופיעי מנחת פתים בגי כופל

אחד לשמש ושמש לדבשה ומבדיל
 ואשר זה מזה בן מלך בערה
 ברישת שמיני ויהי
 ביום
 השמיני קרא זהו שמיני למען עליון
 השמיני קרא משה בן היה ראש
 טמן ויקרבו כל בן זהו בשמחה
 אהרן קרב אל המזבח בן
 מראה העגל רבון
 לבי דמ' במדרש שהיה דמות העגל
 נראה לפניו והיה אהרן חוזר לחוריו
 לכך אמ' לו קרב וישא אהרן את
 ידיו בן זכה במתנת
 כהונה את ידיו לרבות ידיו שלמה
 ותצא חש מלכת יד בן זה

יצא מקדש הקדשים ותאכל
 בן בטט החושין אותם בן
 זה הנפש בקרובי בן בבט אהרן
 יין בלשון ארמי חמר והוא בן
 חמ' כנגד אדמ' אכרין של אדם
 שהיין נכנס בכל אבר ואבר והבון
 מתחל והדעת יתעלמלת כשהיין נכנס
 בהן והדעה יוצאה אתה ובטך
 בן יצא החללס ובעל
 מומים ואם אעזר ואיתמה בטן
 היותה בן דאויס להטמא אל
 שריחם עלהם ותקראנה מור
 ואכלתי חמאת היום בן חונן
 חסוד ביום ובלילה מותר ולדורו חסוד
 ביום ובלילה לאמר אליהם בן

לבט אהרן זאת היתה אשר תאכלו
 בג' זה המדינות אשר היות
 ומאכרים הפרסה בג' אלהן פסול
 המוקדשין שקץ בג' צדק' פסול
 שקץ הם בג' זהו למעט המזה
 והנפיש עורב למינו בג' זהו ז'
 זרזר למינהו למינהו
 למינו למינהו בג' אן המלכות
 אשר יטול עליו בג' זה בשר גיד
 ועצם להבדיל הפסול הזה
 מתחיל כל ומקיים כל לומר
 דמשעריהן בשמים
 פדשת תזריע אשה כי תזריע
 בג' כל זרע שתלד
 תזריע ולדה בג' צורת אדם וביום

השמים ימול בשם בג' שכל היום
 יהיה כשר למוול ומשלישים ימים בג'
 כולם פסולים ולא מפוזרים
 וטהרה ממקור דמיה בג' זה
 המטה מים דמים שמים
 בה אן לאחד מבטו בג' כפי חכם
 הכהנים בג' לא יהיה חלל אדם
 כי יהיה בטור בג'
 מן הדבר ואיך שאת או ספח
 בג' כצמר לבן השעה בקר
 ביצה יצדעת בג' על לשון הרע
 נטרי צרות רעות אינמי
 צדעת עת צר
 פדשת מצורע על מים חיים
 בג' לא מים מלוח

ורָחֵץ בַּמֵּי־בַגְי וּבְכֹרֵשִׁים סָאֵד.
 מִי־כֵן רָחוּ לְמִקְוֵה מ' סָאֵד.
 וְכֵן מִי־הַשִּׁילּוֹחַ לֹא־מִי לֹא־מִי בַגְי מ' א
 כִּדְלֹא־רִישׁ לְקִישׁ חֲזָרְטֵן עַל־כֵּן הַמִּקְוֵה
 וְלֹא־מִצְטָנוֹ נִתְּרָה שְׁמֹנוֹ לֹא־מִי אֵלֶּה זֶה
 חֲזָקִיָּה שְׁהוּא מִטְּהָר אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּמִקְוֵה
 שֵׁיט בּוֹ מ' סָאֵד כְּמִטְּנָן לֹא־מִי אֵלֶּה זֶה
 מ' סָאֵד "וְהַבֵּיט אֶל־הַכֹּהֵן כָּל־יְמֵי־
 בַגְי לֹא־מִי בִּיאָה מֵאֲחֵרִין חֲסִיד
 כֹּחַ חוּץ מִחוּטֵינוֹ "אֵינִי שֶׁ כִּי בַגְי זֶה
 מִדְּבוֹר וְאֵינִי "מִזּוֹבֹב אֵל
 הַחֲתִים בַּגְי זֶהוּ חֲתִימוֹת הַאֲמִירָה
 וְכָל־הַכֵּל בַּגְי אֵלֶּה לֹא־הָאֵד "וְבֹא־
 לִפְנֵי יְיָ אֵל־סֶתֶם בַּגְי
 הֵנָּה חֲלֵלֵד שְׁהוּב הוּא עוֹבֵל מִבְּעוֹד

יֵשׁ "כִּי־תֵצֵא מִמֶּנּוּ בַגְי וְדַע לֹא־וְלֹא
 יֵשׁ "וְרָחֵץ בַּמֵּי־בַגְי כְּמִי־סֵד אֶת־כָּל־בְּטָרוֹ
 בַּגְי וְלֹא־יִהְיֶה הַחֲטִיטָה
 כִּכְשֶׁרוֹ וְכִכְשֶׁרוֹ "דֵּם יִהְיֶה זֹבֵד
 כִּכְשֶׁרָה בַגְי הוּא דֵם נִדָּה מִטְּהָר
 לֹא־יֵשׁ "תִּהְיֶה בְּנִדָּה בַגְי עַד־
 שְׁהוּא תִּבְיָא בַּמֵּי "טִמְאָה
 "יִהְיֶה בַגְי זֶה יֵשׁ אֶחָד
 פְּרִשְׁתָּ אֲחֵרֵי מוֹת וְאֵלֶּה כָּל־
 עַת־אֵלֶּה הַקִּדְשׁ
 בַּגְי יֵשׁ הַכְּסוּרִים וְשֶׁהוּא יֵשׁ
 הַקִּדְשׁ בַּגְי כָּל־הַשְּׁמֵה "סְמִים
 דִּקָּה בַגְי דִּקָּה מִן
 הַדִּקָּה "הַשּׁוֹכֵן אֶת־כְּסוּר בַּגְי
 אֵעֵפֶ שְׁהוּא אֲמִירָה הוּא שְׁכִינָה כִּי־הוּא

וכל חסד לא יהיה בג' מלאכים
 הו' אשר יעשה אותם האדם
 וחי בהם בג' מחלוקת העבת
 מפני נפש האדם עליה בחייה
 בג' אף זה ייבוס
 פרישת קדושים עת למשור
 בג' או ימי
 טבנות עת לדבר בג' בטק ימים
 רבול בג' דינאור והפדה
 לא נפדתה בג'
 יהיה כסוף ובטוח כסף כל עץ
 מאכל בג' זה פלפול ולא תשחית
 בג' זה בתער ולא בחסדים
 תירא בג' תלמיד חכמים איש
 אשר יחלל בג' אף כח

עומתים ואנדרונק מפניכם
 בג' כנענים
 פרישת אמור הקדוה בג' ולא
 הארופה
 ולאחיו זהו מאב כי תבואו ארל
 הארץ בג' זה לא שנת עולם
 מקרא קדש בג' במאכל ובסוד
 נקיה מקרא קדש בג' משה
 משה כל מלאכה לא תעשו
 בג' הן למדעל חולן שלמועד
 טאקור בעשיית מלאכה פרי עץ
 הדר בג' אחרונים
 פרישת בהר שבתון יהיה לארץ
 בג' שמוסיקין מחול
 על הקודש איש את עמיתו זה

ויהיה קופי תיבות שבתות מילין לה
 לאונת שבתות מן התורה ותושב
 וחי עמך כג' זהו שאכל
 נבילות לנכך אין כתר כחך אלא
 וחי עמך "בשך" כג' זה נאש רמז
 לרביה שדומה לנשיכר
 נחש

פרשת בחקותי אם בחקותי הלכו
 בג' עמלים דברי
 תורה את גאון עוזכס כג' זה ינושנס
 וביחזקא כתר מקדש גאון עוזכס
 כחטאתיכם כג' בין מזיד בין בטול
 ואבדתם בגוים כג' מ
 זה גולה כל חרס אשר יחרס מן האדם
 לא יכרה רמז לעסן בן זרח "בן

האדם כמטין עין מצינות בג' מ
 תל"ג באלו

פרשת במדבר מגד סביב בג'
 לאלפים אמה
פקוד כל זכר בבני ישראל בג' ולא
 משותפות הגוים "אוד

ראשון חכלשבע ושבת חוץ
 חלני שלא נמנה עמכם כג' שיעלו
 האותיות כך יעלו האלפים ששטן
 בישראל בשעה ששטן העגל
 דהאובן ש' דשמעון עולים ה מלות
 לפיכך ב' דנפתלי ל' לפיכך ז' דזבולן
 ג' דגד ד' דדן ב' דבטמן א' דאשר
 חרי שבעה עשר אף י' דיהודה
 ליעשכר י' דיוסף חרי שלשים אלף

והרי לך שש מאות אף פחות ג' אפים
 וכך היו ישרא באותה שעה אחר
 שעשו את העגל ובעטין זה ידע
 משה מינס בזיכור ממולא
פרשת נשא האלהים בגמ
 ב פעמים רמח
 כאמרו רבותי זל כספ טהמים בודק
 האשה כן בודקין הבעל
 וישמרך בג יצר הרע כדמתי
 רגלי חסידיו ישמור
ויברכך יי/ כנכסים ובגוף
ביום השני הקריב בג
 טן להם עצה **פר** ואל כבש
 בג אברהם יצחק יעקב
פרשת בהעלותך את בג עשר

בה מעלות כדאמ' פדק הקוויץ
נתונים גמטס האה לי בגמ
 שאילו לא עשו עגל טל
 זהב ידקו אשפים אשר היו טהמים
 לבש בג לו טהיו נשאים
 ארנו טליוסף אשר היו טהמים
 בג זב למת מנחה **בנסע** בג
 יעקב לפי עמקוק בכמא
 והיה טעמו כמעט לשד בג הן
 מתוק טעמו יזחזו פדיו
 ויתוק לחי **למשפחותיו** בג
 לטט מקדשים יתן
 את בג אך לזיות המשיח הממעט
 בג מאה כדים מעוררעות כטלג
 בג זו לקח בבהרת טבער

ימים בג' זה כמו דין לבא מן הדין
להיות כסודן בכל ביתו נאמן הוא
כי כל חמשים שער בני
נאסרן לו כל בג' חמשים
פרשת שלח ושלח אותם
משק יסופי ייבן
חלום אמר להם משק הכנסו כחמור
לעיר אלה שמות האנשים בג'
ושמותם מכוערים
והאמור יושב חלם וין שהו
שקול כנגד עומדים
עלה בהם לוח אפי אומ עשו
סולמות ונעלה לרקיע שיש
בו מהלך חמש מאות שנה נעלה
איש אל אחיו נתנה ראש ונעזבה

מחשבות ראשי ייבן בג' עבולה זרה
מיכאן עבירה בדרה עבירה
ויעפילו בג' זלפחל במנה
בג' הוא אמר
ביצות כמו וראיתם וזכרתם
ועשיתם הראים מביא
לזכרה וזכירה לנשיא ה קשרים
כנגד ה חומשים ל פנמי א וד
פעמים אקיס יש כפתיחה כנגד
ה חומים וד כנפות כנגד ל חורב
ולכך אמר קבלת בכל עת יהיו בגדיך
לבוש בג' ציפת לבגדיך
מקשש עניס ביום אבות היה
יכול לומר מקושט ביום
השבת אמר לומר עניס בג' זלפחל

למה נשמכת פרעה מקושש לנצית
 אח' משה לפני הק' דבונן של עולם
 לו היה נושא תפילין בשבת הי'ה
 נזכר במצות אח' לו חייך אני מצוק
 אתכם מצוק שתשאנה בשבת ותזכרו
 המצות

פרשת ויקח קרח בן יצחק
 בן קהת
 בן לוי בג' שנים עשרה ושנים מצותו
 עליהן בן יצחק שהרביח העולם
 בצדקתו בן לוי שגשג ליה ח'
 לביהמ"ד ויקח קרח בג' ובמקחו
 רעי גושן שחור לעליו לרעבון
 בג' לעשרתו של קרח לרעתו הי'ה
 ואת דם המורק בג' רק מתנה

אחת קצף בג' הרע ואמר לו
 רבותי אל הוא יצר הרע הוא
 מלאך המות

פרשת חקת מדומה תמימה
 בג' הן מלדמות

כלום מלדמות תמימות אשר
 אין בה מום בה פוסל ולא

בעלת ערופה ושחט אותה
 בג' זה נעלה כשולח

באצבעו והזה בג' זה על הי'ה
 עבירה ישורף בג' מרבה עפר

לכל גפס אדם בג' להביא הדם
 ובן שומע בו האמא בג'ה

דיס' לשומא דדיס' דרך המלך
 בג'ה נלך ברחב ויציאנו חסד

יוד לפי שעשרה חכות נעשו על ידי
 ויבית אהרן בגימ' מלמד בו מדר
 בנשיקה יראו בגי' העונות
 קלקל בגי' זה רמז "מקדורת
 סיחון בגי' הן במקדש
 הן בתלמוד
 פרשת בלק ירא בלק בגימ' ז'
 נקדמה חמור בלק
 שבא ללוק דמן של ישראל כלחוד
 השור בגי' סיחון מלך חשבון
 אל בלעם בן בעור פתורה בגימ' ז'
 פותר הממות מלך ז' בדרך בגי'
 גביא המלך אשר רכבת עלי
 בגי' אשר רכבת "עופים אל
 ראש הכפזת סופי תיבות

למטה וילך שפי לעון רשף ח
 מדוכתיה כלוח חגר כי נלחץ
 רגליו כי מראש בגי' על
 הר המוריה כי מראש צורים
 אראט ומגבעות סופי תיבן ויתעס
 כי שנים כמניין ויתעס היו מיום
 שנבנסו לארץ עד שגלו עשרה שבט
 יתנשא בגי' אסתר המלכה וז'
 ותנשא בגי' הוא שאול
 בן קיש ויודע דעת עלון זדון
 לפלמוני זהו לפלמוני בגי'
 גביא
 פרשת פינחס הטיב את חמה
 מעל בגי' אר
 המלך שלוש ושל החימה

על דבר כופי בג' מטה שמדבר
 איש בעצמו אל למטה
 לאישו בג' הקומץ ולפניה
 פרישת מטות זה הדבר אשר
 כזה בג' שחכס
 סותח בחריקה לא יחלצו אבל
 חברים מוחלן לו וכל אשר
 ירעה איש למשכב בג' אס
 בת שלש עשר יום אחד כאשר
 כזה בג' בדידות ולא
 נפקד מחבו איש בג' לעבדות
 פרישת מטעי דתוח בג' לשון
 רע לבני
 דודיק בג' להגן להם

פרישת דברים ותרגמן פירוש
 תרגמן כלומר
 תרגם גנות הארץ כי היתה טובה
 ידושה נעשו בג' בשביל מצור
 כבוד אביו לני שכבד
 אביו ואכלתם וגם מים בג' מ
 מיכאן כי שוב הגויה אסור
 דזה אהל בג' בחמה גבוהה
 ללתי וכיח
 סופי תיבו חלה לני שאר חמה זה
 זורחת שם הלל פתח בלח למו
 יכאמי שמואל אס ברושלים מ
 שנה וילך רבית בטעמון והי
 דוד יחושוע מלא בג' פרי
 משנה חסידות פדויה לו בלבו

ובדמיה איברים עליו שז' ויהושע בן
נון מלא רוח חכמה ראשי תיבות "

דמיה

נרשט ואתחנן בתחנונים
ידבר רש' ור'

והעשיר יענה סופי תיבן משה
ואתחנן כמנין שירק מלאך שמשה
רבי עקיב' אמר תמן שירות ולא נענה
סופי תיבן וראשיהם מורה מערב
צפון דרום למנין קלל לוח לך שאותם
ל' רוחות פגורות ויש להם תקסוד
כדאמ' ג' ע' לא כסדרה דיונה ודוח
צפון אינה מסוככת וישון קלל לשון
סגידה בלשון איך לציצי קלל
לא ואתחנן יסודו של מקדש בשש

שש ושש שש אבותי בתיבה זו ושש
תיבות במקדש זה קד' למדנו שמה
עשרה ויתעבר י"א בג' אז נתמלא
עלי חמה כי תולד

בג' זה ידענו בן נבא האחים

בג' זה דיין עושה
מלאכיו רוחות משרתין ראשי תיבות
עמל' צפור בג' עוף אהור
לא נקה בג' לוקין שמור
ה' יום השבת ראשי

תיבות שא"ק יוסף תיבן רתם כלוח
אותם שנדעו בטאיה ונחל רתמים
אחים בטבת ואקבת בג' האבות
שמע ישראל מהחיל בשין ומסיים
בד לוח לך שמציל ענהלך

ואהבת בן האבות על דשמע גדולה
 רחוק על שמות שיש למעשרן
 ועל אמות ועל שריס להם ועל פסוקים
 חסידיים אהות כגון יי אהיבם יי
 אהיבם
 פרשת עקב ושחר בן לעתיד
 לבוא לא יהיה בך
 עקר ועקרה בנח
 תורה לא יתצב בן אפי בכשור
 לא יתצב איש בפני בן שר
 האמות ללכת בדרך בן לאמר
 תורה ואכלת בן מית
 היה ראיה למאן דאמי
 מחמס עד מית זכור לעבדיך
 בן שבטים מה יי אלהיך

שנא מעמד בן כי מאה ברכות אחות
 רעותי ונתי תותי ראשי תיבן תיבא
 אמות בן נדמין היו בגפן
 אשר עשה בן דרך ינלט בארץ
 שנה מטר ארצכל בערב
 יורה דתו ונתן לבס המורא לנזקה
 והאדמה לא תתן בן ואפי בירכ
 השלחין איש בן האשך
 פרשת ראח את הברכה
 אשר תשמעו סופ
 תיבן תוה' כלום בזכות חתורה תוכו
 לברכה ונתנתם בן אינו נחצב
 תלה לעז שם תעלה
 עולותיך ראשי תיבן תשע כי ע
 דברים עולים על המזבח ואותן ח

האחת אשר עולה מנחה זכרים ש
 שלמים שמן יין מים לנסוך
 תשפכנו בג' פאור מלכותו
 וקטשת בג' וקטש שנים
פרישת שפטים אסירה בגמ'
 דיין שאינו ר'
 האין אסירה כל עץ אצל מזבח בגמ'
 רשע אצל צדיק יורוד יורד בגמ'
 תלמוד שום תשים עליו
 בג' שלשים מעלות יבחר י'
 אהיה בג' יבחר זה ביד נביא
 ונקלה אחיד לעיטף מיכלן רמז
 מן התורה למען ארבעים
 חסר אחת מעין אחיד וכי יבוא
 הלוי בג' שהוא כהן אשר ייד

בג' זה היה בצדקה ר' בן כענוד
 שני עדים בג' השנים דבעין שנים
 בקורבה וכשרים ידין לא טפסה
 בג' רמז לם דברים שמיין
 לעשות למורח אכילה ושתיה שכיבה
 לוי חזון בדרך עד שיגיע לישועה
 שחל יאחזק בלמנוס ולא חתה ויא'
 ברכת כהנים יתן לו רשות לחזור
 מן הלוי כללן שכול לראות שחל
 וישען לא דתן
פרישת כי תצא שבין בג' ואם
 כי קצר תקבילנו בג' בשמוך לשקיעה
 תחמה והארבת ימים בגמ'
 כעולם שכולו ארוך

את כתיבתו לאיש בגן אבן לא יש
כלום לא תקדש באכילת טיט
בה אבן לא סמכת דעתך ודכוי אלה
במסכת קידושין "האיש וחסרו בגן
היה במלכות לא" בוא ממחר
בגן לא אשה ממחר דכיש ביה חוס
זר מבית מלך זכאי היב ראשי
תיבות מלך אשר לא קדמו בגן
את הזכרים לא ספר בגן
לשמה "זה פלוג בגן כשל שלוקה
בדנועה בשלח חכמה
המשלים אחריך בגן אלשכנו שלדן
אלק בגן לשונות המשיח
פרשת תבא ולקחת בגן משבעה
מיטע

תכלה

תכלה לעשה את כל מעשה ראשי
תיבות בגן של פסח ט
מהחלשעת הביטור בגן הפסח
לא עברתי ממצותך בגן ולא מן
הלושים על המצוברים אשר
צויתני בגן לתת לאמי כפל
את האמרת היום בגן זו קרית
שמע בסתר בגן דכילות
בסתר בגן בלשון הרע
שמוע השמע בגן לדברי תורה
לדברי חסידים ליראדה
את בגן הנכבד ליראה
לחותות להדיך בגן בדן ארור
האיש מאי שאל דתו
האיש גבי פסל ולא באחרים וילך

דגמל עליו שעשה עצמו פסל
 האיש בג' דקס ליה בארור ודורש
 תשם יבורכו מברכתו והשובך י/
 בג' זה יהיה בימי ימייה
 פרשת נעבים כל איש בג' כלם
 היו צדיקים
 והבדילו י' לחצה בגמל הנה זה
 ירבעם את לבקך ואת
 בג' זה לימות המשיח כי תשמע
 בקול בג' זה בקול תלמודי
 חכמים את חכמים ואת הטוב בג'
 תוצאות כי ממנו תוצאות חיים
 כדוא חלל ויהי כששה באו ואוהן
 זקנים אנשים נשים וטף
 וגרים והעם האנשים בג' זה

שקס באים לתלמוד והנשים בגמ'
 שמע העם הזה וזה אחרי בגמ'
 זה היה אנשה והסתרת
 פט מהם והיה
 קופי טבו הון ואנכי הקול
 אקתיל פט ביום הקול אף ושלט
 מאות ושלטים וחמשה כי אף רח
 דאסתיר תפול כי היה עיקר הספירה
 ולמדה את בני ישראל בג' הן
 תורה בכתב שימרה
 בפה בג' זה תלמוד הרעה
 באחרית הימים ראשי תיבן בג' גוג
 פרשת האזינו השמים ואדברה
 בגמ' תרי"ג
 ימצאון בארץ מדבר בגמ' ספק

להם צרכו יבונננהו מלא ויו כי
 כן בסיון טן דברים
 תורת עדות פקודי מצות ראית
 אשכנז ראשי תבן בג תלך עם
 איש שיהיה סופי תבן בג משה
 עורם מכרם בג כאברהם אבינו
 מכרם סתרה בג בית
 המקדש ראון עתה בג
 מעשה מרכבה איז אחית
 בג בן אחית כאשר מת אהרן אחיך
 בג הן כנשיקה מת אהרן
 פרשת ברכה
 ואלה הברכה בג את
 התורה משנה איש האלים סופי
 תיבות משה להכך וזרה

משנה סופי תבן וראשי תבן חמור
 כחמור לא ידע תורה צות בג
 של תורה עולה תליא כנגד
 תליא מצות שנגמון ישרא על די
 משה ואנכי ולא יהיה מפי הגבורה
 שמענוס טקס שתי מצות והם תרי"ג
 אף חובב עמים בגו גרים ואל
 ימת חסד ויו כנגד דברי
 שאמל ראובן איז יליהו בג לוח
 נכחו נפש בג אלתספכו דם ל אל
 תחמאו בילד ה וגם דמו הנה נדדט
 ו ראש אנה איז בא ישימו קעורה
 בג כמו מעטיר ופועל
 ידיו תרפה בג טרדות זבין כתיביו
 טכן בג ובירושלם קררי

ופתח גדול וקטן ימצאו כרוב על השוכן
 נראה במבטא ואיננו נעלם כמו אחר כי
 האלף היווץ כמו שזכרתי וקמס פתח עבוד
 נכלו על שוכן איננו נעלם והוא הריש וסמותו
 שחר עמוד נהן ודומה לתן ופתח קטן כמו
 אקרא כי האף פתח בעבור נופלו על שוכן
 נראה במבטא והיא הקוף וסמותו אדום ה
 האף פתח עבוד השוכן הנבלע בלילה ועל
 כדבגש כי כל נדגש מקום ב אורתי וסמותו
 אשא אחריו אקרא ממלכת מרסבה הסתכל
 אלה ובחן אורתי תמצא כמו שזכרתי ה
 וזרה על כל מה שזכרתי שהקמץ הבדול
 וקטן ימצאו על אורתי נח נעלם ופתח גדול
 וקטן על שוכן איננו נעלם היות הפועל
 העובר מן אמותות על משקל פעל אדם

היה בסופו שלם ולא היה בסופו אחד מאותיות
 הנח יהי מקום העין מוחנן וכל מה שיצא מוחנן
 פתח גדול לעולם למען נופל על שוכן נראה
 במבטא שאיננו נעלם כמו אחר אחרתי אחרתי
 ואחרתי ואחרתי ואחרתי מקום העין מזה
 הפעל העובר פתח גדול והוא תום בעבור
 השוכן הנראה במבטא והוא הריש וסמותו שחר
 שחר שחר שחר וכל מה שיצא מוחנן ואם היה
 הסועל העובר בסופו מהפעלים שאינם טלוי
 ישוב עין הפעל קמץ גדול בעבור הסבה שהזכר
 של ימצא לעולם כי אם עש אור נעלם כמו ז
 ברא וכל מה שהוא מאריתו כמו ברא בראתי
 בראתי בראתי וכמו יצא קבא יצא ועוד
 יורה על כל מה שזכרתי השם שיש בסופו הא
 שהוא סימן הנקבה כמו עבה הלה קמץ בעין

נפלו על אבות נח נעלם ואם סמכתו תחלף הלא
 והשם מקומו ה' ויסתח ה' בפתח גדול בעבו
 נפלו על שוקם איננו נעלם כמו עזת דברי וכוונתו
 בעצה שיהיה תורה חזקה אם לא יסמכו אל שם
 נראה במכתב שהוא קודם ה' סימן הנקב קמץ
 גדול ובעת יסמכו אל שם נראה ישוב פתח גדול
 בעבור נפלו על שוקם איננו נעלם וכן כל מלך
 שם מלכותו ד' ה' או יותר ובסופו ה' י
 נקבה בן משפחה ואם יעזוב אומ' ייאה ש' י
 בין השם והרש במלת אחד שחר או נח והנה הוא
 נקוד בפתיח הנה תשובתו שהוא כך בעבור המשך
 השם עם האעס ואם יסתכל בהתחבר הפעל
 עם מילות אחרות תסור זאת המחשבה הלא
 כי נתן תשובה לאדם כמה לך בשירי ואמר לי ואח
 לך יסיר האעס בהתחבר המלות ולא יראה בו

שוכן נח נעלם ואם העמדת הדבור ופסקת
 איננו מתחבר אז יראה שוכן הנח ויהיה קמץ
 וידוע כי ההעמדה וסוף הדבור הוא באתנח
 וסוף פסוק כמו וי' סקד את שדה כאשר אמר
 חזק קמץ בעבור השוכן הנח וכוונתו וכוונת
 מאיסי לא עמד ורבים כמוהם ואולם הקמץ
 לא יסור בעבור חבור האעס או חבור המלות
 כמו יקרה לפרט כמו עשן שהעין קמוץ בעבו
 שוכן הנח שיש בינו ובין השין וכוונתו זקב ודבר
 ושלל וזקב וזקב וזקב וזקב וזקב וזקב וזקב
 חכם ודשע הלל חרט הדש ואלה כלם שמו ולא
 פעלים ובגבור זה נמצאו שני השוכנים והשם
 בהם ואם עשינו מאחד מהם פעל עבר יסור
 השוכן הנח השע שהוא בין עין הפעל והלוא
 וזה בחבור המלות כמו וקר קיט עשן כולו י

וְשֵׁלַל שְׁלָלָה וְכוּ' כִּי הַלֵּל פְּתוּחַ בַּעֲבוּר הַיּוֹמוֹת
 פֶּעַל עֵבֶר וְכַמוֹתוֹ אֶשֶׁשׁ הוּא אֶשֶׁשׁ אֶשֶׁשׁ לֵינִי
 הַדְּאִשׁוֹן קִמּוֹן בַּעֲבוּר הַיּוֹמוֹת שֶׁ וְהֵב פְּתוּחַ בַּעֲבוּר
 הַיּוֹמוֹת פֶּעַל עֵבֶר וְכַמוֹתוֹ וְכִדְרָה בִּדְרָה הִיעֵר
 הָרֵשׁ פְּתוּחַ כִּדִּי שִׁבְדֵל בֵּין בְּכַד כְּבֵד מֵאֵל
 וְכַמוֹתוֹ וְלִבִּי חֲלָל בִּקְרִבִּי הַלֵּל פְּתוּחַ בַּעֲבוּר
 הַיּוֹמוֹת פֶּעַל עֵבֶר בְּהַבְדֵּל מִן כִּי יִמְצָא חֲלָל וְכַמוֹתוֹ
 וְלִשְׁתֵּי יִשָּׁר בַּעֲבוּר בְּהַבְדֵּל מִן צְרִיךְ יִשָּׁר וְכַמוֹתוֹ
 בֵּן אֵשׁ חֶסֶד לִבִּי שִׁבְדֵל בֵּין בֵּן חֶסֶד יִשְׁמַר
 אֵב וְדוּמִיָּה וְדַע כִּי עֵשֶׂן וְחִבְרִין יִשְׁתַּנָּה בְּנִינֵם
 אֵשׁ יִסְמָכּוּ וְיִסְמָכּוּ הַשּׁוֹכֵן הֵנָּה שִׁישׁ בֵּין הַעֵץ ח
 וְהַלֵּל וְיִשׁוּב מִקּוֹס הַעֵץ פֶּתַח גָּדוֹל כְּמוֹ עֵשֶׂן
 הַעֵיר כִּי הַעֵץ פְּתוּחַ בַּעֲבוּר הַעֵץ שֶׁהוּא שׁוֹמֵר
 וְאֵינֶנּוּ נִעְלָם וְכַמוֹתוֹ דְּכַר מִלֵּךְ זֶהב אֹפִיר וְהֵב
 הֶאֱרָץ וְכַמוֹתוֹ חֲלָל חֵבֶב אֲחָב רָעִיו בַּעֲבוּר שְׁמִדָּתוֹ

בְּקֵר זֶכֶר הַשְּׁלָמִים חֶסֶד לִבִּי יִשָּׁר דֶּרֶךְ וְכַמוֹתוֹ
 רַבִּים וְאֶעֱפֹ שִׁיחָשׁוּב הַקּוֹרָא שִׁישׁ בִּי שׁוֹכֵן בַּעֲבוּר
 הַמֶּשֶׁךְ וְהַעֲשֵׂה אֵשׁ יִפּוֹל הַעֲשֵׂה וְתַחבֵּרֶת הַמֶּלֶךְ
 יִפְלֹו הַשּׁוֹכֵנִים כְּמוֹ שִׁזְכֵּרֶתִי
 שְׁעָרֵי אֶחָד דַּע כִּי יִמְצָא פֶּתַח גָּדוֹל וְקִמּוֹן
 עֵשׂ שׁוֹכֵן נָח נִעְלָם וְהֵב שְׁעָרִים
 מִנְעִימִים כִּי הַרְבִּים הֵם כְּמוֹ שִׁזְכֵּרֶתִי וְעֵתֵךְ
 אֲזַכֵּר בֶּשׁ אֹתֵם הַשְּׁעָרִים כִּדִּי שִׁיחָו נִדְעִי וְשִׁמּוֹרִי
 דַּע כִּי יִמְצָא עֵשׂ שׁוֹכֵן נִעְלָם בַּמִּנְעִים וְכַמוֹתוֹ
 וְכַמוֹתוֹ הַמִּנְעִים עֵשׂ אֶחָד מֵאֲזוּזוֹת אֵלֶּי הֵעֵן
 כְּמוֹ שְׁעָרֵי חֵט וְהֵב כְּתִיב וְנִתְּחַת הַעֵץ בַּעֲבוּר
 הַקֶּבֶד שִׁזְכֵּרֶתִי כִּי אֵין בֵּינֵנוּ וְכִי הָרֵשׁ נָח נִעְלָם
 וְחֹלֵם הַעֵץ הוּא בְּדֶרֶךְ הַשְּׁעָרִים הַמִּנְעִים וְהֵב
 יִקְרָא מִלְּעֵל וְכִתְרוֹן מִלְּעֵל נִפְלֵת הַשּׁוֹכֵן הֵשֵׁב
 וְהַעֲמִידֶת הַרְשָׁיוֹן וְדַע כִּי כָל שֶׁשׁ אֵשׁ אֵל פֶּעַל

שהם על שלש אותיות יפול לעולם השוכן השם
 שהוא בין שני השם והלמד וישמור הראשון שהוא
 בין פה השם והעין היה כתוב או אינו כתוב הוא
 הנקרא חלעל כמו שער נער בעל הדט קדש
 ארץ שלג ותואר ואורח כי בין השני והעין במלת
 שער שוכן נעלם אינו נראה במכתב כמו שיש
 בין החיות והלל במלת הדט שוכן נח נעלם והוא
 הוי' ואין במלת שער בין העין והדט נח נעלם
 או נראה לא במכתב ולא במבטא כמו אין בין הלל
 והשני במלת הדט שוכן נח וזה פירוש חלעל
 ופי' חלעל שכללס או שם הפעל שהוא חג
 אותיות ישמור בו השוכן הנח בין פה השם והעין
 וגם יעמד בו שוכן שם בין שני השם והלמד והוא
 הנקרא חלעל והוא במקדש גדול כמו עשן נשלל
 ובקר וחבריו וכל שם או שם הפועל ובאמצעיתן

אחד מאותיות אה הע' היה חלעל ויהיה פה
 השם או שם הפועל בפתח כמו שער נער
 ופי' שער נער בעל מחץ נחל שחל רחב פחד רחב
 שחל שחת להב ונמצאו מזה השער חלו' שהן
 שם או שבע שהן נולדו והם נהר זהב קהר
 מחר אחת אחד אחד ואולם נהר וקהל ומחר
 ויעב ידמו טלס למלת עשן וחבריו וכמוהו רחב
 פי' על חויבין כדי שיבדל מן מים לחץ והם במקו
 ואולם אחד ואחת ואחר ואינם כמו עשן וחבריו
 ולא כמו שער וחבריו בעבור היותם פתוחים
 וחלעל ודע כי שער וחבריו לא ישתנה בטיבן
 אם יסמכו כמו השתמות בעין עשן וחבריו כמו
 שער עידו נער שאלו להב המזכר נחל מצרים
 וכן כולם ולא יתכן לומר שער העיר ולא נער
 שאלו ולא נחל מצרים שער אחר דע

אם יהיה מאלה השמות ושמות הפעלים שרש
בעין ואלה והתפעל עבר ישוב מקום הלא קמוץ
ומקום העין פתח ויהיה הפעל שעבר מזר
השער כמו הפועל שעבר מן עשן וחברין כמו
מעל מעל במהם האם הראשון קמוץ ועין
פתח גדול במנהגם בעבור היותו פעל עבר
והעני פתוח האם והעין עבוד היותו שם הפעל
וכמוהו פחד ודבק לבדך פלא פחד קמוץ כדי
שיבדל מן פחד ופחת והוא דבק קמוץ בעבו
הפריש שיש בינו ובין דבק ובבלי והתיר
והוא פתוחין כמו שתק בשם הפעל וכמו רדו
כי כמו שער בעשן כן הוא השין קמוץ עדי
שיבדל מן שער עירן וכל ומחץ מפתח ירפא
מן מחץ דבק שהוא האם קמוץ וטמו ופתח
את יהודה הנזן קמוץ כדי שיבדל מנחל מצרים

וכא לא מעש כל היום כדי שיבדל מן אס יש
מעש כדיר חלמות וכמו אשר מעש יא להבדיל
בין מעש ועברה וכמו ופעל הדלת אחריה כדי
שיבדל מן בית חלוץ הפעל וכמוהו עקי שחר
מעל כדי שיבדל מן וכמו השחר עלה ועל זה
מנהג זה השער

זה שער השם שהוא מלעיל על

מחקל פעל

דע כי מה שהיה על מחקל פעל מהשמות
ושמות הפעלים יהי מקום הפתח והעין
פתח קמוץ לעולם כמו ארך הריש פתוח והוא
הדרך הנכון בעבור מופלו על שוקן שאינו
נעלם והוא הצל ונפתח הא כי יש בינו ובין
הריש שוקן נח נעלם וכמוהו געס והלך וזרס
ושוטש והדר והבל ומרב שפך ארץ קרב שמך

לחם שלג גן דרך סרך פסל קרץ עמר צמר
רשת פרש רפש שקר חרש לאמר תבל עשו
מקום הפא באלה כלם פתח קצין ומצאו
מעשים על המטהג הלשון כמו שבט מלעיל
העין קמץ קצין וכך ראוי וכמוהו חלק ספר
ומעשים אחרים כן מצאנו אותם

שער אחר דע כי מה שיבוא בהתחבר
המלות לא יבוא כן במקו
ההפסקה וסימנה איתנה או סוף פסוק ל
יתחבר רק יפסק ופעמי יפסיקו במקו קצין
ואינם כי אם מעשים וכלל הדבר כי כל מה
שיבוא פתח בחבור המלות ישוב קמץ במקו
ההפסקה והפא לבדו ישוב קמץ ויטאר כל
העין כמו שיהיה כמו קרץ קרץ הנה השלטי
מעמד באתנהחל ובעבור זה הפא בקמץ

גדול אחר היותו כתוב בפתח קצין וכמוהו ח
תחתיו למי ארץ וכמו קלו פלו דרך וכמו
יהעלם שלג וכמו יכרצט קרץ על פני קרץ
האחד פתח קצין ויהעט קמץ גדול וכמוהו
לפטו ילך דבר ומנהג זה השער שיהיה עם
האיתנה וסוף פסוק חוץ מועשים

שער אחר ממונו דע כי ארץ וחבריו
לא ישתנהג בעצם אם
יסמכו אם לא אם נראה כמו קרץ מצרים
פתח אשר היה קדם שיסמך ולא נשתנהג
וכמו שלג בלבגן שמן המטחה זרם קיר
וקחמה להם ונמצאת חלה אחת בי אין לה
דומה כי אם חדר בחדל שהוא ובחדר משל
משכבך ויתכן שיש עוד אחר
אמר אברהם המתרגם כמוהם

מסכת חמור וקצור דלתך שבאו קמוצים
 כמו עשן וחבריו והם בתחילה חלעיל חמור
 חשוב לענין הספר. הן שיאמרו מי שירצה
 שהם שני בנייטס כמו שמצאנו כל פטר
 שגר בהמה ושגר אלפיך ודע כי חרף עושקו
 ומאן בלעס ונאמר את התורה ושרת ארץ
 אחיו אינם כמו ארץ וחבריו היותם פעלים
 עובדים והם קמוצים הפא והעין לענין
 אפסריו ודע כי אכן תכל בחכמתו הלא
 והב קמוצים להפריש בינו ובין תכל עשו
 וכן ובוצע בדרך להפריש בין אדם לאדם
 כי לא תכרע כל בדרך וכמוהו לא תכל חרש
 להפריש בין חרש לאמר ולא יחשוב חושב
 כי ירך וכתף ונדר וגל על משקל ארץ ה
 וחבריו בעבור היותם חלעיל כי לא בור

אמר מאלה הארבעה שמות בפתח קטן ה
 כי הם נקמכו כמו ירך המזבח ירך עקב
 כתף הכית וגדר אבטו גל משפט גל גל
 אח ואם לא יסמכו יהיו ירך וכתף גדר מזק
 וגדר מזק או בגל מקום הפא חמץ גדול
 ומקום הין פתח קטון בעבור היותם
 חלעיל ודע כי אין ויתך ועל שהם חלעיל
 והאלף והטון והעין קמוצים והיון פתח
 קטון ישנה בנייטס במיכה מאמר מן עול
 בעל דבלתך והנה הוא במיכתו דומה
 למלת ירך וחבריו ואם נקמך אין ויתך
 יאמר איך ויתך הים ושומר אלד
 השלטה ואין להם רביעי

שער אחר אם בא על משקל או שם
 או שם הפעל ויהיה

א השלש מאותותיו עין או הא או חת ישוב
 ב מקום העין שהיה בפתח גלגל קטן אל
 ג פתח גדול ולא יסור מהיותו מלעיל והוא
 ד על משקל ארץ חוץ מפתחת עיניו בפתח
 ה גדול וראש השם פתוח בפתח קטן כמו ח
 ו שהיה כמו זרע פגע נטע רגע בקע רשע
 ז פגע שבע פתח פתח שחע בעבור היותו ז
 ח מלעיל יכחו וצח וקח ופח ורח ורצח
 ט וקח ואז ישובו הראשונים השמות הקמוצים
 י בקמץ גדול לא יהיה כי אם באתנח וסוף
 יא פסוק כמו זרע זרע בצלצל שמע י
 יב ומקום הצדק שמה הרשע וסמכו ח
 יג יטעה קציר כמו נטע כלס מלעיל כי
 יד אלו לא היו באתנח וסוף פסוק היו רשע
 יו ושמע ושמע וזרע ואם היו האותיות הראשונ'

קמוצים בלא אתנח וסוף פסוק דע שהם פעל
 עובדים כמו והיה אם זרע ישרא יניעב שמע
 נטע קדם אלה פעלים עובדים והם כלם
 מלרע

וזה שער השם שהוא מלעיל

על משקל פעל

א כל שם או שם פעל מטלעל אותו על משקל
 ב פעל שיפול השוכן השע ויעמוד הראשו היא
 ג מלעיל ומקום העין לעולם מאותו השם או
 ד הפעל פתח קטן וכן ראוי להיות כי אין בין
 ה העין והלמד שוכן נח נעלם כמו חדש הדלת
 ו פתח קטן בעבור נפלו על שוכן ואיננו נח
 ז נעלם והוא השין ואולם השוכן הנח הנעלם
 ח הראשון הוא עומד שהוא עומד בין הח' ר

והדלת והזין והזין וכעמי לא ימצא כמו והור
 יקרא מעניל וכמו שרש וקדש ועדף וזכר
 וחמר ועמר וכפר ובקר ומשך ואזן ובקן
 ואכל ועשר מקוש העין באלה השמות בפתח
 קטן וכמוהם רבים ואם בא על זה המשקל
 שם או שם הפעל השני מאותיותיו או השלשי
 עין או הא או הית או אלף יהיה מקוש העין
 פתח גדול ויעמוד מלעיל כמו תאר ותהר
 ומהר וצחר וצחר וזהר ובקר וטהר וטעם
 ובעז ונעל ונעץ ונחל ונחב ונפח ונקס
 ואלה השמות כולם מלעיל ומקוש העין
 כמלה גדול בעבור נפלו על שוכן אינס
 נעלם ולא נמצא שם על זה המשקל שהיה
 האות או השלשי אחד מאה הע ומקוש
 העין בפתח קטן מוז מב בקן ואהל ואין

להם שלשי ואולם השמות ושמו הפעלים
 שהם השלשי מאותיותיו אחד מן אה הע
 כמו ארח וקח וחבריו כולם על מנהג
 נמצא על משקלם שהם בפתח קטן וזר
 דבר ברור

שער אחר מנו דע כי תאר

וחבריו מלעיל כמו חדש וחבריו ואם יבוא
 על משקל שם של איה השני מאותיותיו
 או השלשי אחד מאה הע לבן יהיה משקל
 האותיות לא יהיה על משקל אחד ויהיה מין
 אחד בעבור היותו מלעיל ומקוש עין השם
 חמץ גדול וחוכרו וסמיכו אינס על מנהג
 המשקל האשון כמו אוצר חודש ושופר ומל
 ועולם ומורג ובורל ודוהן מקוש העין באלה

השמות בקוץ גדול ובין השן והלח שוכן נח
נעלם מהמכתב ולא נמצא אחד מהם חלעל
לכן נמצאו שלשה על משקל חוצה והאחד
השלשי מאותיות הגרון שלא באו על משקל
אחד וחבריו והם קמוצים והם תחת וקובע
וכובע ואין להם רביעי

שער אחר ממנו אם יסמך חדש
וחבריו בס' אחר
וחבריו אל שם נראה יסמך על התבונתם ולא
יסתנה בנייה כמו חדש ימים שרש ישי' ח
קדש י' רבע הקב דביועס נכח פני אהרן
מועד יכחו הס רביס ואם יסמך על שם
מכונה יסור השוכן הנעלם אשר בשבילו נח
נקרא מלעיל והוא הו' וישאר קוץ קבוצ על
ראשו כדי שיהיה הקבוצ נזורה על הו' הנזכר

זה יקרא בפעם זה יקרא קמץ חסר
ומנהג שלם יפול על שוכן נעלם לעולם ואשר
מנהגו על שוכן נעלם הוא הקוץ הגדול והקצין
זה שאמרת יתבדר בחדש ירח והדומה
להם כמו חדש שיפול השוכן הנעלם טהיה
במלת חדש והוא הו' וקובץ עתה חמיר
ושוכן נח הדלת וכמותו אמרי חמיר וקדש
וקדש וקדש וקדש ואזכר ושרש ואזכר י
ואזכר ואזכר וקדש וקדש ואזכר וקדש ח
וקדש ואזכר וקדש וקדש וקדש ח
ורחבו ועקרו ושמעו ועברו ועברו בעמק
נפל מאלה כולם השוכן הנעלם שהוא הו'
וקבוצ הפא השם וט השן

שער אחר ממנו דע כי סמיכת
האר וחבריו י

אל שם נראה לא תשתנה בנינו ואם יסמך
אל שם מכונה יהיה הראשון קמץ גדול ויפול
הוי' ויהיה הקבוצ על השני שהוא עין השם
ולא ינוח כמנהג חדש וארח וחבריו כמו תארו
נכל הוי' שיהיה בין הוי' והאלף במלת תארו
קודם שישמך וקובץ השני והוא האריך כדי
שיורה הקבוצ על הוי' ולא נח השני כמנהג
חדש וארח וחבריהם ותרששון יהיה בקמץ
גדול ויטו זקרו ופעלו ויטרו ויטרו ויטרו
והקלו כי אהל כמו תאר ולא נשתנה כי אם בין
פתח גדול לקמן והמה קרובים ותאמר תאמר
והארי ופעלך וההל והאלף וכל המוכר טורח
כמוהם מהם ולא יתכן לומר פעלו והקלו כח
העין וההל כי אלה אותיות אה חע ולעולם
יתנועעו במקום שהיה ראוי לא לנע חוף

אם בא אחריו אות דגש מן בגד כפת אז לא
יפול הוי' שהוא השוכן הנעלם כי אם הפלגו
לא תוכל להנוע אחד ולא תהיה כי אם תשיס
קבוצ על האחד כדי שלא ידמה שם הפעל
כפעל הקמור ואם ישעון ווען יאמרוהנה
רחבו במשקל תאר התשובה שיש לנו להנוע
החית אל דגשות הכות לא יאמר

שער שמות הנקוד

קמץ גדול קמץ פתח גדול פתח קמץ
שוא דגש פתח ארחא ותאריך ושתתק
שופר גדול שופר קטל יחקף יפשל זקף
קמץ זקף גדול זקף שפ דגש תביי
שלושת דלי דגש תגש קמא וזל
גדיש שפ גדישין פתח קמץ פתח גדול יקח

בן יומן לגמיון פסקו סגול סמיך ואריך
 יתב רביע אלה הם שמוותם ואלה
 סימנים לזיוה בצד כפת סימן בוחף סימן
 אלה הם סימן אלה הם סימן אלה הם סימן
 נחף חזק ופנה אהל לאר ענינם
 אמת חל ענין פשע במהריך ובמקוף כמו
 ויקרא אלהים לאור יום ופנו והארץ היתה
 ריקה ובה היתה במלת היתה ואריך
 בעבור היות הפשע בתחלת אורות תקו על
 בן היתה תחת היתה מאריך ויהי במלת
 אלהים ויקוף בעבור היות הפשע באור
 השטן ויקרא לאור וכן אלה היתה הפשע באות
 ענינם או הרביעי או החמישי היתה לעולם
 מקוף תחת המלה שהיא בתחלת ופנה
 אכזר ענין דקל ואריך ואור אלה היתה

תביר באות השלש או הרביעי או החמישי
 יהיה המלה הראשונה דקל ואם היה תביר
 באות הראשון השטן תהיה המלה במהריך
 כמו ויתן אותם והראשון כמו ויקרא מאדם
 ופנה אכזר השופר מלמעלה על מאריך
 ואור לאי זה ענין חזר הפשע מלמעלה בתחלת
 אלה תולדות השמים ולמה לא היה לעולם
 בעבור היות הפשע בתחלת המלה באור
 הראשון ואם היה בטני או פטלי או רביעי
 לעולם יהי למעלה כמו ויברא אלהים את האדם
 וכמו שט המלאכים פדוקה ואהל לאר
 ענין סמיך במהריך ובשופר כמו בן אס כח
 תעשו להם ויכמו בן אן למה בכי הראשון
 ואריך ופשע שופר ואור כי הפשע עומדים
 על מתכונתם ואם אחריו יהיה הפשע באות

הראשון יהיה שופר ואם כשט או בשליש
 יהיה שני במהרה ואם עני שופר מלמטה
 ושופר מלמעלה במלה אחת כמו והאדם
 וכו' ונסף גם הוא על שוטלן ולמה היה
 במלה והאדם שופר מלמטה ובשוטלן פשי
 אם היה העש באות הטט או השלישי יהיה
 שופר מלמטה אם היה באות הראשון יהיה
 מלמעלה ועתה אחל לעני במוף כמו
 ובחורב הקצפת וזמנה הסף ופתח הקל
 מונע ואם איך היה קודם אחד מן במוף
 תהיה נקדה בתוך הו' ועם שאר אותיות
 יהיה תחת הו' שוא כמו וצר ואב הו' אם
 היה אחד הו' שוא ואעפ"י שיהיה האות אינו
 מן במוף יהיה בו' שורק והוא כמו ושתין
 לוי' בעבור היות הו' שוא ואחל

לענין אוי' ב' כפ' ואם שואם יחל
 אחד מן אוי' ואחיו אחד מן ב' כפ' כפ' כפ'
 לעולם יהיו רפס חוץ מאלה הנזכרים עד
 יבא ויורה צדק והם אדמדדא בדבריו
 דתברייא ושמי כדכוד שמשותף נצחתי
 כלכל ידמו כאבן מי כמכה נאדר עס זו י
 גאלת די חמיתא כחמות אהין גאלת
 בזרוע עמר ומשנה כסף ויולדת פז ועני
 מרחיק היות העש באות האות הראשון
 או השט יחץ מאחד שהוא דגש והוא
 ועבדיך באו וכל מפיך הוא דגש כמו בצדק
 תשים חוץ מאחד י' אם קטן בקדש ועוד
 אם יתחברו שט אותיות דומות בשול
 בראשון כמו ותתפסו כפדו בכוא אלן
 תן הנביא ואם תתברו בקמוץ יהיה דפא

כמו והוא אשר כבולות יקח ועתה
 אחל לבאר עניני ה' גשיות וסימן גשיות
 גשיות גשיות גשיות גשיות גשיות
 על ה' דרכים אלה ה' כמו שלמים הם
 חתנו זה ה' מאתך תקלתי זה ה' אלו
 נס זה ה' יראת ה' א' הורה זה ה' א' ה' יכל
 קדשו זה ה' ואומ' כי הגשיות ל' תשתנה
 ענינה כי אם בל' חותנות א' ה' א' הם היה
 האות ע'ט כו הגשיות א' א' אחרון תהיה
 הגשיות כאשר תחת האלף ואם היה ה' ח
 כאשר תחת האלף תקח קריאת הגשיות ה'
 ועל חמש הקבירות כדרך כל הטקוד כמו יהי
 שמו לעולם בעבור זה היה קריאת הגשיות
 א' ועתה אחל לענן שופר נשואי
 ושופר קלל ואומ' אם היה השופר באורכ

הראשון מהמלה יהיה קלל כמו חרט לאמר
 וכן תחת שלש עבד א' ולא יהיה לעולם א'
 אחריו כי אם זקף ויהיה קלל ואולם אם
 היה חתנו ויהי נשואי כמו וימת יהושע ז'
 בן נון עבד א' וכן אם היה השופר באורכ
 השט א' ה' א' ה' ויהי זקף או חתנו ח
 יהיה נשואי כמו במאה קטינה וכן אמר א'
 ואומר מה ענין פלך גדול ופלה קלן ואומ'
 כל מה שהוא סמך לרח בן יוחי קדש פור
 גדול כמו אלפים באלף וכמו אשר עשה
 האלן וכמו ככה יעצר האלף ודומיהם
 ומה שיהיה קודם ממנו שופר מושב כמו
 אלה החלות ושפרי ושפרי

ספר טעמי המקרא ומסד תהיה

העמים יתחלקו למינהם על שם חלקים
 החדד מעמי כל ספרים והשני ב' ספרים
 והם תלם איוב משל... ועתה חלל לבאר
 מעמי כל ספרים ומשרתים ואמר כי יתחלקו
 לב' חלקים ידיעה והלעמדה ועליו וחלקי
 ידיעה הם ג' והם פזר וטריס ותלמוד
 ומיני העמדה ג' והם יתיב וזקף ואתנע
 ומיני העליו שטה והם זרחא לגרמי ורביע
 ותביר ועפחא וסליק שהוא סוף פסוק:
 והנה יב' מעמים לב' ספרים ולאלה היב'
 מעמים ה' משרתים ואלה שמותם בלשון ר'
 אנשי עבריה שוכר ותלמוד זכרית ותלמוד
 רבא ושופר הפך וחולא מארכא ושלשלת
 ודחוייה וביאור מעמי שלשה ספרים ר'
 הנטארים שגם הם יתחלקו לשלשה חלקים

ומספרם וג' חלקים מעמים וה' משרתיו ומיני
 ידיעה פזר וזרחא ומין העליו והוא קרביע
 ומיני העמדה חמשה לגרמי ויתיב ואתנע
 ועפחא וסליק שהוא סוף פסוק: ואלה הם
 ה' מעמים ואלה משרתיהם שופר ותלמוד
 זכרית ותלמוד רבא ושופר הפך ושופר נחת
 ודחוייה ומארכא ושלשלת ומחל
 והם עשרה משרתים לא מעמי ולכלם ה'
 והפזר יהיה במקרא שנים זה אחר זה
 כמו ויחלקו ויורידו וג' כמו להימן כל ה'אין
 בקיאו ומתטיהו ויהיו ארבעה כמו ושכטיו
 וינשט ונתלא ועמט: ויהיה חמשה כמו
 ואחיו שמעיהו ועזראל חללי גללי ושטה
 חז' לא ימצאו אכן ימצאו שמונה כמו ור'
 ועמכס אחיהם המטעם זכריהו בן ויעלאל

ושמי דלות ויהיאל ועל ואלאב ובנלן ורח
ומעטלן ואשר יהיה ב זה אחד זה לא יותר
הוא הקוף והזקף והזקף גדול כמו ערב
וידעלם אלה טעם וטוהס רבים והשלם
זה אחר זה זקף קטן כמו בבואך העור
והאית וקראת והדומה להן ולא ימצא יותר
על שלם .. והזקף ימצאו האחר
זה טעם כמו כה אחר יא למשיח לברש
והדומה לו ויהיה שלם והוא אחד בזקף
יען אשר שלם ואלאב לדרוש בבעל
זכוב ואשר לא יהיה כי אם טעם זה אחר
זה קס ל והס יתיב ולגרמי ותביר ותלם
והיתב כמו וסנל תוספת ואתה לא באתה
והדומה להם והתביר כמו בעת קת זה
הכל לרדת אל כרס ודומהס .. והתלם

הוא א בכל המקרא אחד בכל המקרא כמו
הנה ואשלח אותך אל המלך והממטס
טמו הסרס בצורות טכל מה שהוא מעס
טמוהו לשמא הספר ולמין הקורא ואס הוא
מסרת טמוהו למין הספר ולשמא הקורא
ולגרמי כמו וימחו את כל היקוס ודוע
עבדת להלחם תבוא אל ארץ יושב ודומה
והטוסר הקסוך שהוא מוכרת אין לו מספר
עס המעמי ואולס הגעייא איננו מן המעמי
ולא מן המסרתים ואולס הוא הקס המקיף
כי השקיף יחבר המלה עס הגעייא והגעייא
תנפיש את המלות כמו את דרכי עמי תחת
יו השחית הכל והדומה להם ובספוקיס
בזקף ב"א מעמיס בכל א הא ממנו פיר
והטס יספר וממנו זקף ואלה הם וימלן

אלו חיש עלה לקראתנו ויחמר אל
לכו שובו אל המלך אשר עלה אתכם ודברת
אליו כה אמר ה' המלך אין אלהים בישראל
אתה שולח לדרוש בבני זבוב אלה עקרון
לכן הוציא אתל עלית שם לא תרד ממנו
כי מות תמות וזה חסר פזר יחסר הזרקה
הוא יצאו וטבי ערי ישראל ובערו והשקו
בנשק ויחג וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד
וברחם ובערו בקדש אש שבע שנים

שער השוא הנע עת האהל לבאר עטן

דרכי השוא כי הם נעלים מדעת בני אדם
דע כי עטן השוא על שם דרכים נע ונרח
ודע כי כל שוא שהוא באחרית המלך לעולם
הוא נח כמו בראשית ברא אלהים אה"ק כי

היו בראשית ואלו אלהים וצרי חיים ולא ח
הוצרכו המדקדקים לעשות טפא מחתיהם
כי לא יעלה באחשבת איש שיתנועעו קלל
תראה כי עליך ואלך שימו ותחת הכרה
שוא עבדך על ידמוה למלות הזכרים
וכן תחת אחרת שמעת והם לשון טבחה
שלא ידמו לאמרת ושמעת שהם זכרים
ודע כי כל שוא שוא יהיה זה אחר זה
באמצע המלך בראש יתה נח והטעם נע
כמו וישמעו ויפחדו ויפחדו ויפחדו ח
משבצות מרכבות ודומה ואלה והדומה
להם זכרונות אחרים ועתה אהל לבאר
כי המקומות שיתנועע השוא בנוע אחר
משבצת מלכס הם חמשה והמקומות ח
שיתנועע בקדש בפתח שבעה מלכס יהיה

כללם יב ועתה אל לבאר המקום ה
הראשון אם היה שוא סודות הראשון מהמלה
יתנועע בפתח כמו בראשית קדושים ור
גדולים ודומה והמקום השני אם היה
באמצע המלה ולפני שוא אחד יתנועע ה
השני בפתח יתכן ויתחלבו הקדשו ה
המדברים ודומה והשלישי

כך מצאתי
בהנחיה
ספר

וקרבי אשר היו שני אותיות נחברי יפתח
השוא כמו ויתגודדו ויעללוהו ויהיו גודדים
לללו וחרבו ויתרוצצו והדומה להם ואם
היה עבור לא יתנועע כך כמו כי דגדג
יעשים וקרוב וסדרן את בט קדם
וקחמיטי שיהיה השוא בין העצם ומשרתו

כמו

כמו נדחו ושלחו אחרות והדומה להם
או יהיה בין בעיית ופעם כמו מלל גלל
ודומיהם והשני אם יהיה האות
שהוא אחר השוא דגוש עליו פעם יפתח
השוא כמו אלכה לי נלכה נא נרשק לני
וכטבילנה יהיה הוא יתזבצנא פתוח כי
הוא מזה השער ודי יתזבצנא לא יפתח
כי איננו מזה השער והשביעי אם
היה אות השוא מפתח ופתחין דגוש עליו
פעם כמו המעלה מעינים המעקה שמים
ואם פתח העצם מאות השני לאשר אחרין
לא יפתח כמו וקם הלויס המעשרים ה
המקלסד תחת השמש הלא לא תראה כי
הבש המבשר יפתח והמבשרות לא יפתח
ומה שיצא מאלה השבעה המכרים לא

יפת כמו שמעתי הלכו ודומיהם חוץ
ומעשים בטקדות חמים הקפת להורה
וכל ברכו עליו מעד חוץ מן ברכו על ליו
וענין העד שיניע השוא לא בפתח לבדו
כי אם באחד מעד מלכיס שחם היה
אחרי השוא אחד מאותיות א"ה ה"ו והשוא
נע יתנועע בצורת האות לעולם נחשת
כעב הענין בעד החלוק לעבד גם נחכה
יוסף האו במיס שאו גם שחי נפטי ידו
ידמה השוא לנוע האות באזנ הטומע
וכן בהזכות יד השוא רע בעיני כס כי
דחוקה היא מצדון וכאשר אמרתי עניני
השוא ההוא בלשית המלך אומר על
תנועתה בשאר המקומות שחם היר
שוא לפעו כמו וישמעו ויצבאו או יתנועע

ובאות דגוש כמו מה לכם תדכאו עמי
ויטלחו את רבקה מתעבדים במחנה יא
ואלה יתנועעו בכועי טבעה מלכיס יא
ואלה שתי סבות אחרות איננו מהעבוד
אותו לפתח לעולם האחד שתי אותיות
זה אחר זה אם היו אחד מא"ה ה"ו יפתח
השוא כמו תחתיו שחתו אחימן שטי
ימחאו כף ודומה והאחד שיהיה השוא
עם אות חס דגוש אז לא יהיה כגוף
הפתח כמו הוא הלק על זה והוא נחשת
שאיין תולתו כי אם פתח ואחר שהטלתי
לבאר צורת השוא אשליש ענין קריאת
השוא דע כי כל שוא שיהיה אחרי יא
והוא נע לעולם יתנועע כמו קח ואיננו
חושש מה שיהיה אחריו ומטבעה מלכיס

ועתה אבאר מן הלש שהם כמו ביום
הקריבו את זבחו ומן קמץ ביד חזק רר
ומן הסתח ויעש הבא אליו כרצונו ומן ה
הסגול לשכאב ומן הצרי בין מלבון ומן
החידק וישראל אהב את יוסף ומן השודק
ויוכל בן שלמיהו והשוא בכל אלה יתנועע
כמו המרק שהוא מתולדת היות בעבור
היוד שהוא אחריו **תוספת** האות
הנע שיתנועע משכנה

מלכיס הם אילן א ח א ח א ח א ח א ח
נדרה או קמץ נדרה ח סגול ח חרף
אי שרף או פתח ח צרי אי ודע כי
כי העבדים לא יתחילו בשוכן נח ולא
יעמדו על נע ולא ימצא שוכנס או שוכן
מתחברים כי אם אחרי תנועה כי כל ש

שוא שיהיה בראש המלה וימצא אחריו
א' מאותיות א' ח' ע' זה משרת בידך שהוא
מתנועע לפי תנועת אחד מאותיות א' ח'
ה' לפי הברתו ודע כי העבדים לא
יחברו בין שני שוכנס שאינם נעלמים
כי אם במקום העמדה או ההפסקה
כמו ויפול על צווארי כעמן אחיו ויבך
ואם יתחבר שוא עם שוא באמצע קדבונים
יתנועע השט כמקרה ישמעו ישמרו כי
הטין שוכן והלם נע ותנועת הלם במלת
ישמרו בפתיחת ותנועת הלם במלת ישמעו
בקבוץ בעבור העין שבא אחריו וכן יח
ירמיהו יחדיהו תחת והלם שוכנס והללת
והלם מתנועע נעבר בעבור היוד שבא
אחריהם וכן ויבך עליהם ויבך על צוואריו

אל תסוף על דבריו. יסתאקיס לית. ויולדת
 בן. ויסת כסתר לבן. ויטב. שמעא. אל. יטב
 אל דדטה לכך. ואחרת בלבדך. אלה כלס
 מתגועים. בעבור תיזהם בתוך הדבורים
 ובאחרונה. יטבן שטקס כמו וישא את. ויבך
 והדומה לו.

תוספת אחר

דע כי כל נקוד
 בשלש נקודות
 אחרין דגש כמו חגי. אעבטן תחת הבית
 סלח קטן והוא לשון יחיד איננו נמצא
 ובעבור זה נדגש ואם היה בשתי נקודות
 והוא לשון רבים. היה רפא כמו כי הקשה
 פדעה לשלתי. וישלתי. יא. לשחתה וכן
 מנהג כל זק השער. ודע כי באתגחת
 לא היה עמק שופר לעולם. כמו אשר חזה.

וכל מי שיכנס על אף הער לעולם כט
 כטתי נקודות כמו מאט מאטר מחרב ח
 מעולם מהס מהמונס. ומהס נקודים
 בנקודה אחת כמו מחוט מחוץ. ודע כי
 השופר שאחריו הרביע לא תהיה לו תנוע
 כי בו בחר. וכיוס הטביע טבעת. ומיס
 והדומים להם.

שלש ספר הנקוד שחבר ר. יהודה הנקרא
 מ"ו ז"ל. ע"ש תוספת שהוסיף המטרת
 הכתן נע.

כיון שיהא לעוף כח ולאין אונס עצמה. ידע
 המן המן סלה.

אותיות
 א"ה ה"ה הן קלות מכל
 האותיות ואין אדם יכול

להדגיש והנקודה המצאת החדשה
בסוף הדיבור יודעת עקר ההלכה והל
קבלת הרשומה בד מקומות במודגש
ואילו הן ויביאו דיוסף תלפז תביאו תעס
ויביאו לטן כיד להיכן דעורא ושכו עצמא
עצמותיו לא דא

פרק

על אומות יחזק בגל מן אילו
אומות יחזק אס תמצא אחת
מהן בסוף חלק ואותה עומדת במשרד
והחלק הסמוכה אחריה תחלק אחת מן
אומות בגל כפלת יצאה אותה האות בראש
כמו כי באסס הרבו אט ואקחה פת לחם
והדומה להם ויוצא חכלל עטן זה שמכיל
את הרבה ואילו הן דפסיק ודחיק ר
ודעור וזהו ודחיק ומסך הא ובלאותיות

רצות שתחת הראשונה שוף ובמס ובמל

דפסיק

כיצד כללמן שיהיה חור
יהוא ובין אות בגל כפלת פסק

לא תצא אות בגל כפלת ברפי מפני הפסק
המיוצג ביניהם כחלק כגון על עמון כהם
עטא כלה ודומיהם דדחיק טצד
הוא שיהיה בתיבה יהוא

אחר המשרת חלק ובתיבת בגל כפלת ח
העש עלאות חלק בכן נבטלה את הרפא
כגון ואעידה בש והגית בו ודומיהם אכל
אסיט ביניהם יותר ממלך אחד כגון ו
מכירך ברוך יתית בחסדך חק יהוא
נוהג בהן וגם אין ביניהן בית המשרד
העש חלק חק יהוא נוהגש כגון היתה
תהו דזעיר כיצד תיבה שאין בה

365

364

367

366

369

368

371

370

373

372

סלה לקרן רישון כחמה
 קודם ביום ששון ויום אלה
 נענה ביום ההוא אלהים צור
 טרענה ביום טי או טלט.
 וכיום ההוא קח טלף אחד במלך
 עץ ויקרן ברכן צור אלהים
 צור טלף יהיה לטען ההוא חטאים
 צורם - ברחוק וקצחו בידך
 הענף יטען ההוא הייך אשל היו
 לטען רחום - וקצחו ואלים
 וטענים קר יקח טענה ואחר
 כך קסיד הסלף ההוא וקצחו
 טענים ויהי טעם - ואחר כך
 קח וטלם - אשר במלך הענף
 הג' וקצחו לכוך וקצחו טל
 אחר ואלים - וקצחו וטל

השלה השנים וכו' וכו' על
בשנים ועל השלה השלישית
בשנים וכו' וכו' השנים
הנ' כר' שמואל השלישית
שלה שמואל השלישית כן שאלו וכן
על כל יומי ויומי ויומי כן וכן
השנים הנ' וכו' וכו' וכו'
שאלו וכן וכן וכו' וכו' וכו'
כחשן

תפלת הייחוד לר' משה בן
 הקנה זצ"ל
ברוך אלהינו שדי השמור בטוהר
 המציאות והאדיר באחדות
 השווה המרומם המעלה באויר המר
 המתמזג לנו ללן קדוש בהדר נועם
 טובס "אחיה אשר אחיה" אשאלך
 למען נצחק בתמידותך עשר
 ספירותיך שהם השלמה הכל במדה
 נכונה וכשיעור מתקן וגם הם מופנות
 מהותך והדרך בפפירה היא שונה
 שהיא כתר עליון דודך והדר כבודך
 אחד יחיד ומיוחד בנראה ובנסתר
 בסוד נעלם מקדמך בשם מאור
 עשרים עמודי אור שהם ראש מלכותך
 שהם הקון לרום מעלתך ומהם יצא

ותמשך המיות בכל הספרות ועומדים
 זה ביד זה כמשמה בתוך הגוף והם
 מלאים מבפנים ומבחוץ ובחינוך
 יהיה יהיה יהיה והם נחקקים
 בדמות זכר ונקבה ומתהפכים לתפארת
 וממלכה ביצירות חוש קומתם ואין
 לנקותם תכלית והם חלקים שאינם
 מתחלקים כלל ומתטואים במאמר
 נמכלל וחשובין עד מעיין השלה ברב
 שהיא עד אין חקר ואין מספר מאורה
 המתעלמות בתוספת החשך המסותרת
 שהיא המצואות הידוע לכל המשתכל
 בשלשה עשר מיני המורה שהם
 גלויים ונעלמים ומונחים על הכתר
 ממש ממצץ ממצץ תך נספי
 פספספס תגל תומי תגש סחק ב

פתח טפה סחק כתכומי טבת
 זפט פובז פסנתץ פטרץ אחד
 טמך בשמות הכתר שהם אראריתא
 אחד ראש אחדותן ראש חוזן
 המורהו אחד יה יה יה יה
 אחד יה יהיה חיה והוא יהיה
 יה יה איה ביה גיה דיה היה
 יה יהיה חיה טיה ייה כיה ליה
 מיה ניה סיה עיה פיה צורה
 קיה דיה שיה תיה
 ארוממך בחקירת
 מחשבת בששת עשר חקירות שהם
 חכמה בינה דעת מחשבה חקירה
 יגיעה תנועה תגיון דבור לחש
 קול פעל משמר מפעל עמידה
 ישיבה אחתן לתוך אדון יחיד שותעלה

מעלי לעלי עד שאתקדש בקדושת
העליונים הנזכרים מאור פני השמים
כי אתה בעל הקדושה באל המתעלה
בטוהר הקדושה אתה נאמן ר
בסוד האמונה אתה נאמן בשמיעה
וראיה ודבור ועשיה אתה שלי
בסדר הספירה השני שהיא החכמה
הנקראת ברכה מסתפקת משפע המקור
המתברך אתה הוא אלי נאמן
אתה יחיד יציק מתעלה ומתירום ה
למעלה עד אין חקר ומקומך נסתר
ונעלם אתה נשמה מחזקת הנשמה
והנשמה לנשמות אתה הוא חכם
הרזים יודע כל הנסתרות על כן מבקש
מלפניך שתגביר בחכמה השויה
לפי כבודך וזהו מקובל בממשות

הדעת הנאמן מן החכמה ברוך אתה
אל המתקדש במדע החכמה
אתה אל לבדך הלא המעוט בטהר
ובקדושה ובנועם הספירה השלישית
שהיא פאר התבונה ושמה בינה
והיא יצירת שכל יש לה בית קיבל
לחכמה ולחיותה הבדלת כבודך כמו
התקבה והיא מדרת ממשלה כמו ר
הלשון בפה ואלה השלש ספירות הם
כאחת ונקראים היודע כנגד הכתר
והדעת כנגד החכמה והידוע כנגד
הבינה ונעשה הכל ראש אחד ולא
השמות לבדם כדור במובס
כדור ומיוחדים כמו אל להיג
אחד על כן אינו בחזקת
האחדות השנה המתעלה כך באל

הטבור ברוך שמותיו ואתה יחיד
 בסתר הזוהר הוא מתחלק לשבעים ו
 ישתש בששים שהם מונים על זיעת
 החיות ומהם העליונים הנקראים
 ספירה רביעית היא החסד וכל גשר
 וגשר יש לו שש ידוע והם מוכתרים
 ומסודרים בתכונות מזומנות יוצאים
 מכח אל הפועל ואלו הם
 והוא ילי סייט עלם
 מקש ללה אפא כהת הזי אלד
 לאו תהע יול מפה הדי הקס
 לאו מלי ליו מהל נלד ייו מלה
 חיה נתה תא ירת שאה די
 אוב לכב ושר יחי להח כוק
 מנר אני העם דהעיז ההד
 מוב וול ילה סאל ערי עשל

מיה והו די החש עמם ננא עית
 מבה סוי נמס יול הרח מצר ומב
 יחה ענו מחי רמב מנק אינע חבו
 ראח יבס הוי מוס בשכלול
 והם מוכתרים ח
 ימהודרים בתכונות מזומנות יוצאים
 מן הכח אל הפועל

ויו יי סבט עאס מנע
 ליה אנא כמת החי אנד להו ר
 המע יצל מרה היו המס לוו כבי
 ליו פנל נמד יחי מפה חוה ניה
 השא יחת שאה רלו אוב ליב
 וחר ייו להח כעק מנד אני חוס
 רהע יחז השא מכב וול ייה
 סאל ערי עאל מתה והו דרלי
 היש עלם נהא נות מלה כהי

יית

נקם ירל הבח מזר זהב יאדה
עלו מזי דהב מבק אלע חדו
רלה יים הלי מהם

ואיכה ומרבי

ובמה יספיק יציר ידיך ספר
בשפתיו טעמו ערך חמדת מהללך
מלכותך בשמים שותה למי משילך
הציוני איתה נורא אהה כמר מדלי
תהלותי המנחיל חוסן יש אמת
נאווה דומיה לתהלתך הנורא
ובהתחדש הדרך מפלג עלילת
יזי כבדות למראות מפעלותיך
דמו המשכילים הלל יקרך יאור
הצור מזמרת מהללים לשמך ולמכרך
ומי כמכה בלהים יזי לעת יחידתי
וצלמי פושעים נגינות לילי נעמימות

מהללך

מהללך כמץ יערב חכי יחשבס
מאונר נחמד הנשמן חקיד הזכרתי
ואוהבס נפלאות ימיך הנאדרתי
היחקרום שוכט אלמה יביע חס
רום תפארת שמך אמונתך העצומה
רעים לבאר יחד אמוך ועוז
ממשלתך לפטך כרעו בפחד
יביעו הדר רוממותיך יחדוהו
יעריו והנדרו לעץ הנפלאות חזוהו
כרוב עוזו קדשוהו מפי נוראדותיו
דרשוהו אמרו נפלאותיו ידין
חזו וספרו מפעלותיו רוממותו חיוס
עבדיו יחד חדשו זמירותיו הללוהו
שמי השמים משרתיו כגדולתו
כבדוהו וכגבורותיו וחסדיו לעולם
ידיו יזי הללוהו סביבותיו חש לוחט

עבים רבובו ישים עיניו לא שוטט
 מחקרי תבונת המעשים ומחשבת
 היצורים ורוחם דבר לא יפלא הוא
 יגיד שיחס עשונותם להם מזל
 נכח הלהים ארחות נבראים ומעלל
 הכל מושיע להולכי הנכחות פועל
 און יחבל נוקם קנא מפניו יצוריו
 רעדו לרגעים הנה בעוז חרוטיו
 משבר זרוע רטעים ובשופטו
 העולם בידקותיו ישר אמונתו
 הודיע ענוה לבט ובבורותיו מי זה
 ישמיע דבול המאדר בגבורה
 משבר כח קמיו מאין כמוהו קדוש
 אינס לעשוקים עזרה חסדיו הנאמט
 ורחמיו רם למי הודות יקרית איותו
 מלברך המלך למי אות מלך ה'

המלכים מבלעדיך אתה צדיק
 בחסדיך בא' שאתה בעל החסד
 נאמן בגבורה שהיא הספירה הר'
 החמישית בתוקף שם ארבעי ושתיס
 דעותיות שהוא אבנית קרע
 שטן נגדיכש בטר יתג חקב
 טנע יגל פזק שקוצית
 להים כישראל גדול ייחודך
 תשגבט צדקתך קדוש ראה עלולת
 שנאינו טהר נחלתך נשגב גאל ר'
 דורשיך יחד כח שמונתך בשמך טכס
 רוחנו ימח תביא גאולתך חסיד
 קדוש ברוב טובך נני עטייתך
 יהמה גדול לבובטו פודטו זכר
 קדושתך טעה קול ידויינו צדקך
 יודעי תהלתך אקלסך בספירה

השִׁיחַ שֶׁהָיָה תַּפְאֵרֶת אֲנָתָם
 מִסֵּתֶם מִסִּפְסִיף דִּינִסִּים
 הָאֵדִיר וְאֵבִיר בִּסְפִירָה הַשְּׁבִיעִי
 שֶׁהָיָה נֶלֶח וְשִׁמּוֹתָיו טוֹטְרוֹסִידָה
 תִּרְכּוֹסִידָה יוֹעֲלִינָה אֶקְדֹּשֶׁךְ
 בִּסְפִירָה הַשְּׁמִיטָה שֶׁהָיָה הוֹר
 אֲדַע תִּבְכּ לִישׁ הָעָא יִבְז כָּתֶם
 תוֹשׁ יִבְב רִתּוֹ אֶתֶק אֶדְב יִהֲמָא
 אַהֲדֹרֶךְ בִּסְפִירָה הַתְּשִׁיעִרָה
 שֶׁהָיָה חִסּוֹד יִחְזֶה יוֹהֶה יִהְיֶה
 חִיָּה תִּחְיֶה וְחִיָּה יִהְיֶה וְחִיָּה
 אֲנִשְׁחָךְ בִּסְפִירָה הַעֲשִׁירִית
 שֶׁהָיָה מַלְכּוֹת וְנִקְדָּמָה מִטְטְרוֹן
 מֶלֶךְ שְׁלֵשׁ וְעֶלְיוֹן דּוֹמָה לְכַדְמָרָה
 וְסוֹבֵב לְנִיבָה וְהָנָא אֲדִין יַחֲד מֶלֶךְ
 נִאֲמָן בְּאִי הַמֶּלֶךְ בְּכַבּוֹדוֹ וּבְקִלְסוֹ

הָיָה לִּי לַעֲזוּרָה וּלְשׁוּעָה וּלְמִשְׁגָּב רַח
 וּלְמַפְלֵט לְמִצָּן וּלְכַפֵּה וּלְחֶרֶב כִּיפִיּוֹת
 וְעֲזָרָתִי וּפְלִטָתִי וּמִלְטָתִי וְהוֹשִׁיעֵנִי רַח
 וּפְרִנְסָתִי פְרִנְסָה שֶׁלְכַבּוֹד בְּכַחַת רוּחַ
 וְקִרְבִּנִי לְכָל מָה שֶׁאֶהְבֵּת וְרַחֲמֵי רַחֲמֵי
 בְּכָל מָה שֶׁשָּׁנְאַת וְהִכְנַע וְהִשְׁפִּיל
 וְהִפִּיל לִפְתֵּי כָּל מִבְקָשִׁי רַחֲמֵי רַחֲמֵי
 וְרַחֲמֵי בְּכָל מָה שֶׁאֵין צָרִיךְ רַחֲמִים
 כִּי יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לִי
 יֵשׁוּב אֵלֵי רִיקָס כִּי אֵס אֶת אֲשֶׁר
 חִפְצִיתִי וְהֵיכֵלִי אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיו יֵהִי
 לְרִצּוֹן אֲמַרִּי פִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְתֵּךְ
 יי' יִצְוֶה וְיִבְרָא...

וְאֵת הַתְּפִלָּה הַתְּפִלָּה הַגְּדוֹלָה
רַמְבֵּן זְלָתָהּ כְּשֶׁלֶךְ
לְמִדָּת שְׁרָא.

וְדָר רִצּוֹן מִלִּפְתָּךְ יְיָ אֱלֹהֵי נֹלָה ח
אֲבוֹתֵינוּ הַגְּדוֹל הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא
הַמוֹכֵת בַּלָּה הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים ו
שֶׁתַּעֲמִיד הֵם מִזְעַפּוֹ וַיַּחֲשׂוּ גִלּוֹ ח
וְתַעֲשֶׂה רִצּוֹן לִבִּי וְתוֹלֵכֵי מֵהֶרֶד
אֶל מַחֲזוֹן חֲפִצְנוֹ לְטוֹבָתָנוּ כְּאֶשֶׁר
כִּידֶךָ לַעֲשׂוֹת וּשְׁמֵנוּ תַפְלִי וְעֲנֵנוּ ז
בְּשִׁיעָה הַזֹּאת שֶׁאֵין מִזְכִּיר לַפֶּטֶךְ
בְּאִמָּה וּבִרְמָה שֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל הַנִּכְבָּד
הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַשֵּׁם הַמְּפֹרָשׁ ו
הַזֶּה אֲנִי אֲרִי חֶעֶם רַהֲעִי יִן
הַהֵם מִיָּךְ וְיִלְיָה סָאֵל עֲרִי עֶסֶל
מִיָּה וְתוֹלֵכֵי בְנֵי כְרוֹךְ

טוב בכדי הצורך ושמרנו מהמון ד
גלים ומשאין משברי ים מרוח סועה
מסער מספק ומבלבל עתים ומחלוק
זמנים ומהבהירות הרעות הגדולות
בֵּים אוֹ בִּיבֶשֶׁה וּמִכָּל מִזְוָךְ וּמִכָּל
סַעַר וּמִכָּל הַפֶּסֶד וְאֶל יַעֲכֹכֵנוּ לֵאמֹר
מִשְׁבִּיעַ וְלֹא מִכְרִיחַ וְלֹא מִנְאֵה וְלֹא
מִסְטִין וְלֹא מִיִּכָּד וְלֹא מִיִּזִּיק וְלֹא
מִכָּלֵבֵל וְלֹא מִפֶּחַד וְלֹא מִחֲרִיס וְלֹא
מִמִּיָּס וְהַיִּזְיָא רוּחַ מִזְוִיכָרוֹתֶיךָ
טוֹבָה לְהַחֲיֶה הַסְּפִינָה וְכָל אֲשֶׁר
בָּהּ לִרְצוֹנָנוּ וּלְטוֹבָתָנוּ וְכָל הַנּוֹפֵטִי
מִשׁוֹשׁ וּמִנֶּהֱיָה וּמִלִּחִיָּה וְחִוְלָה
וְאִוְמָה שִׁינְהִיגוּ מִיתָה כְּרָמוֹי בְּלֹא
עֲצֵלָה וְכֹלָא רְשׁוֹל וְכֹלָא תַשְׁוֹרֵד
כֹּחַ וְהַצְעֵנוּ לְמַחֲזוֹן חֲפִצְנוֹ בְּלֹא

מויז' נח וחוץ באיברי ובגופי לויים
 נצות עונתי בכל עת ולא יצא באיברי
 ובגופי ובתאוותי שום חולש ושום רפיון
 ולא חונם ולא קדור ולא כלבול ומשכח
 ולא השישות כח כדי לבטלתי ולהטילם
 תאוותי בכל עת שארצתי עם חשתי ל
 ובהיקי תאוותי וזוונתי כל עת שארצתי
 כל שום שום הטמאתי ובלי שום רפיון וא
 חבר מעתה ועד עולם אמן אמן סלה

וְעַתָּה תִּתְּנֵה

תִּתְּנֵה לִי כִּי אֶמְצֶה לְעֵתְךָ בְּקִדְשֶׁךָ

וְאֶתְּנֶה לְעֵתְךָ שְׂמִי

יְהוָה כִּי אֶמְצֶה לְעֵתְךָ בְּקִדְשֶׁךָ

צדיק בכל הדורות לעמך
 שוה הנגלה הזה היצא מפסיק יהוה
 זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך

את בית אהרן שסגורו **יְהוָה יְהוָה**
הָאֵל זֶה כִּי רַב נֶתַח זֶה כִּי רַב כֶּבֶד
זֶה כִּי אֶתְּנֶה לְעֵתְךָ יְהוָה יְהוָה

שתתן לי זרע קדש רצוי והגון וטוב
 ויפה ויתוקן ומקובל ורחמי לחיות ור
 ולהתקיים בלי עון ואשמה ותברכני ו
 בטוהך ותברך את בתי בזכרך ואדע
 כי שנים אהב ירחשוך משיך זרע
 וכל מעייני יתקדור שרץ וטהר גמי
 וקדש נפשי ומחשבותי ושכלי ודעתי
 ויתר דרגותי ואתחזק ואתחמץ ח
 ואתלבש ברוך האובת הזכה והנעימה
 בכוונת תאוותי כדי שאטילם רצונך ויתכן
 זרע ויבנה ויהיה ויחיה ויצא
 ויעלה באמת ויטל וימשך וינחם ויעמד
 במקום הצלחתו ותבונן כל המדותיו כדי

להשלימו ולתקנו ולהעמידו בנינו בעולם
 כחן במסד כחן בבריאות באויתך ובתוקך
 ובגבורה ותרס עליו בהעשותו בהתקן
 בהתקנו בהיותו בהתלבשו והתגדו
 על כוריו ועל מכונן בהויתו וכדמותו
 ביצירתו בעשייתו ברוחו בנפשו בעשייתו
 בקרביו ובצוריו ולא יהיה בו ולא באחד
 מהצוריו לא חק ולא חסרון לא חגג ולא
 חקרה לא חול ולא יחזק לא כאב ולא
 צר לא טבע ולא מחלה לא חולש ולא רפיון
 ולא יחסר כל טוב כל מי חיו ויתברכו
 חי וביתו וזרעו וזרעו וזרעו בכל דבר
 המטלים דעתנו ושכלנו והרצונותינו
 לעשות כל מעשינו לצורך והתברכו
 ברכות שמים ומעל ברכות תהום רובצת
 תחת ה' וזו ברכתך יבורך בית עבדך

לשום

לשום אמן טב סלה ועד יהיו לרצון א
 אמרי פ והגיון לך לפניך יהוה צור
 וגואל..

שם תלג

פיה ששם של ארבע אותיות
 בשם מלך

סוד לוי לריאיו ובריתו
 להודיעם

מי שהוא ירא יא ויש בריתו שלם
 כאברהם אבינו עוף יודיע לו
 ואם לאו יסירו דבר גדול כמו זה ילפנו

כי הוא דבר גדול וקדוש **אמר** בעל
 המחקר שחשבון סוף הוא שבועים **ה'**
 שבועים שמותיט לו להבין בפי ושאמר
 שלא בפרוט אין חקר ואין מחקר וכי
 צריך לו להבין לקראו שם או שם יט
 לו כמו העבראים המצואים בעולם וה
 נוכחים שהעבראים והכוף שהם חיים
 כל אחד ואחד לחבריו צריכין שם במה
 שיתחברו זה עם זה **אוי** כל אחד
 ואחד לחבריו צריכין שם קדמני **אבל**
 בראש עולם יתנה צריך לקרוא לו **ל**
 אדון הכרית אדון כל הארץ על מרה
 שאמריו אדון האדנים ית ויתעודי בזה
אבל ונתקן חקירתו באמתת פשלו
 דענו כי כל שמויותיו העכונס לו הם יט

מנולים אקויות ומודיעים נקד יצא חותנו
 חוק מעט אחד שהוא המענין ונקרא שם
 העצם חתנו שהוא שרש לכל שמויותיו
 ונקרא שם בן ארבע אותיות **ויד קדש**
ואו קדש בזה קשש תמצא יתקן ושיעור
 ויתבונן הקוף המדק היא **יד** כי צד
 אם תאמר שהבין הוא אחד כשאר כל
 האחדים הנקראים אחד לו יתכן כי ה
 האחד הוא קדש תחלת הכל והוא תחלת
 החשבון אבל הוא אינו חשבון כי אחד
 יתחשבון יט לו כי בצורת האות ששטון
 חתנו כי צד היד זו היא צורתה **ד**
 תמצא בה אורך ורוחב ושומן כי כשא
 כשהתם טקוזה אחד אינו חשבון ואם
 תשים טקודה אחרת עמה כמו כן אינו

חשבון לא שיהיה כל אחת לחברתה אב
 מלך ואתה מלך כלום אט אחד ואט
 אחד אבל מפרשין הטקודה שהיא **חוק**
ורחב ועתיק לשלש חלקים שקם שלש
 טקודות והם **ראש ואמצע וסוף** אם
 כן יתכן שאין החשבון כמות משלשה
 וכיון ששלשה הוא החשבון האחד אינו
 נכד ואינו נחשב ואינו נחשב לא יעמיד
 החשבון ומתחיל ונעדר ומתעלה ומתה
 ומתדומע ונקבל והוא אדון לכל **כיצד**
 כשתאמר שלשה הם השלשה כיצד כל
 טקודה יש לה שלשה פנים אורך ורחב
 ועתיק שקם ראש ואמצע וסוף אם
 כן השלשה הם השלשה והשלשה הווי
 השלשה וכן החשבון הרי לך שהעשירי

יהיה קדש לוי שהוא אחד הוא לבד
 בפע עצמו ואינו נחשב עם החשבון
 ועל זה נאמר העשירי יהיה קדש לוי על
 כן האחד הוא אחד ויחיד ויניחוד בפע
 עצמו ואין דומה לו **כיצד** הדע מזה
 שכלם ואצילותם נאחדות והוא אינו
 דומה לאחד לא יחיד ומיוחד בפע
 עצמו שהוא קבץ כל ואין לוקמה והוא
 והתמלה כמו שאלה הקבץ מקדש קודם
 הכרשית היה הוה ולאחד אחד האחרית
 שאחר קלה כלום שהוא ראשון אין לו
 ולראשיתו תמלה והוא אחרון מבין
 אחרית והפלה יד ויתרומם ויתעלה
 לעולמי עד ולפני נחשים **הדין** פירו
 ועקר של יוד של ארבע חותמות והוא

הקדמות מדק **עוד עש** אחר שאתה לבן
היול לשעס חלקים תמצאם עשדים בע'
בעטן הכפל ולפעמים נכתבת יול שלמה
שקס עשדים **וקפחש** הוא מאמר
שכמו שיש עשר ספירות למעלה כך
יש עשר ספירות למטה וזהו שאמרו
כל העולם תלוי בזרועו של הקב"ה כח
כחמיש בזרוע גבור והספירות הם
אספק לריאות מאירות ולמה נקראו
ספירות דל' תפסיר גדרתם שקס כמו
ספירים המצוחצים המאירים לפאת
הזרח וקב"ה מתאחד בטו' הספירות
כלהם אש המתאחד בגוונ' ויתעלה
ויעלה ויעלה עד שאין סוף לרוממותו
וישב באויר שאינו נתפש ואינו נוטה

תצד עליו לשום כד וזו העלה היא שונה
שאין סבה קודמת לה והי' לך פירוש
היול **ואם יקטק** בעטך ומה שאמרנו
שכמו שיש עשר ספירות למעלה ח
שכך יש ספירות למטה א' תמצא שכך
אמרנו חזל ולבנות דארעא כעין ולבנות
דרקיעא כלומר שכל דוגמא יאה וזה
למעלה כך היא למטה בעטן הדמיונה
והחכמה כמו שהוכנס אצ"ל שהן
בגלגל השמיים דומין שהן נרמזין ח
בגלגל האשון ואינו כי חס למראית
העין וכלה הוא תעבת זכות הגלגלים
אזכור המת לוח זכוכית שחצצה אותה
זרחת השמש פתח וחיצון אצ"ל ש
השמש אינו טורף ומכדיק אף תכד

החיצון **היה** טעמו כי יורד שכל חזקות
 מי שידעך כדאי יודע עקר האחדות
 כאשר נפרט לה בעה' במקום הראוי ה'
 להזכיר פעולתה וכח"י **ה** פירושה
 הוא שיפנה כל חזקות **המיוחדות**
 באחדות לזה דברים שהם **שמים וענף**
נפלא השורש הוא השכל הקדמון הוא
 שאינו מושג כלל וטעם לחמשים חלקי
 הנקראים שיערי בנה' כמו שאמר אלה
 חמשים שיערי בנה' עברו בעולם וכל
 נאמן להם חוק מאתה והוא השורש
 הידוע לבעלי החזקות **וכל אלה העשרים**
 עמודים ועמודי הכתר כי חשבון כתר
 הוא שש מאות ועשרים כנגד שש מאות
 ועשרים עמודי אור שהם סוככים לחור

שמינו טעם כי חור שמינו טעם הוא
 חור החיים שאין מעמידו שום דבר
 בעולם והוא מעמיד הכל בכח הווי' וח'
 ומינתו אבל חור העצם יש לו הפרט
 כי יוכלו בג' אדם לתפשו בכמה ענינים
 כמו עינות הטוהות שאין אדם יכול לעמוד
 אלא בחור הנשאר מבחוץ **הבא אל כר**
האדם ומכחו יכול לעמוד או כל זכות
 שאינה נעשית אלא בעינות החור וכן
 הן חור וכן נעשיתם אחרים רבים ש'
 תפסין חוריהם בהם ועל כן נאמר לחור
 שהוא שרש הכל **ועקר החור שמים**
טעם הוא שהיה מתאחד בנ' ית' ויתעל
 שהוא שבת הכל אדם כן אלו מושגין כי
היור וחיה הם תחלת האחדות כדור ש

שחמורא לא חז' השט כלל השם כי חטון
 יוד' ה' כו' והשם כלו כו' **ההא**
 החמורה היא מדת שאינה נרמשת
 והיא חטונה כמו כן שטק חס כן יעלו
 נאמלה השלש חטונות **לב** והסימן כו'
 קרוב אלף **ב** של **ב** ראשית **ל** שר
 ישראל **ל** הוא **הוא** הוא סימן נעוץ מה
 תעצם ה' השם כדי לחדו **ההא**
ושיעור ומתכונת ההא כל שהוא סבת
 הכל ובו הכל וחטון ו' שטק עשר
 כנגד יב' גבול אכסוף ועליו חמורא חז'
 הכל הלי' מרועו של גבורה ונעוץ
שהוא היא ונתחזקה במצעות השם
 הוא ד' חטונות וכל העקס חמורא חז'
 שלש **יהה** כי שטק ההין חמורא עשרה

כנגד עשרה וזהו שאלו החכס חמורא חטונות
 נתקו חכמים יכל החטון המרובע ח'
 כנשימה האויר המצא שטק ההין שחין
 חדש יכול לומר **ההא** כלל ש' וזהו נשימה
 האויר והנה יעלו בידך **לב** כנגד לב
 טרבות שלמות החכמה או השלש חטונות
 שטק **יהה**
ועתה אבאר לך כי זה השם חמור
 ידוע ומושג כי חס במחשבה
 ואינו מושג כי חס במחשבה דברים שטק
 תקון וצדק ומהמר ומכלל וחטון
התקון שטק חס מתחלתו ועד סופו
 כמו שכתב **הצדק** הוא שטק חס חז'
 ככב אלמא כתא של ספר צדק וידע
 לעשות וכל צדק וצדק **חמורא**

ואחר כך לבסוף הכל ביחד שהוא **היכל**
 ואחר כך לדע **השפן** כדי שלא יאנה
 בחבור האומות ובתקודם **וזהו פירוש**
 הקדמה לה שאנו צריכין לעשות **לדע** כי כל
 הדברים הללו נכללים בפסוק יצירה ושלכן
 נקמו חז"ל תחלתו **לד** והוא עקב יצירה
 שבכתב כמו שאמרנו **בין** בראשית **ל**
 בין ישראל ועל זה אמרה תורה לא ידע
 אנוש ערכה ולא תמצא בארץ חיים **ל**
 ואמרנו חז"ל **ל** ידע אנוש ערכה היה בונה
 עולמות כמו הבה **וזהו ספר הבאחזן**
 שעשה ר' יהודה בן בריה שירמיהו ע"ה
 היה מתעסק בפסוק יצירה לבדו יצירה
 בתקול ואמרה קנה לך חבר הלך אצל
 סירה במו ותרעסקו בפסוק יצירה שלש ש

שנים לתיים מה שכן מן נדברו יראי יראים
 אל רעהו **ל** לפי שיש שנים כשרים
 לצדק האמת בדת כצדק הכלל והעצמי
 נבדל להם אדם אחד והיה כענין בנצחון
 ויז אלהים חילת והיה סטין ביד אונת
 האדם העבד והיה מוחק **ל** של אחרת
 נאמר **ות** קריע ידמיהו בגדיו אמר לו
 ידמיהו למה אתה מוחק חלקי של אחרת
 חל לך ממשול לך **תשל** למה הדבר דומה
 לבשר אחד שהיה בונה כמה בנים כמה
 תדניות כמה נקדשות ולא היה אדם
 מרגיש באומנות כלל ולא היה יודע
 דעתו ולא מלמדת עד שסתהו שני
 אדם ולמודם סוד אומנות עד שידעו
 הכל על דרך האמת ופשי דעו האומנות

וידעו קודם ותבטלו התחיל לקטרקו בלב
 בדברים עד שנתפרשו ונחברתו ונעשו
 בנאים כמקומו ויהא שהיה הוא עושה בדין
 היו עושים הם בשעה פטיטס ונשקח
 ונשקח בשם אדם הנחם כבודו של
 האומץ והיו כלם באים אליהם וינכבדו
 אותם ויתעסקו עמהם בענין הבנין
 שהיו צריכין **כך הנה** ברא אתהם
 בצלם ודמות וצורה ועתה כשאתה בר
 בראתם אדם כמותו יצאנו אין לויד
 בעולם לא לו אמר לו יצאנו מאי תקב
 תקנתה אם כן אמר להם כתבו הלכת
 ביותם למפרע באותו העבר המרח
 כבודם לבבכם ולא תתקדו בהם דרך
 כבוד והתקן כי אם הכל למפרע ויעשו

גם הם כן ונעשה אותם האדם לעשה
 עפר ואפר **אז** אמר ירמיהו עתה בא
 כי אין ראוי לו לאדם ללמוד לו הדברים
 לא לידע כמו ונבדלתו של בורא עולם
 אבל לא לעשות שכל תלמוד לעשות
 אבל אמת למד להבין ולהורות **אמר לו**
סידא אדם דע והבן כי עיני כדברים
 הפנימיים כי השם ית הוא יחיד בענין
 שדש התנועה היוצאה מפי האדם וה
 ומתפשטת ומתגברת בלתי תמורה
 בענין התקון כמו שאמרנו בספר מעין
 החכמה **כך** הוא התקון להוציא דבר
 בראייתו ונאמר בדבר עד להעמיד כל
 הדברים כמעין עד אין חקר ואין מספר
 ליורה המתעלות בתוספת החשך

המסורת ככלל **מִבְּאוֹתֵינוּ** שהן יין ב
 של בראשית עד של וכתו ייט בתוכם עטן
 גדול מהייחוד באסיפתן באותיותיהם ה
 ובקודם כענין שמהרזל חזל שם בן ארבע
 נשתים אותיות קדוש ומקודש ואין מוסרין
 אותו אלא למי שהוא עומד בל"ב יומיו ה
 וצניע ואינן כועס ואינן משתכר ומעבר
 על מדותיו וכל היודעו ומשמידו ומזהיר
 בו ומשדגש בו בקדושה ובאהדה הו"א
 אהוב למעלה ונחמד למטה ותלמודיו
 מתקיים בידו ואימתו מוגלת על הכרין
 ונחלשט עלולתים העולם הזה והעולם
 הבא **ואמר הכהן** מי אותו שלו המותנות
 שהם מִבְּאֵי הַיָּבֵה אחת בפני עצמה
 ולא שם אחד בפני עצמו לא אותיות

מקובלות מורות על להיות של הבה שהוא
 אחד והוא תחלת ידיעתם

בראשית

הבית הוא עטן
בֵּית יְהוָה וְלֹא
 ושיין בית ראש ית' הם ארבע מאות ור
 ועשר דל שנרמזו בואת התובה של ר
 בראשית כעין בית ראשון כנה היה ג
 עתיד לעמוד כענין ומצבו שגוער ה
 שנים ועל זה נחמ' בואת' יבא אהרן אל
 הקדש **ועוד** כי תמצא בפסוק בראשית
 שבעה תבות בתחלת הערה ובפסוק ה
 הערה בפסוק ולכל היד החזקה ולכל ח
 המורה הגדול ג' יב תבות הרי לך יט
 כנגד יט שנים של עמוד **ועליו** אמרו
 כי חכמת קכוככס היא עקדים בעצם

התורה ועל כל באימת החכמות ויודע
 אדם תמנה הקובות ותולדות ובעריאות
 ויש ימנה אדם שניתחכם בזה החכמה
 עד שיודיענו תמנה העתידות **וכמו כן**
 תמצא כינו שחברנו מן ב' דבראשית
 עד ב' של וטוהן יצב אותיות והסיון
 אסורה טו וארחה את העיראה **הגל**
 הזה לו כתי חסר נמצא חסבונן מלב
ויש לו עתה לדעת לו יצב עלמה מלון
 בטבעה יבנות מפני שבעצם קיומם
 מעצמיים טבעה רייעים ושבעה ארצות
 וינצא מהכל חותם הגל שיהיו שם בן ה
 יד אותיות **ויפלו** השט שמות תמצא
 ונדות קבועות עד שחין הסה יכולה
 לבדד בעצם תכלתם ולא האזן יכולה לש

לשמוע עצם תחלתם כמסוק בראשית
 ברא לקים את השמים ואת הארץ וה
 והארץ הייתה תהו ובהו **והנני נמצא**
 ידיעת חלקם ועצם כוונתם בפי יבואר
השם הראשון הוא **בראשית**
 שיש בו ששה אותיות
 השם השני **ברא חלה** השם השלישי
ימאתהש השם הרביעי **תינוחת**
 השם החמישי **הארצה** השם הששי
ארצהית השם השביעי **התקווב**
 בטכילון **ואחר כך** תמצאם ותכרסם
 כבב אלפא ביות כל שם בחלוק האותיות
 זו בזו שבפניה ותתחיל לכרסם באותיות
אם גד הווא טי כל ית ששם קה ששם
 ואחר כך החותם היעמיד הכל

ערוט בללכת **קבצת**

בשכעלו **דע אדע** כ לאחר שצאריך
לא השמות בללכ ביתור
הלל תנוד אותם בנקוד הפסוק עצום
ואחר כך תפסב החיותות המעניס
את כלם המיימים אותם והמעמידם
ואלו הן **יהוה אדני יא אהיה**
ועתה תערב חיותותהם ותוצא
חיותותם כיצד **י** שלשם ל חותור
שקוף יהוה **א** מן שם אדני **י** מן
יהוה **א** מן אהיה ותשים אותם לבד
ויעלה בדרך שם **יא** זה החותם
המעיף השטה לפי כיתות הראשונות
וכשתבין לבד בתבלה תבין בשמות
מצרפת בללכ כיתות השטה הראשונות

עם זה השם המוכר שהוא החותם **ה**
מעמידם והותק"מם **מהרר** ראוב
ותוצא החותם השט מן האותיות
השטות שלל שמות הקדושים המוכרים
כיצד **יה** מן יהוה **י** מן אדני **י**
מן יהוה **ה** מן אהיה יעלה בדרך
הדיה וזהו החותם השט המעמיד
השטה לפי כיתות השטה יהיה כותב
בועש השמות מצרפת בללכ ביתור
השטות ויהיה כותב בלל השטה ושטה
סוכרת כנגד שטה צדדים עליונים **ח**
ותחתונים ואלו הן מעלה ומטה ופסם
ואחור ויתין ושלל מעולם העליון ומשל
התחתון ותמצא שהם יב גבול אכסון
שהם כל העולם בהשטות האחדות

אחר כך תשוב ותוציא החותם הטלשי מן
 האותיות הטלשיות כיצל **ז** מן יהוה
נ מן אדע **א** מן יאהי **י** מן אהיה
 יעלה בידך השם הקדוש **ונא** שהוא
 החותם הטלשי המעמיד המעשה לפני
 ביות הטלשיות הנכרות **א** **אחר כך**
 תשוב ותוציא החותם הרביעי מן חותמו
 הרביעי של שמונת הקדושים **כך**
ה מן יהוה **י** מן אדע **י** מן יאהי
ה מן אהיה יעלה בידך **היה** זהו
 החותם הרביעי המעמיד המעשה לפני
 ביות הרביעיות שבחס נכללם כל
 לפי ביות אשר צרפת ותבין לבך
 בשמות של לא המעשה הרביעיות הנכרות
 עס זה השם הרביעי שהוא החותם ה'

הרביעי **ו** **נדע** כי לא העשרה לפני
 ביות מכונות זו כנגד זו ועל שמותם
 וצירופם נכללת עשר ספרות כדברי
 המאמרים **והפ** היה מסדר שבחין
 בתם שחמ וחמש כחמש תהוסכנים
 מלבנותך מלבנות כל עולמים **ואחר כך**
 תשוב ותחבר ותכלול הארבעה חותמות
 אחד כנגד אחד וזהו **יאהי קדיה**
נא **היה** יתיה כונתך בזה החותם
היה **מלה** **יהוה אחד** ותעמוד
 האחדות הזה **י** כנגד **ט** כדי שיהיה
 כוונתו כי הכל היה מן **אחד** והכל עומד
 באחד והכל שב אל אחד והכל מתקיים
 באחד והכל שב אל מקום אחד אשרי
 מי שכוונתו באחד השם שהוא אחד

כל האחים בטעלן **אחריכך** תשוב
 ותפטר זה השם עצמו שהוא של יי
 אותיות היוצא על חותמות המזכרים
 טעמית אותם שם אחד נספח לתחת
היה ימנו הילה איה ואחר כך
 תכתוב ותוצא מתנו מאחצביתו זה
 השם **ועלי היה הילה איה**
ובזה שאל שם כל אותיות
 ידעתי וחקירתו עלמה
 שנקרא **אחריכך** רוצה לומר אחד
 ראש אחדות ראש יחודו יתגורר
 אחד כלומר לא תוכל למצוא את תרצה
 להיחיד בשום ענין לא אחד שהוא
 ראש לכל ראש וסוף לכל סוף
 וכשתצטרף להם **ותשלם כל ברכה**

וברכה מיה ברכות בהזכרת כל שם של
 ברכה וברכה תבין דעתך ומזכר שם
 אחד ואלו הן חותמות המזכרים שהן
 חותמות אמת ותעשה מן השמים ואלו
 תשוב תפטר ריקם **כאם** תתן לבך
 עלמה שתקנו חז"ל ברכות תמצא שם
 שכל ברכה וברכה הוא שם יהוה
 וכשתשוב יי ברכות לטעמים כנגד
 שם יהוה עלה בידך עב עלכן אמרתי
 עולם חסד יצא והוא כנגד יי בעזרה
 יי בעזרב יי בצפון יי בדרום **היה**
לך לרוחות כל אותיות נחלקים לעבד
 שהוא כנגד שם של ד אותיות שמתנו
 יוצאין עב לענין **ועלכן אמר** לא יתעב
 איה בצפון פחדכם ומוראכם יתן יי

חלדכם על שכל הארץ אשר תדרכו ח
 בה כאשר דבר לכם **יהוה** בזה הפסוק
 עבדותי לא פחות ולא יתרי ולבך נח
 נח ורחו כל עמי הארץ כי שם יהודה
 נקרא עלך ויחאו מתך **ולבך** נקרא
 מקום כעין שהוא נמצא בכל מקום זה
 והוא סימן **קטו** כי כשיתשוב י פעמי
ה פעמים **ו** פעמים **ה** פעמים
 יעלה בדרך כך קטו **וה** כד שלא
 תקצץ בנטיעות ושלח עמרך וקדש ח
 ומציון יסעודך בדרך יא לעולם חתן ח
 וחמץ
בכל תפלתך
 חתור או
 התפלל
 בכל שעה ושעה ותענה מן השמים ויו

היה הקב"ה הנבונה והעצומה והנפלא
 והנפלאה ..

שמע

קולנו יא להינו חב
 הרחמן רחם עלינו
 וקבל ברחמים וברצון
 את תפלתנו כי אשומע תפלות ותח
 ותחנונים אתה ומלפניך מלכינו ריקס
 להשיבנו חנונו ועננו ושמע ארץ
 תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל סוד
יהיה הדין ויהי הדין עננו **יהיה** כי
 חט בתינו הלבתי **וכיהיה** כטחתי לז
 חמנעל עננו **יהי** שהמצא **להא** ועננו
להא שהמצא **לואו** ועננו **והיה** **יהי**
יהי **יהי** הקב"ה עננו מן השמים
 ברחמים והעלה כל יגיעתי שח

שואל מתוך וכן כי חביתה ודעת הרב
 וכן כי סיוע גדול בכל מעשי שאת ש
 שואל מתוך **כך וכך** אמן אמן סלה
 יהיו לרצון אחרי פי והגיון לבי לפניך
 יהיה צור וצלה
 יתגלה

שמענו

בשם הגאון זל כי י
 בזה שם קדמוני ח
 היה בידו שלם איש זקן וחכם ומסור
 ומקובל בפתח הקדוה ורב חכמה שמו
 מבצע המעלה ומגדולי ישראל חסיד
 ושם במדותיו ויהי מקובל בצורה
 חזונית הקדש ובתת בתים ומתלמידיו

הצנועים אשר שמשו לפני שנים אחר
 שנים שלחו לקיימו קצת הצורות
 ויצאנוס החוקות בקלף דק בערותן
 בתבניתן **וצורת** חרבע חזונית וסד
 וכתיבתן על סוד קבלת והוראת הגאון
 החכם זל לתלמידיו הצנועים כי כתוב
 כל חזונית וזאת בצורת שלש נקודות ח
 והמחולקות לנדרשים חלק כל ראש
 לנדרשות עד אשר יעלה כל נפשו
 הנקודות לכל במספר כד צדוהר
 רוחניות פנימיות למספר כל ספר
 הנבואות יב רעשיע ויב רעשיע
 יב נותן יב מקבל וזה סוד שבט
 יה עדות לשרא **זה שמענו** ששלח
 אדנו הגאון מאור הקלה זל בעם

ושתים ושלש לרב הגדול המפולס
 רב פלאוני צמח זל ולשיבתו דיקררה
 בהצטע ובגדר ובטבועה בהקט
 דבר על יד החסיד ותק בתלמוד עשו
 בכל מדותיו פיוטי ונעל בר שמחה
 וברקבלה לליהו הככל זל **וזה**
 החכם הגדול נדן שקבלתי כל זה ממ
 ממנו היה מעיד על חכם אחד מוש
 משזילא שבא להר געש והעיד שראה
 בשזילא מרוק אחד חכם ונבון עמוק
 בחכמת התבונה ומרוב גאות חכמתו
 היה תופש לכל בעלי התבונה הראשונים
 והאחרונים ויהיה רופא גדול למלך
 שזילא והיה חשוב בשען ובעני כל
 שריו וגדלו כמלך האלים **ויהיה**

אורי לתלמידיו הוזהרו מכת המעשים
 ומכת אשלי הקבדות **ועוד** הביא טרף
 ספריו זה החכם הראה לחכמי הר
 געש לשון החכם הגדול המערוק
וזה מין דמתיך בחורפיה ובעזותה
 ואזילריטיה בתר דגלוקי ושביק ה
 ריח דנביאיה וחכמייה דמבעי שרל
 וילף חסידתא דפלאטיא ידהיא חסידתא
 אחיזה כעין חסידתא דחרטיא וקוסמיא
 כדנלל בלל דישא ומחיה ופנכבא
 כל עטא וכריחא בלא נחריה ווי על
 מין דסביר ולא קביל קבולא סביר
 דתרוקן טילק חסידתא ומסומא ח
 דרבא ופנעא ולבא **וזה** תוף לשון
 והעיד זה המעיד כי תצאו כתוב בס

בספרי תבונותיו וחכמותיו תבונת הסוד
 באותיותיו כאשר כתבוקו הראשונים
 בצורת כל מחוקה ומצוייר בצור נח
 נקודותיו ואז היא צורתו על דרך

הקבלה
 תדעו
 היש כלם

כי כל נקודה ונקודה יש לה ג' כתרים
 והג' אותיות הקדש עולם כתר'הס ח
 למספר השם הנשתר שהוא כו"ה ועם
 כתרי האות האחרון עולם כלם למספר
 השם הנשכד הנקוב שבעים ושתים
 אש"י האיש היוזקה לבא בחדרי תפלות
 התורה והלך בתפלותיה ובא עד נכח
 תבונותיה ותבונותיה " תש "

435

434

437

436

להלך במקום גדודי חיות ולטפס ירחק
 ידיו ופניו ויאמר בכונת זאת תחשבעה

משביע אני עליך השם הקדוש
 שם בן ארבעים ושנים

אותיות אֶמְצִיךָ קֶרַע שָׁטָן

נִגְדִיכֶם בָּטָר יִתְגַּחַק בְּטַעַם

יָלַץ מִזֶּקֶק שְׁקִינִיָּה שְׁתַּנְּנִי הַיּוֹם

ובכל יום ויום לחן ולחסד לרחמים

בעיניך ובעיני כל רואי ותהא אימתי

מוטלת על הבריות ותצילני מכל

פגע רע ומאדם רע ומכל שד ומזיק

בין בדרך בין בים בין ביבשה

אלהים ישראל גדול ייחודך

תשגבני צדקתך קדוש ראוי

עלילות שנאינו טהר נחלתך

נשגב נאל דורשיך יחד כח שמותך

בשםך טכס רוחנו עמך תביא
 גאולתך חסיד קדוש מרוב טובך
 נוי עטייתך יהמה גודל לבבנו
 מודנו זכור קדושתך שעה קול
 וזריונו צדק יודעי תהלתך
 עב שם בן מב אונות

אהיה אשר אהיה היתה אמירתך

שם שלמית כהנא

אנקתם פסתם פספשים דיוסיס
 אנא נורא קדוש תרבה מחילתך
 פשענו סלחה תגלגל מדותך
 פתחי סליחה פתח שגבישע מנתך
 דרוש יודעי זועורך סמוך יחד
 מחנותך עב
 יחיד השקיפה והבט השב שכנתך

ישמחו השמים ותגל הארץ בהגלותך
 מלכנו

שם ראשון חטא עשרה

מלית באת בש

מרוב צרותינו פצנו צדיק איד
 קנאתך ממעוף צוקה פדנו צור
 אין כאלהותך תתן כבודך לעם
 תכו דגלי מרכבותיך גאל סגלתך
 פקוד יושד אורחותיך פנה סוד
 טיה פיות טעם עדתך תגלה
 תומת ישרתך על עמך ועדתך
 מודנו תקריב ישע אומתך

מרובע מספר השם שהוא כ"ו עלה
 תרע"ו וספ"ל מספר חצי השם
 במצי השם הם קס"ה ומספר מרובע המו
 שהוא יוד שהוא קף ומספר האות השני
 על עצמו שהוא כ"ה כשהצטרף הכל
 יעלה תש"ס"ו וכן כשתכפול יב
 פעמי' שהוא מספר ירוק השמור
 ההוי"ס משם יהיה במספר כ"ב שהויד
 מספר זהו יעלה רס"ד תחבר עמהם
 מספר הקוד שהוא ש"ב חל"ס קמ"ך
 שבטלשה המועות לו נקרא השם והם
 כמזן והם תתע"ה תחבר עמהם יצ"ו
 שהוא מספר שם אד"נ ויעלה תש"ס"ו
 וכן כשתכפול ופעמי' קנ"ד ותחבר
 עמהם מ"ב שהוא אחד מהשמות יעלה
 תש"ס"ו וטעם ו' שהוא מספר הענפים

של השם כי יש באות ה' ב' ענפים וחצי ר'
 ובשני ההי"ן ה' ענפים ואות ו' ענף אחד
 הם ו' ענפי' והי' שהיא נקודה אחת היא
 כנגד שם ע"ב ומכ' וכן שמע ישראל
 ומלת אחד וב' שמות המיוחדים הם
 תש"ס"ו לא שתמה מספר אותו השם
 לא כל ההיבנות כי שמע ישראל אחד
 יעלה תש"ס"ו וב' תבנות מהשמור
 המיוחד' הם תש"ס"ו מרובע אותיות
 השם הנעלם כל אחד על עצמו יעלה
 כמזן מקום מרובע אותו אחד
 כל אחד על עצמו יעלה כמזן אצ"ל
 מספר שם אד"נ נקודו שהוא ש"ב
 חל"ס קמ"ך יעלה תרע"ו שהוא מרובע
 שם יהוה כי כ"ו פעמי' כ"ו הם תרע"ו
 מרובע שני אותיות של אהיה

יעלה כו' כמנן יהוה התיחסות
 שבין שם השמות שהם אהיה יהוה כי
 בהתחבר ב' אותיות ראשונות של כל
 אחד מהם שמות יהיה ההצטרפות ח'
 אהיה ובהתחבר ב' אותיות אחרונות
 יהיה יהוה "

השם המיוחד שם בן ל' אותיות סובר
 שנים עשר יתירפין שהם יב' בתם שהם
 מה אהיות ומפנין במסכת שבת נשא
 אחיזתפל קו' ומה לעשות שלוש בין גיש
 לאשרו אמרה תורה שמי טיכתב ח'
 בקדושה במה אהיות ימחה עלהמים
 לעשות שלוש לכל העולם כולו על אחד
 כמה וכמה יצירוק השם המיוחד
 טפסול יב' בתים נרמז בפסוק זה שמי

לעולם

לעולם לו הם השמות יב' ונקודתם
 רמזו בכל שם ושם נרמזו בכל פסו' ופסוק
 כאשר ידע לחכמים המקובלים
 שם יהוה נסתר וסימן לי' מה שמו מה
 ונקודו אב גב שם יהוה נגלה
 וסי' יתהלל המתהלל השכר
 וידוע ונקודו אב גב שם יהוה
 נגלה וסי' ידותיו וליצילע המשכן
 השנית ונקודו אב גב שם יהוה
 נסתר וסי' ארצה וישליכהו ארצה
 ויהי ונקודו אב גב שם יהוה
 נגלה וסי' הסכת ושמע ישראל
 יהוה ונקודו אב גב שם יהוה
 נסתר וסי' עידה ולשורקה בני'
 אתונו ונקודו אב גב שם יהוה
 נסתר וסי' וידאו אותה שר' פרעה

ונקודו אב גדר שם והיה גלה
 וסימן ורבת היום הזה יהיה ונקודו
 אב גדר שם ויהיה גלה וסימ'
 זירא יושב הארץ הכנעני ונקודו
 אב גדר שם היה נסתר וסימ'
 ליהיה אתו ונרוממה שמו ונקודו
 אב גדר שם היה גלה וסימ'
 המר ימירנו והיה הוא ונקודו
 אב גדר שם ההוי נסתר וסימ'
 ויצדקה תהיה לנו כי ונקודו אב גדר
 הנה יב שמות

הרמוזים במלת זה שמי שהם נגלים
 ונסתרים ולמקובלים יש בהם ענינים
 נפלאים

שם המפורש יוצא מן ניסע ישר ומן
 יצא הפוך ומן ויט ישר וסימטך

יהי אור ותשיך יוצא קר מן ניסע
 ויצא והו' ומן והו' יוצא האל ומן
 האל יוצא הו' ומן הו' יוצא האל
 ומן האל יוצא קו' ומן קו' יוצא סלה
 ומן סלה יוצא סמא ומן סמא יוצא
 סמא ודעס ואם תדע לה כלם קל
 עלך שאר הקבלה ידו כמטן
 חיותות שם עב וסודס בהר יה וה'
 יראה יראה כמטן ידו ועלכן נקרא
 ירושלם עיר הקדש ידו שלם רחל
 שהשם שלה מקודש ושלם

משה ידבר וכו' סודו שם הדברי
 שהיה מדבר בשם עב כי ידבר עולה
 כמטן ידו אהה סתר לו וכו' אל
 סוף הו' חמש היודע לפרק חיותות
 השם הגדול מה שגדאש עס הסודר

ומה שבסוף עם הראש ומה שבתוך
עם הראש "

אל שדי. עולה בחשבון מט' דין ש"ר
הפס"ס. התורה כלה כלל—
והר"ג מציין בה וכן תמצא הכתוב
שואמו. וזו התמיה. התורה בגימט
תר"ג. עץ חיים היא למחזיקים
בה והמכיה מא"ל. מאשר בגימט
ש"ל אל שהם מחזיקים התורה כמוט

בקשה טובה מאד

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואהי אבותי
שתרחם על עמך ישראל ושתעילם
מן האומות ומרוח רעה ומדקדוקי
עשויות ומכלמיני פורעניות המר
המתרגשות לבא בעולם והעלה

רפואה

רפואה שלימה לכל חולי עם הקדש
ושלח אורח ואמתך על הכריאים
שלא יחלו והתיר כל אסירי עמך
וכל חבלי היולדות והשב ליראתך
ולעבודתך כל האנוסים ביד—
גוים ופקוד לטובה כל חשוכי ח
בנים ותן להם זרע טוב וכשר—
ואותם שיש להם החיים וקידום
בידיהם שמך ושמוך שאריר—
תורתך ונקום נקמתה במהרה
בימינו ותחזור בתשובה שלימה
לפניך שארית עם הקדש וקבץ
נפוצותינו מארבע כנפות כל—
הארץ אמן אמן יהי לייצון אמרי
פי והגיון לבי לפניך יי צו—
וגואלי.

להטל מכל דבר רע בדרך

הקח מן הדרך אבטס קטן ובעוד
שהלקטס האמ' וי' אהים אמת
הוא אהים חיים ומלך עולם ה
מקצפו תדעש הארץ ולא יכילו
בוים זעמו ויקח הל מן האבט
שלקט ויאמר ארציאל ויזרוק
זוזה לנד מזרח ואחר יזרוק האחר
לנד מערב ויאמר מרציאל ויזרוק
האחרת לנד דרום ויאמר גרציאל
ויזרוק האחרת לנד צפון ויאמר
סרציאל והג אבטס הנטאדודס
יקשרם בכנה חלקו וילך לשלום
ואם יפחד מאדם יקח יצור האבט
בידו

היוצא מן העיר יתפלל

תפלה זו

יהי רצון מלפניך יי' אלהי שותלכני
לשלום והסמכני לשלום
והחנידני לשלום והצילני מקח כל חויב
ואורב בדרך ותנני למן ולחסד לרחמים
בעיניך ובעיני כל רואי באי שומע
תפלה

בדרך מתפלל תפלה זו

הנני מתפלל לפניך ומבקש ממך
אצבוגה שכשם שהיגלרס
דוד המלך שרץ במערה על ידי
עכביש כך תצילני היום מכח כל
חויב ואורב בדרך יזהר אוריאל
ישמרט ויסעדני בשם אלהי ישראל
אמן אמן וואמן סלה חנוך וליהו

הלבו בדרך ולא היוקו כן אצחנו נלכה
 ולא נזוק ויז' אלהים יצבאות ויז' יי.

מסורת בדיניו אחת מאבותינו

שכל הקורא אלהים יחננו

פעם אחת בכל יום כימי הספיד בכונה
 שלימה מובטח לו שיהא נשמר כל
 השנה מאומות העולם וראה כי ימי
 הספידה מט' יום ותיבות מזמור זרה
 מט' מזמור אלהים יחננו ואילך כי למד
 למנוח הוא שם המזמור ועל כן אינו
 מן המטן ופסו ישמחו שהוא עיקר
 המערה כי הוא הקנה האמיני שלי
 שעליו נר מערבי יש בו מט' אותיות
 כמספר ימי הספידה ופמטן הבורח
 המזמור כמו שהם מט' כמו שאמרנו

ודע כי המזמור הזה היה נושא דוד
 המלך ע"ה במצו חקוק בטם שלמה
 עשוי בטרות המערה וכאשר היר
 יוצא למלחמה יכין בסודו וינצח
 והנה המערה שבעה קנים הקנה
 האמיני עליו הנר מערבי פטו כיגד
 קדשי הקדשים והשטה קט' אחרים
 שלשה מינך ימין ושלשה משמלו ח
 פתהם אל מול פת הקנה האמיני
 שהוא גוף המערה ולמען יהיה מזמור
 זה עשוי כמערה ממש שנעשה
 ברוח הקדש שהפסוק האמיני ח
 שהוא ישמחו הוא לבדו מיל' שבת
 כי הוא גוף המערה ופסוק ראשון
 יכן פסוק אחרון יש בכל אחד מהם
 ח היות האשון ירמוז לו כוכבי ח

לבת שהם שיבס חנכל החמה היא מו-
 מאירה לששתן עומדת באמצעיתן
 והאחרון רומז לן קט למורה מהמשכן
 והאזרבעה שבכל אחד מהם ששה היבן
 השנים הראשונות ירמזו לנב מזלורס
 והשנים האחרונות ירמזו לנב שבטים
 וראה כי ימי הספירה ז' שבועות ופסוקי
 מזמור זה שבעה יתקנה האמצעי ח
 עליונו יוד ותחתיו הא יוד רומזת ח
 לעולם הבא שנבדא ביד והתא רומזת ח
 לעולם הזה שנבדא בהא שן כי ביה
 יז יכור עולמים יעוד הסהכל במזמור
 זה ותראה בו סודות גדולים כי יכר
 סופי היבות שלשלה קנים ראשונות
 הם הכס בגי מטריא ארנ' ירמזו
 שמות הדין ומה את האויבים של

קורא מזמור זה בסונה שלמה וסופי
 היבות שלשלה קנים אחרונות בגי
 מטריא קול יראשו וסופו של קנה
 האמצעי יא זה קול יה ארנ' יל
 זהו הקול ששמענו במעמד הר סיני
 מתוך האש והוא קול יה ארנ' בגי
 מטריא ריז רמז למספר אותנו שם בן
 עב היבות שן עליו הנה אכני ביד
 אלך בעב העגן והוא השם הגדול
 המפורש היוצא מן ויסע ויבא ויש
 וראשי הקט שהם אל יז אל מספר
 זה כמספר תיבותיו של השם הגדול
 והמכבד המפורש הנה עיטון ראות
 שמזמור זה גדול כמו מאד על כן ראוי
 הוא לאדם לקרא אותו בכל יום מימורת
 הספירה פעם אחת אחרי תפלה ואומר

עבדי יוד שהמציא להא ועבדי הא
 שהמציא לאו ועבדי והו הוי ויה
 הוי הוי ויהי הקבה עבדי מן השמים
 ברחמים והצליחי בכל מעשיו שוא
 שואל ממך ויהן בי חכמה ודעת הרבה
 ויהן בי סיוע גדול בכל מעשיו שוא
 שואל ממך כך ופך ממך ממך סלה
 יהיו לרצון יי פי והגיון
 לבי לפתך יי יגור
 ויגור...

צמח צדק יוסף בן יצחק
 בן אברהם רחמי צדק אורי
 בן אברהם רחמי צדק אורי
 בן אברהם רחמי צדק אורי
 כתוב על קל כסוד קט קט ויהי בראש דבר
 והוא יר בביתו הטוב או בביתו שהוא שם
 חסדו ויגור ויגור

עבדי יוד ה ביה פס איהם חרב ביה
 עד פס איהם חרב ביה חרב ביה חרב
 חרב ביה חרב ביה חרב ביה חרב ביה
 חרב ביה חרב ביה חרב ביה חרב ביה
 חרב ביה חרב ביה חרב ביה חרב ביה
 חרב ביה חרב ביה חרב ביה חרב ביה

כתוב על קל כסוד קט קט ויהי בראש דבר
 והוא יר בביתו הטוב או בביתו שהוא שם
 חסדו ויגור ויגור
 ביה חרב ביה חרב ביה חרב ביה חרב ביה
 ביה חרב ביה חרב ביה חרב ביה חרב ביה
 ביה חרב ביה חרב ביה חרב ביה חרב ביה
 ביה חרב ביה חרב ביה חרב ביה חרב ביה

הבן בבור זכר ושמך כבודך נר שער שולך ואעלה
 שם לך ולאלף חזקת לך מלך בך נביא יידי למה
 ראובן בלע כעס כעס יא אעזר עזר ליען אעזר
 אברום אברום לים קרעלן ולך מלך יא אעזר
 פירי שוכר יתקרב לביט אל לשכר וכפעה
 שר עזר שוכר יתקרב לביט אל לשכר וכפעה
 ולמלך יתקרב לביט אל לשכר וכפעה
 דבר אבר מלך בלע לך ושמך כבודך נר שער שולך
 דבר אבר מלך בלע לך ושמך כבודך נר שער שולך
 דבר אבר מלך בלע לך ושמך כבודך נר שער שולך

למה שער שוכר לביט אל לשכר

קורס א אונקין ולשכר יא

לך ק אונקין ולשכר יא

לך ק אונקין ולשכר יא

וקר בלע עזר ככוכב ללך ושמך כבודך נר שער שולך
 ושמך כבודך נר שער שולך ושמך כבודך נר שער שולך
 ושמך כבודך נר שער שולך ושמך כבודך נר שער שולך

אסתר חזקת לך מלך בך נביא יידי למה
 ראובן בלע כעס כעס יא אעזר עזר ליען אעזר
 אברום אברום לים קרעלן ולך מלך יא אעזר
 פירי שוכר יתקרב לביט אל לשכר וכפעה
 שר עזר שוכר יתקרב לביט אל לשכר וכפעה
 ולמלך יתקרב לביט אל לשכר וכפעה

קורס א אונקין ולשכר יא

לך ק אונקין ולשכר יא

וקר בלע עזר ככוכב ללך ושמך כבודך נר שער שולך

ושמך כבודך נר שער שולך ושמך כבודך נר שער שולך

ושמך כבודך נר שער שולך ושמך כבודך נר שער שולך

ושמך כבודך נר שער שולך ושמך כבודך נר שער שולך

ושמך כבודך נר שער שולך ושמך כבודך נר שער שולך

ושמך כבודך נר שער שולך ושמך כבודך נר שער שולך

ושמך כבודך נר שער שולך ושמך כבודך נר שער שולך

ושמך כבודך נר שער שולך ושמך כבודך נר שער שולך

ושמך כבודך נר שער שולך ושמך כבודך נר שער שולך

ושמך כבודך נר שער שולך ושמך כבודך נר שער שולך

462

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

6. 178.

מחיר המכר גרסא
שנה תשס"ב

153

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

Kaufmann D.

Könyvtára

A 178

